

PODZIM 2025

HVĚZDY NA JEDNOM MÍSTĚ

nova **oneplay**

DNA NEOKECÁŠ. ŠTĚSTÍČKU JE TŘEBA JÍT NAPROTI. KDO BY NECHTĚL BÝT MILIONÁŘEM? ŽOLÍK? A JAK HLUBOKÁ JE JÁMA LVOVÁ? NOVA A ONEPLAY PŘEDSTAVUJÍ NOVINKY PRO LETOŠNÍ PODZIM

Co všechno může způsobit jeden test DNA v malém městečku, kde se každý zná s každým? Odpovědi a mnoho otázek k tomu nabídne nový rodinný seriál Bratři a sestry od Radka Bajgara a Mirky Zlatníkové. Jestli opravdu platí, že dobrého člověka peníze nezkaží, zjistí diváci ve hvězdně obsazené osmidílné sérii Milionáři. Nové příběhy přinese i kultovní Kriminálka Anděl. Ulice a Ordinace v růžové zahradě 2 letos slaví 21 let na obrazovkách – a v srdcích diváků. Vrací se i improvizální show Možné je všechno! Přišel, zvítězil a stal se lovcem. Na lovu bude nově Libor Bouček jako Žolík. Kromě nových řad Hell's Kitchen, Bachelora a Love Islandu bude novinkou Jáma lvová, kde pětice investorů bude hledat nové podnikatelské talenty. Oneplay přinese hned dva premiérové dokumentární seriály – příběh legendárního policajta a zrodu jeho metody v sérii Případy Jiřího Markoviče a sondu do fungování fotbalového klubu – Slovan Liberec: Zpátky na vrchol. Novinkou žánru hrané tvorby bude šestidílný komediální Oneplay Originál Štěstíčku naproti. Ve fotbale je totiž důležitá nahrávka! Podzim na Nově a Oneplay opět plný očekávaných premiér.

„Naším strategickým cílem v oblasti vlastní tvorby je vyprávět silné a divácky relevantní příběhy...“

Silvia Majeská, programová ředitelka TV Nova a Oneplay

„Naším strategickým cílem v oblasti vlastní tvorby je vyprávět silné a divácky relevantní příběhy – v nejrůznějších žánrech a na všech platformách, odkud k našim divákům promlouváme. Proto jsme při tvorbě podzimního programového schématu spojili síly s tvůrci, kteří opakovaně prokazují, že dobře rozumějí jak tématům, o kterých vyprávějí, tak našemu publiku,“ říká **Silvia Majeská**, programová ředitelka TV Nova a Oneplay. A dodává: „Naší největší devízou zůstává důvěra, kterou jsme v posledních letech navázali s nejrespektova-

nějšími tvůrci na trhu. Jsme pro ně adresou první volby. To není samozřejmost, a proto i nadále děláme vše pro to, abychom jejich důvěru nezklamali. Výsledkem jsou výjimečné projekty – nejen pro tento podzim, ale i pro další sezóny.“

„Těším se, že už za pár dnů začneme divákům nabízet novinky. Dokumentární série ze zákulisí fotbalu, vyšetřování pana Jiřího Markoviče nebo početí nových životů. Že dostanou tentokrát komediální sérii o korupci ve fotbale, kde důležitou roli hraje nahrávka, že se vrací

výrazně herecky posílená **Kriminálka Anděl a Ulice**. Že jednoduše může být naše televize opět vítaným partnerem pro diváky, když se chtějí bavit, uvolnit, něco se dovědět,“ doplňuje ředitel vývoje TV Nova a Oneplay **Michal Reitler**.

Bydžov. Malé město, kde je vše v pořádku. Hádky a rozepře se odehrávají za zavřenými dveřmi. Největším vzruchem jsou nanejvýš tak kapesní krádeže na vánočních trzích. Jenže idylka má vzít za své a Bydžov už nebude jako dřív. Jeden test DNA totiž spustí řetězec událostí, které změní životy místních obyvatel navždy. Za rodinným, komediálně laděným seriálem **Bratři a sestry** stojí silný autorský tým, herecké obsazení a především téma, které v sobě nese tajemství. Tajemství, k jehož rozuzlení není třeba policie, stačí rodina a přátelé.

Že peníze kazí charakter? Uvidí se. Osmidílní **Millionáři** producentského hitmakera Tomáše Hoffmana s hvězdnou hereckou sestavou budou zkoumat, jak zahýbe pohádková výhra v loterii vztahy ve skupince přátel a kolegů. Vrací se **Kriminálka Anděl** se dvěma hereckými posilami – Jiřím Dvořákem a Martou Dancingerovou. Návrat hlásí také improvizáční show **Možné je všechno!**, kde se smetánka česko-slovenského šoubyznysu dobrovolně pouští do disciplín, u kterých se naprosto zesměšní. A právě to na nich diváci milují. Do nejoblíbenější vědomostní soutěže v českých televizích nastupuje Žolík. A není to nikdo jiný, než jeden z nevyhledávanějších moderátorů Česka Libor Bouček. Ten nejprve štáb i diváky ohromil svými fenomenálními znalostmi, když se ve hvězdném speciálu **Na lovu** objevil

jako VIP soutěžící. Oficiální nabídka od vedení TV Nova na sebe nenechala dlouho čekat a Libor kývl. Diváci se na něj mohou těšit už začátkem září.

Pro novou sezonu jsou nachystány premiérové řady formátů reality show, které se zabýdly na obrazovkách Novy a Oneplay a vytvořil se kolem nich doslova kult. **Hell's Kitchen** bude opět plná ambiciózních kuchařů, kteří budou bojovat nejen o peněží výhru, ale i o místo v nově otevřené restauraci průvodce pořadem Jana Punčocháře. Za láskou a romantikou se diváci, spolu se Zorkou Hejdovou, vydají na **Love Island** a životní partnerku bude hledat **Bachelor**. Novinkou je **Jáma Ivová** s pětící investořů hledajících zapálené podnikatele a jejich inovativní nápady a projekty.

Oneplay rozšíří nabídku své originální tvorby dokumentárními sériemi **Případy Jiřího Markoviče** a jedinečným vhladem do organismu fotbalového klubu **Slovan Liberec: Zpátky na vrchol**.

Celé to začne jako případ drobného úplatkářství v nižší fotbalové soutěži a brzy začne díky šťavnatým odposlechům bobtnat v největší sportovní skandál v naší novodobé historii. Šestidílný komediální Oneplay **Originál Šťěstíčku naproti** v režii Marka Najbrta nabídne drsnou komediální jízdu prostředím fotbalového světa nultých let.

NÁŠ VESMÍR JE SKLÁDANKA NEKONEČNA PŘÍBĚHŮ. PODZIM NA TV NOVA

JEDEN test DNA? Co se asi tak může stát?
Nejen o tom bude vyprávět nový seriál od hitmakerů
Radka Bajgara a Mirky Zlatníkové Bratři a sestry.
JEDEN šťastný los? Ten promění životy party přátel
a kolegů v novém seriálu Milionáři. **JEDEN** cíl pro
jeden kriminalistický tým – dopadnout pachatele!
Vrací se Kriminálka Anděl. A do **JEDEN**advacáté
sezony vstupuje Ulice. A ta je jen **JEDNA**.
Nekonečno je složeno ze samých **JEDNIČEK**.

BRATŘI A SESTRY

MOŽNÁ JICH MÁTE VÍC,
NEŽ SI MYSLÍTE

Bydžov.

Malé město, kde je vše v naprostém pořádku.

Obyvatelé mají vše, co potřebují ke spokojenému životu.

Sousedské a rodinné rozepře existují, k jejich urovnání však obvykle stačí domluva a omluva. Nikdo zbytečně neprudí, nikdo nikomu nedělá druhému zle, nikdo před zraky ostatních nepere špinavé prádlo ani své ani druhých. Hádky se odehrávají za zavřenými dveřmi.

Největším vzruchem jsou každoroční kapesní krádeže na vánočních trzích a loni v létě také souseď, který z mejdanu netrefil domů, a své kolo i sebe zaparkoval v místním koupališti.

Jenže klid a idylka právě teď přestaly panovat a dosud stojaté vody Bydžova se nečekaně prudce rozvířily.

Může za to jeden test DNA.

Na základě jeho výsledků dojde mezi spřátelenými rodinami k sérii nečekaných odhalení, která na světlo vynesou dlouholetá tajemství. Spustí se lavina překvapivých zjištění, nad vztahy rodičů a jejich dětí silně hřmí. A vzhledem k tomu, že jde o rodinné záležitosti, může se to na malém městě týkat vlastně kohokoli. Jen se ještě neví, koho přesně.

V Bydžově tak nezůstane na kameni kámen a kdo si myslel, že do víru událostí nebude vtažen, velmi se pletl.

Úterní a čtvrteční večery na TV Nova patří od 26. srpna rodinnému seriálu *Bratři a sestry* se záměrně záhadným podtitulem „Možná jich máte víc, než si myslíte.“

Diváci Bratrů a sester se mohou těšit na:

- zábavný i záhadný seriál od Mirky Zlatníkové a Radka Bajgara, mimo jiné autorů diváckého hitu *Teorie tygra* s Jiřím Bartoškou v hlavní roli,
- detektivku, ke které není potřeba policie, stačí rodina a přátelé,
- příběhy, které je dvakrát v týdnu spolehlivě odtáhnou od všedních starostí a každodenního kolotoče,
- vyprávění, jež sebevědomě navazuje na bohatou tradici velkých českých seriálů a pravidelně přiláká k obrazovkám celou rodinu,
- dějové zvraty zasazené do tématu, které jim jen tak nedá spát a řešit se bude ještě druhý den v práci, v kavárně, v hospodě či v čekárnách u doktora,
- výjimečné herecké obsazení, z něhož se mnozí herci na obrazovce potkávají vůbec poprvé,
- fotogenické interiéry ve zcela nově vybudovaných ateliérech a celou řadu výpravných exteriérových scén natáčených na atraktivních lokacích,
- velké emoce, kdy smát se a plakat bude i ten, kdo o sobě prohlašuje, že neexistuje nic, co by s ním pohnulo.

Dámy a pánové, přicházejí Bratři a sestry, nový rodinný seriál!

Každé úterý a čtvrtek večer na TV Nova

„Diváci se budou nejen bavit,
ale i pátrat, domýšlet si, klást si otázky,”

domnívají se tvůrci nového seriálu Bratři a sestry
Radek Bajgar (kreativní producent, šéfaautor, režisér)
a **Mirka Zlatníková** (šéfautorka).

Jak dlouho vznikl nápad na Bratry a sestry?

Radek: Čtyři měsíce jsme pracovali na jiném tématu a pak nám to ble-sklo hlavou. Příběh, který se v řadě zemí opakovaně stal a tady se stal taky, jen o něm ještě nevíme. Ale dřív nebo později to přijde. Nikdo nepočítal s tím, že čtení genetické informace bude tak snadné, rychlé a levné. A že se dočteme věci, které jsme snad ani vědět nechtěli. Že si v DNA přečteme příběhy, které měly zůstat utajené. A nejde přitom o nějaké banální nevěry, problémy, na které narážíme, jsou závažné a často systémové. Věda dohnala a předehnala etickou a právní realitu, a když se rychle nevzpamatujeme, přijdou průšvihy ještě mnohem větší. Abych tedy odpověděl na otázku: nápad vznikl

rychle, ale pak přišel rok extrémně intenzivní práce.

Mirka: Celé jedno odpoledne jsme debatovali spolu s naší dramaturgyní Veronikou Bednářovou nad tématy spojenými s DNA, která nám už nějakou dobu ležela v hlavě. Já sama jsem si už několik let před tím nechala udělat test DNA v největší celosvětové databázi MyHeritage. Čistě proto, že jsem byla zvědavá na své předky. Odkud přišli, z jakého kontinentu, jaké národnosti se ve mně mísí. K mému velkému překvapení se pod mým profilem začaly objevovat tak zvané „smart match“, tedy lidi, kteří se mnou mají nějakou společnou část DNA. V mém případě šlo o bratrance a sestřenice z bůhví kolikátého kolena, ale spousta lidí takhle najde přímé příbuzné. Na tohle téma

vzniklo už několik dokumentů, ale žádný hraný film ani seriál, pokud vím. Tak jsme se do toho pustili.

Proč název Bratři a sestry?

Radek: Protože to je o bratrech a sestrách. Většinou nevlastních. Možná je máte i vy, jenom o tom nevíte. Zajímá nás, kde se vzali a co se stane, když se o tom dozvíte. Vypadá to snadně, ale není. Nejen pro ty sourozence, otřese to celými rodinami.

Jaká je tedy hlavní zápletka Bratrů a sester?

Mirka: Říkáme, že Bratři a sestry jsou genetická detektivka. Když na vás vyskočí neznámé jméno, k němu třeba 25 % společné DNA, začnete se pochopitelně ptát, jak

se tohle mohlo stát. Rodičů, prarodičů... Jak ochotně budou odpovídat? Budou vám lhát, nebo mluvit pravdu?

Radek: Anebo to bylo ještě úplně jinak. Život je pestřejší, než by se nám mohlo zdát. Lidé mohou být slabí a dělat chyby nebo za tím taky může být zlý úmysl. Snažíte se v tom zorientovat a narážíte na nová tajemství.

Mirka: Mně se moc líbí Radkův pracovní podtitul Bratrů a sester – podle budoucí skutečné události.

V čem jsou vztahy v Bratrech a sestrách nejpřekvapivější?

Mirka: Asi v tom, co to s vámi udělá, když v dospělosti najdete člověka vlastní krve. Budete ho milovat, nebo nenávidět? Obě odpovědi jsou správně, stejně tak všechny emoce, které jsou mezi tím. Jedno je ale jisté, nebude vám lhostejný.

Seriál má výrazné herecké obsazení. Hvězdy se setkávají s mladými talenty, Psali jste role na tělo?

Mirka: Pro mě je těžší psát, když vůbec nevím pro koho. Což jsem v tomto případě kolikrát musela. Ale v momentě, kdy to zjistím, tak mi postava ožije a píše se mi mnohem snadněji. Nejlépe se samozřejmě píše pro herce, kterého už znám, což v mém případě byla třeba Lenka Vlasáková nebo Bára Černá.

Radek: Psali jsme scénáře často sice na tělo, ale občas na jiné tělo. V naprosté většině jsme ale věděli, pro koho roli píšeme. Takto velký seriál klade na herce

obrovské nároky, mimo jiné časové, takže to bylo hodně vyjednávání. Po třiceti natočených dílech můžu říct, že jsme z herců nadšení. Částečně jde o skvělé zkušené herce, zároveň se nám povedlo s castingovou režisérkou Majou Hamplovou vybrat z dlouhých castingů mladé herce, kteří jsou mimořádní, přitom neokoukaní. Často žasnu, jak jsou technicky vybavení, navíc do toho dávají všechno.

Proč si mají diváci Bratry a sestry pustit?

Radek: Protože jde o strhující příběh, během jehož sledování se lidi budou nejen bavit, ale i pátrat, domýšlet si, klást si otázky. Protože se to potenciálně týká každého z nás. A některým z nás se to zcela jistě stane. A protože se ten seriál všichni snažíme napsat i natočit tak, jakoby neměl osmdesát dílů, ale třeba jen osm.

Hlavní postavy

Rodina Nekudových

Veronika Žilková jako Svatava

Farářka Církve československé husitské. Empatická, mezi obyvateli Bydžova oblíbená. Sociálně aktivní. Zpovídat se k ní chodí i ti, kteří práh kostela normálně nepřekročí. Svým dcerám leze občas na nervy, naštěstí jen v přijatelné míře, která souvisí s jejím někdy přehnaným udržováním tepla domova.

David Matásek jako Josef

Vyloženě rodinný typ. Profesi truhlář, který svou práci miluje nade vše. O něco víc už jen svou rodinu. Ateista, z víry své ženy si občas dělá legraci. Tím mezi nimi vzniká příjemné napětí, a do soužití se tak nedostavuje nesnesitelný stereotyp. Na rozdíl od ní přistupuje k věcem pragmaticky. Divácky vděčný hláškař.

Eliška Křenková jako Marie

Studovala design, nyní pracuje v otcově truhlářské firmě. Mají důvěrný vztah, dokážou se spolu bavit o čemkoli. Její spíše uzavřená povaha jí totiž nedovoluje vybavit se na počkání ani s ostatními členy rodiny, natož s cizími. Raději mlčky pracuje a při tom poslouchá. Miluje ironii, kterou v komunikaci ráda a trefně používá.

Anna Jiřina Daňhelová jako Betty

Je naprostým Mariiným opakem. Energická, sebevědomá, extrovertní. Jako jediná už nebydlí na faře s rodiči, má různé chlapce, které klidně už po pár hodinách vztahu vždy s radostí přijede představit rodině, jež se kolikrát nestačí divit. Profesně ovládá účetnictví. Má silné sociální síť, což postavu spojuje s její protagonistkou.

Martina Jindrová jako Johana

Nejstarší dcera Nekudových s poměrně klidnou energií. Vše se snaží řešit racionálně, což se jí ale ne vždy daří. Provozuje bistro, které se snaží vést moderním stylem inspirovaným Dánskem, kde chvíli žila. Tím čas od času na malém městě narazí, ale vždy to zachrání její vyhlášené chlebičky. Po matce je citlivá k druhým. Je to právě ona, kdo dá vztahy mezi rodinami do pohybu. Razantněji a rychleji, než si sama dokázala představit.

Karolína Kněžů jako Klára

Benjamínek rodiny. Středoškolačka toužící studovat psychologii. Už teď ráda stanovuje komukoli na počkání diagnózu nebo provádí amatérskou psychoanalýzu. Naštěstí ji všichni vzhledem k její horlivosti berou s velkorysou rezervou a humorem. Na všechno má hned jasný názor, v partě ráda zaujímá postavení vůdkyně.

Svatopluk Skopal jako děda Nekuda

Josefův otec. Občas mu vyčte, že se o něj moc nezajímá, naštěstí v klidu a míru, děda totiž nesnáší konflikty. Nejšťastnější je na své zahradě, která ho sem tam stojí i zdraví. Zatím je soběstačný, rodina si ale dobře uvědomuje, že tomu asi nebude napořád.

Rodina Bočkových

Roman Zach jako Boris

Majitel autobazaru. Nedaří se mu tolik, jak by si představoval, a tak neustále přemýšlí, jak by zpeněžil i tu nejstarší součástku. Na profesním uznání mu neskutečně záleží. Je patřičně hrdý na své typicky mužské vlastnosti, uvažuje ryze prakticky. Muž podle něj musí být živitelem rodiny, ochráncem smečky, alfa samcem. Vytočit ho nejsnadněji dovede jeho matka Naděžda, když se podivuje, že nemohla porodit odlišnější jedince, než je on a jeho bratr Adolf.

Zuzana Zlatohlávková jako Monika

Své štěstí přijela do Bydžova hledat ze Slovenska. Provozuje mobilní nehtové studio, což jí vyhovuje, protože je společenská a miluje drby. Velmi dbá o svůj zevnějšek, neboť podle ní je hlavním posláním ženy líbit se svému muži. S Borisem to Monika velmi umí, záměrně sebe někdy upozadňuje na úkor rodiny, čímž chytře získává dostatek prostoru pro sebe a své kratochvíle. Moc dobře totiž ví, že hádky věci většinou dál neposunou.

Barbora Černá jako Bára

Dcera Bára se od svých rodičů nemůže lišit víc. Pracuje jako ošetřovatelka v místním domově seniorů, svou práci má upřímně ráda a s klienty domova přirozeně navazuje důvěrné vztahy. Má obrovské srdce, umí zachovat klid i ve vypjatých momentech, v rámci rodiny je právě ona největší flegmatik. S tátou Borisem to umí, včetně toho, že si z něj ráda a často dělá legraci. A on to od ní bere. Po babičce Naděždě má patřičný nadhled. Má dospívajícího bratra Michala, kterého hraje Nathanael Ruml.

Jana Švandová jako Naděžda

Moderní žena, žena vzdělaná. Žije se synem Borisem a jeho rodinou pod jednou střechou, ráda všechny řídí. Po sametové revoluci nabyla jmění, dá se říct, že je bohatá. Naděžda má k typické babičce daleko – miluje digitální technologie a se sociálními sítěmi a všemožnými aplikacemi to umí lépe než její děti i vnoučata. Ve virtuálním světě je doma víc než v reálném. Ale kontakt s okolím naštěstí neztratil, vtipně vše glosuje, každému dokáže poradit, pomoci, přikrýt průšvih.

Jan Zadražil jako Adolf

Čerstvý padesátník, starý mládenec. Advokát na malém městě přirozeně budí autoritu a respekt, namyšleně se ale rozhodně nechová. Má rád své příbuzné, svoje kamarády a svůj kulečník. Jen bratr Boris mu občas nemůže přijít na jméno, když na Adolfa a jeho úspěchy žárlí. Bratrské škádlení ovšem probíhá vždy v lásce.

Rodina Kopalových

Lenka Vlasáková jako Dáša

Hlava rodiny. Má ráda pořádek a ráda stanovuje i jeho pravidla. Je spokojená, když má všechno pod absolutního kontrolou, včetně manžela a syna. Uznává jen vše zdravé, nic nesmí mít vyšší než nutričně nutný počet kalorií. Má radost, že vypadá dobře a že toho dosahuje naprosto přirozenými prostředky. Občas si ale neuvědomí, že by se měla stáhnout, protože je pro své okolí v danou chvíli nesnesitelná. Naštěstí ne tak, že by to nesprávně smích či vtípek. Málo mluví o svých emocích a o tom, co jí zrovna honí hlavou.

Igor Chmela jako Hynek

Spolu se svou ženou vlastní knihkupectví. Rád čte, rád cituje z knih a zároveň by chtěl být manažer. Kombinace businessmana a knihomola ale není úplně ideální a v Hynkově většinou zvítězí křehká duše intelektuála. V jejich vztahu je jednoznačně dominantní Dáša. Vypadá to, že Hynek si život pod pantořfem vybral dobrovolně – v první řadě totiž touží po klidu, aby se mohl věnovat své největší vášni – literatuře. Naučil se Dášiny úkoly plnit časově co nejúsporněji a se stoickým klidem, protože už moc dobře ví, že horká hlava či vzrušený tón by mu stejně ve střetu s manželkou k ničemu nebyly.

František Beleš jako Venca

Syn Václav, kterému kromě matky všichni říkají Venca, je profesí IT expert. Ta ho však příliš nezaula, zběhl k žurnalistice a působí jako novinář bydžovského plátku Koloběh. Rád se vymezuje názory vůči svému okolí, nejčastěji proti striktní matce. Odmítá její klimatický žal a věří, že svět vyřeší moderní technologie. Je přátelský, komunikativní, s obyvateli Bydžova má dobré vztahy a je spíše racionální než romantický. Ke svému štěstí s Bárou, kterou si chystá vzít, nepotřebuje falešné pozlátka.

Rodina Sojkových

Pavel Kříž jako Sojka

Vtipný, inteligentní, šarmantní. Umí to se ženami. Je součástí místní honorace, působí jako radní. Pracuje jako lékař na soukromé klinice v Praze a přednáší na vysoké škole. Velmi mu záleží na tom, aby byl veřejný obraz jeho rodiny jednoznačně příznivý. Má druhou manželku Helenu a z prvního manželství dceru Terezu a syna Martina, který úspěšně kráčí v jeho kariérních stopách. Naopak s dcerou má problematický vztah, neboť nesplnila jeho očekávání.

Sebastian Pöthe jako Luděk

Je mu sedmnáct a na svůj věk je vyspělý. Inteligentní a hodný kluk. Kdyby měl silnější zázemí, šlo by mu to asi i ve škole, jenže Luděk se mermomocí snaží bránit svojí matku a na úkor vzdělání funguje jako hlava rodiny. Luděk je nucen chovat se jako dospělý a být v každé situaci vyrovnaný, pořád je to ale dítě, co řeší kromě komplikovaného domova i úplně běžné pubertální problémy, zejména s kamarádkou Klárou.

Ladislav Frej jako Waldemar

Vdovec. Byl úspěšným psychiatrem, kapacitou, k níž všichni vzhlíželi. Stále dělá psychiatrickou supervizi. V rodině se snaží udržovat klid. Líbí se mu Naděžda. Rád se věnuje astronomii, šachům a vážné hudbě.

Ivana Uhlířová jako Helena

Původně dělala manželovi zdravotní sestru, a když od nej odešla bývalá manželka Zuzana, Helena ho přesvědčila, aby si vzal ji. Ze zdravotní sestry v ordinaci se vypracovala na ředitelku domova důchodců. Stejně jako jejímu manželovi, i Heleně mimořádně záleží na tom, co si o nich myslí druzí. Helena v podstatě vychovala obě Romanovy děti, přičemž vůči Martinovi se chová vřeleji a více mateřsky než k Tereze.

Filip Březina jako Martin

Lumen rodiny. Chce dostat dobré rodinné pověsti a stát se dalším úspěšným lékařem. Díky otci se mu dostalo prestižního vzdělání. Singl, bezdětný, Luděkův velký vzor. Zapálený sportovec, co běhá ultramaratony. Své sestře se snaží zajistit lepší život, což se ale nestane, dokud ona sama nebude chtít. Na matku Zuzanu, úspěšnou vědkyni, která je jako děti opustila, nezanevřel a stýká se s ní dál.

Kristýna Leichtová jako Tereza

Černá ovce rodiny. Svobodná matka, které stále chybí peníze, a tak chodí uklízet, například do bistra nebo do ordinace svého bratra. Kdysi nadaná žena systematicky směřuje k sebezničení. Má veliké psychické problémy. Rodina je pro Terezu nejvýznamnějším důvodem její destrukce. I když se jí otec zdánlivě snaží pomoci, ve skutečnosti ji jeho věčně přehnaná očekávání strhávají do depresí. Jedinou skutečnou oporou jí je syn Luděk.

DÁLE HRAJÍ: Kateřina Marie Fialová, Patricie Solaříková, Jan Vondráček, Kristýna Ryška, Petr Vančura, Denis Šafařík, Petr Buchta, Ondřej Bauer, David Máj, Rádka Fidlerová, Lenka Termerová a jiní

MILIONÁŘI

DOBRÉHO ČLOVĚKA
PENÍZE NEKAZÍ

Zdánlivě rozdílné kolegy z továrny na hudební nástroje spojuje kromě práce také touha dát svému životu o špetku jiný rozměr. Vstupenkou do nového světa má být výhra v loterii, která se po letech sázení zdála být marnou snahou.

Osud má ale jiné plány a jejich trpělivost bude nakonec odměněna pohádkovou výhrou. Jak si každý z nich s nově nabytým bohatstvím poradí?

Někdo si splní dávné sny, jiný začne pomáhat lidem kolem sebe.

Někomu peníze jen protečou mezi prsty. Jak se zachovají obyčejní lidé v neobyčejné situaci? Kdo dokáže svou životní šanci smysluplně využít?

O tom všem vypráví osmidílný rodinný seriál **Milionáři**.

„Producent Tomáš Hoffman má rád diváky. Prokazuje to každým svým projektem. Umí se svými lidmi vytvořit bezpečný svět, ve kterém bychom chtěli sami žít. Milionáři vás vezmou mezi přátele, pro které je laskavost tou nejvyšší hodnotou.“

Michal Reitler, kreativní producent seriálu **Milionáři**

Milionáři – kdo je kdo

Václav Pošta (Pavel Liška)

je charismatický chlapík. Talent pro výrobu kvalitních houslí se ve Václavově rodině dědí po generacích. V tradici by i on rád jednou pokračoval. S jeho milovanou Eliškou (Jana Pidrmanová) ale na vytouženého potomka a pokračovatele v rodinném řemesle zatím čekají.

Tereza Štěpánková (Anna Marie Myšíčková)

je svobodná mladá maminka, která v továrně pracuje jako skladnice. Její život dnes mohl mít docela jiný rozměr, ale nelituje ničeho. Žije život, který si zvolila, naplno. Komplikovaný vztah s matkou (Jitka Sedláčková), kompenzuje táta (Miroslav Táborský), který je dědečkem na plný úvazek.

Anna Pilařová (Zlata Adamovská)

je správná ženská, která stojí nohama pevně na zemi. V továrně na hudební nástroje pracuje jako nákupčí, dokáže mistrně zařídit a zorganizovat téměř všechno. Snad kromě svých už dospělých dětí, které se životem protloukají, jak se dá.

Tomáš Kraus (Jakub Jelínek)

je talentovaný houslista. Nebo by spíš mohl být, kdyby mu nechyběla disciplína. Z konzervatoře odešel a v továrně je zatím na brigádě, než se rozhodne, jak se svým životem naloží dál. Po smrti rodičů žije se svým strýcem (Jan Nedbal), místním pediatrem.

Mirek Saidl (Vladimír Polívka)

nejraději tráví čas ve své garáži. Rád řídí vše, co má kola, miluje rychlost, vůni benzínu a zvuk motoru. Rád by se stal automobilovým závodníkem, ale zatím pracuje v továrně. Nepatří mezi nejchytřejší, ale o to větší je to srdcař. Před ostatními skrývá velké tajemství.

Pavel Vaněk (Petr Stach)

je rozporuplná postava. Jako účetní rozumí číslům a investicím. Nebo si to alespoň myslí. Myšlenka na společné sázení loterie se dost možná zrodila právě v jeho hlavě. Jeho život ale drží pevně ve svých rukou manželka – nevyzpytatelná kadeřnice Jitka (Eva Leinweberová). Což se mu brzy nevyplatí...

„Milionáři jsou pro všechny diváky, kteří mají, stejně jako já, rádi srandu, silné emoce a velké peníze! A skvělé herce v překvapivých a výrazných charakterech.“

Tomáš Hoffman, producent a scenárista seriálu Milionáři

REŽIE: Marta Ferencová // **SCÉNÁŘ:** Tomáš Hoffman, Štěpán Kopřiva // **KREATIVNÍ PRODUCENT TV NOVA:** Michal Reitler // **VÝKONNÝ PRODUCENT TV NOVA:** Eva Hodinová // **AUTOR:** Tomáš Hoffman // **VÝKONNÁ PRODUCENTKA:** Jana Gospičová // **VEDOUcí PRODUKCE:** Kristýna Rudolfová // **KAMERA:** Jan Drnek // **ARCHITEKT:** Milan Býček // **STŘIH:** Marek Opatrný // **KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE:** Jaroslava Procházková // **UMĚLECKÁ MASKÉRKA:** Miroslava Krepsová // **HRAJÍ:** Pavel Liška, Zlata Adamovská, Marie Anna Myšíčková, Vladimír Polívka, Jakub Jelínek, Petr Stach, Jan Nedbal, Darja Pavlovičová, Jana Pidrmanová, Eva Leinweberová, Anita Krausová, Aneta Krejčíková, Miroslav Táborský, Eva Holubová, Jitka Sedláčková, Pavla Gajdošíková a další

„Každý z nás někdy přemýšlel nad tím, co by dělal, kdyby vyhrál v loterii. Kdyby si najednou mohl dovolit úplně všechno. A přesně to se stane našim hrdinům. Ale není to pro ně jednoduché – mít peníze je jedna věc, ale unést tu zodpovědnost, zvládnout závist nebo tlak okolí, to je velká zkouška charakteru.“

Marta Ferencová, režisérka seriálu Milionáři

KRIMINÁLKA ANDĚL VII

PRAHA SE MĚNÍ,
ALE ZLOČINY NEZMIZELY

Novou energii do týmu vyšetřovatelů z Anděla přinášejí nové postavy – major Dan Frýba (Jiří Dvořák) a poručice Aneta Kolářová (Marta Dancingerová). Spolu se stávajícími kriminalisty, kapitánem Tomášem Benkovským, kapitánem Honzou Součkem, kapitánkou Janou Chládkovou, podplukovníkem Oliverem Hajnem a nadporučíkem Rudou Uhlířem tvoří tým, který den co den pátrá po stopách, které jim pomohou rozplést složité případy.

Seriál otevírá také aktuální témata – násilí mezi dětmi, otázky identity i skryté podvody, které ovlivňují lidské osudy. Nová řada ukáže, že se mění nejen město, ale i lidé a forma kriminality. Hodnoty, se kterými policisté pracují, však zůstávají stejné: spravedlnost, empatie, respekt k životu a odvaha postavit se pravdě.

Tento seriál už dávno překročil hranice detektivního žánru. Díky spolupráci s odborníky z řad kriminalistů zůstává vyšetřování autentické a uvěřitelné. Jeho sedmá řada je opět o něco zralejší a komplexnější, stejně jako případy, které musí pražský tým denně řešit.

„Kriminálka Anděl vždy reagovala na realitu kolem nás,”

Tomáš Grombář, kreativní producent

Tomáš Grombář

je absolventem oboru scenáristika a dramaturgie na FAMU v Praze. Většinu své kariéry působí jako scenárista a dramaturg a spolupracoval se všemi hlavními českými televizními stanicemi. Od roku 2022 pracuje jako kreativní producent v TV Nova a na platformě Oneplay (dříve Voyo), kde se zaměřuje především na kriminální a dramatické série. Spolupracoval na nedávno uvedené minisérii Bora, ale především se věnuje vlajkovému kriminálnímu seriálu Kriminálka Anděl.

Co nového přináší sedmá řada Kriminálky Anděl oproti předchozím sériím?

Sedmá řada pro nás byla příležitostí posunout se dál jak v samotných kriminálních případech, tak v osobních liniích postav. Chceme více zkoumat motivace pachatelů, a tedy i morální dilemata, která jsou v pozadí každého zločinu. Kriminalita dnes často nevychází z černobílého dobra a zla, ale z frustrace, nedorozumění, nátlaku prostředí – a právě tuto komplexitu jsme chtěli přenést i do vyprávění. Nesnažíme se být „temnější“, spíš jsme dospělější a komplexnější.

Jaké aktuální společenské nebo kriminální fenomény bude nová řada reflektovat?

Kriminálka Anděl vždy reagovala na realitu kolem nás. Máme relativně krátký, nicméně intenzivní výrobní cyklus: od prvního nápadu na epizodu po její odvysílání uplyne zhruba rok, to nám umožňuje přirozeně do zápletek začleňovat témata, která rezonují ve společnosti.

Nevyhýbáme se ani tématům, která byla zpracována mnohokrát – protože motivace reálných zločinců se také opakují – ale vždy se snažíme přinést nový úhel pohledu. Důležité je, aby každé téma bylo emocionálně pravdivé.

Na jaká nová prostředí se mohou diváci těšit?

Osobně mě baví dostávat kriminalistiku do prostředí, která nejsou na první dobrou „kriminální“. A vždy se snažíme divákům ukázat zákulisí či profese na toto prostředí napojené. V tomhle je žánr krimi skvělý: kriminalisté se dostanou všude a mohou se ptát na cokoli.

Podle jakého klíče jste vybírali nové členy hereckého obsazení pro tuto řadu?

Hledali jsme tváře, které do seriálu přinesou nový impuls, ale zároveň budou přirozeně fungovat v rámci sebraného týmu. Důležité pro nás bylo, aby nové postavy obohatily tým o jinou energii, která může vyvolat napětí, jiskření, humor či

unikátní pohled na policejní práci – ať už díky svému věku, životní zkušenosti nebo způsobu uvažování. Jiří Dvořák i Marta Dancingerová přesně tohle splňují a diváci se mohou těšit na skvělou partu.

Kde hledáte inspiraci pro nové příběhy?

Zásadní jsou rozhovory s kriminalisty, s našimi poradci. To jsou nevyčerpateľné zdroje inspirace a zkušeností. Někdy stačí drobnost, zajímavý detail, zvláštnost, která zkomplikovala nebo zamíchala vyšetřováním, a kolem toho pak vyrostne celá kauza. Důležité je, aby to nebyla jen „detektivka“, ale příběh, který rezonuje.

Je náročné udržet autenticitu policejní práce a zároveň nabídnout divákům silný dramatický zážitek?

Tohle je věc, kterou musíme neustále balancovat. Realita kriminalistiky bývá monotónní a pomalá, řešení případu je velmi často založeno na mravenčí práci od stolu nebo naopak na nečekané náhodě. Pracujeme tak, že některé aspekty – třeba výslechové postupy, obhlídky místa činu – držíme maximálně věrné realitě, ale nad nimi budujeme lidské drama. A tam už může být zkratka či stylizace. Ale nikdy to nesmí být logický podraz nebo zásadní překroucení policejní práce.

Co mohou diváci od nové řady Kriminálky Anděl očekávat?

Silné příběhy, současná témata, výrazné postavy ve výjimečných životních situacích. Uvidí tým, který se musí přizpůsobit nové době i novým formám zločinu, aniž by ztratil to nejdůležitější – schopnost empatie a smysl pro spravedlnost.

A jaká jsou naopak vaše vlastní očekávání?

Doufám, že se potvrdí to, co si myslíme při psaní – že diváci chtějí moderní a chytrou kriminálku. Doufám, že diváci v nové řadě poznají, že nás stále baví hledat nové způsoby, jak vyprávět kriminální příběhy. A že se v tom, co řešíme, uvidí – ať už jako lidé, nebo jako společnost. Očekávám, že některé epizody v nich zůstanou déle než do dalšího dílu.

„Točili jsme případy, které i nám, hercům, vyrazily dech,”

Marta Dancingerová, představitelka poručiče Anety Kolářové

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděla, že budete součástí tak populárního seriálu?

Nejdřív jsem si říkala, že bude zvláštní zapadnout do už tak zaběhlé party. Ale byla jsem zvědavá na atmosféru, která v týmu kriminalistů po těch letech panuje, a na to, jak to tady mají zaběhlé. Moc jsem se na své budoucí kolegyně těšila.

A jak jste zapadla?

Myslím, že mě mezi sebe přijali hezky. Je to fajn.

Můžete přiblížit, jaká je vaše seriálová postava?

Je to docela akční kriminalistka. Hodně se snaží a angažuje. Práce na vraždách pro ni byla vysněná. Přešla sem z oddělení hospodářské kriminality, a tak to pro ni byl velký kariérní posun.

Jak její energická povaha ovlivňuje dynamiku týmu a spolupráci s ostatními členy?

Ona ze začátku zase až tak průbojná nebyla. Snažila se spíš od svých

kolegů učit, ráda si vyslechla jejich zkušenosti a nechala si poradit, když bylo potřeba. Myslím, že kdyby byla až příliš ambiciózní, dali by jí to sežrat.

Aneta je svobodná a ani nemá partnera. Jak to ovlivňuje její pracovní nasazení?

Díky tomu jí nevadí být v práci ve dne v noci. Je ochotná klidně dodělávat věci i přes noc.

V čem se s Anetou shodujete a v čem jste naopak odlišné?

Já bych se se svojí povahou rozhodně do téhle práce nepustila. V tom jsme odlišné. Fascinuje mě, že má někdo odvahu vykonávat tuhle profesi. Já to ale rozhodně nejsem! Jinak se mi na ní líbí, že je empatická. S Helenou Dvořákovou jsme v týmu jediné ženy, a tak se do něj snažíme empatii vnést.

Aneta je uvnitř trochu punkerka a je u ní cítit i mužská energie. Je vám to blízké?

Je mi to rozhodně bližší, než kdyby byla submisivní.

Přinesla vám role Anety nějaké návyky, které jste si ponechala i v osobním životě?

Díky této roli se budím i ve dnech, kdy nemusím, extrémně brzy, protože jsem si na to už zvykla. Ale to spíš ovlivnil chod natáčení než role samotná.

Jak jste se připravovala na roli kriminalistky? Absolvovala jste nějaký speciální výcvik nebo konzultace s odborníky?

Učila jsem se manipulovat se zbraní, a hlavně s ní ohledávat prostor. Nicméně ještě i na natáčení jsou lidé, kteří nám s tím pomáhají a radí. Každý prostor je totiž specifický a vyžaduje jiné reakce.

Jak vnímáte natáčení akčních scén? Jsou pro vás výzvou, nebo si je užíváte?

Natáčení je rozděleno do dvou bloků. V tom prvním točíme exteriéry, tedy akčnější věci, jako je ohledávání místa činu, nalezení obětí apod. V druhém bloku se pak točí interiéry, převážně výslechy na kriminálce, při kterých jako kriminalisté hodně diskutujeme nad

trestnými činy, a to na nás herce klade poměrně vysoké nároky na soustředění. Myslím, že se všichni víc těšíme na natáčení scén v exteriérech, které jsou zábavné a víc nás vtáhnou do děje. Třeba příjezdy policejních aut s majáčky si já vyloženě užívám.

Měla jste možnost setkat se s reálnými kriminalisty?

Ano, u některých případů jsou přítomni opravdoví odborníci. Občas se s nimi můžeme bavit i o různých záležitostech z jejich profesního života. Člověk se dozví docela zajímavé věci...

Překvapilo vás během přípravy na roli něco ohledně práce policie?

Uvědomila jsem si, že málokdy může kriminalista udělat to, co by sám v danou chvíli chtěl. Musí mít všechno předem schválené a držet se přísných pravidel a postupů.

Sledujete sama kriminální seriály?

Poslední dobou na to moc nemám čas. Vlastně nesleduju vůbec žádné seriály. Ale dříve jsem se na kriminálky dívala ráda, především na ty severské. Myslím ale, že teď, když jsem součástí každodenního kriminálního rytmu, si už jejich sledování asi odpustím.

Kdybyste si mohla vybrat jakýkoliv případ k vyšetřování, jaký typ zločinu by vás nejvíce zaujal?

Nejvíce se mě dotknou případy, které pojednávají o tématech, který i já žiju. Jako třeba mateřství nebo jiné rodinné vztahy. S takovými případy se člověk dokáže víc identifikovat a celou situaci si představit.

Bývá to bolavější. Případy týkající se drogové kriminality nebo krádeží aut se mě logicky zase až tak nedotýkají.

Stal se vám během natáčení nějaký vtipný moment?

Nedávno jsme natáčeli situaci, při které jsme s mými kolegy – s klukama z kriminálky, jak jim říkám – museli přelézt docela vysokou zeď. Málem jsme se při tom všichni tři zasekli nahoře na brance. A to bylo docela humorné.

Máte nějaký osvědčený způsob, jak se učíte texty?

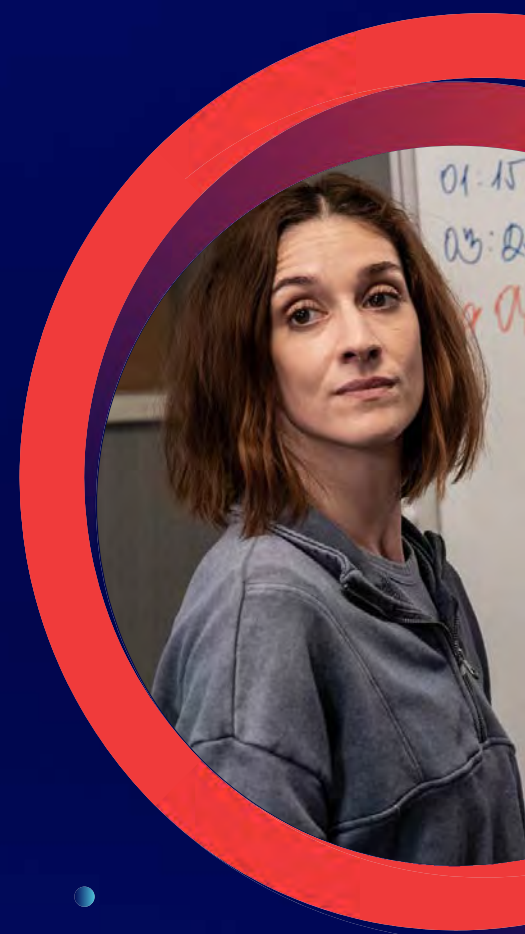
Žádný fígl na to nemám. Ale zjistila jsem, že si mozek časem vytvoří trénink na krátkodobou paměť. Mám v hlavě uložené texty, které potřebuju při hraní divadla, a ty mám uložené dlouhodobě, a pak mám někde jinde texty, které se naučím jen na krátkou dobu – jakmile je natočím, tak je zahodím. Takže večer už bych vám vlastně nebyla schopná říct, co jsem odpoledne na Kriminálce Anděl točila. Většinou je to tak, že si večer přečtu, co budeme další den točit, a pak už se to slovo od slova učit nemusím. Pokud to tedy nejsou nějaké dlouhé odstavce plné hutných informací, na ty je samozřejmě potřeba náročnější příprava.

Jak relaxujete po náročném dni na natáčení?

Poslední dobou je pro mě slovo relaxace dost vzdálené. Po natáčení mě většinou čekají ještě další povinnosti okolo dítěte a domácnosti. Jinak velmi ráda cvičím, čtu a píšu.

Co byste vzkázala divákům, proč by si neměli nechat ujít novou řadu Kriminálky Anděl?

Určitě by se na ni měli podívat. Točili jsme případy, které i nám, hercům, vyrazily dech. Už samotné scénáře vtáhly člověka do děje a můžu potvrdit, že rozuzlení příběhů jsou dost často nečekaná.

„Bude to výborný! Sešla se tady parta, která opravdu funguje,”

**Jiří Dvořák, představitel
majora Dana Frýby**

Jak jste se dostal k roli majora Dana Frýby v Kriminálce Anděl?

Role mi byla rovnou nabídnuta. A vzhledem k tomu, že mám Kriminálku Anděl rád a v minulosti jsem se na ni i díval, řekl jsem si, že do toho půjdu. A to i přesto, že se jedná o dlouhodobější projekt. Zpětně jsem moc rád, že jsem se takhle rozhodl.

Potěšilo vás, že se stanete součástí takhle velkého a úspěšného projektu?

Měl jsem radost. Nemám moc rád slovo kolektiv, ale tentokrát ho použiju – kolektiv tady je skvělý. A štáb je jedním z nejlepších, se kterým jsem kdy točil. Všichni jsou profesionální. Je to velmi příjemné natáčení, i přesto že je časově hodně náročné. Člověk, když sem jde, tak ví, že se tady nesetká s někým problematickým, a to je velký bonus.

Jak vás kolegové přijali?

Přijali mě mezi sebe hezky a myslím, že jsem mezi ně docela zapadl.

My se ale samozřejmě už všichni dost dobře známe i z jiných projektů. Mnohokrát jsme spolu točili, tak se žádné velké překvapení nekonalo. Jen s Martou Dancingerovou jsem předtím nikdy nepracoval. Ale všichni jsme si skvěle sedli, a to i po lidské stránce.

Je mezi nimi někdo, na koho jste se obzvlášť těšil?

Velmi jsem se těšil na režiséra Beba (Petera Bebjaka), který tuto sedmou sérii rozjžděl. A pak jsem byl také rád, že zase potkám Michala Novotného, protože jsme spolu byli v angažmá ve Vinohradském divadle. Od chvíle, kdy jsem z divadla odešel, jsme se neviděli. Ale jinak jsem se samozřejmě těšil na všechny.

Jak byste postavu majora Frýby charakterizoval?

Myslím, že je to typický policajt. Bylo mi řečeno, že je to bývalý mariňák. Hned jsem se ptal, co to znamená být v Česku mariňák. Je to někdo, kdo sloužil na Brněnském

přehradě nebo na Slapech? Nicméně major Frýba je ráznější člověk, který se s ničím moc nepáře. Předtím, než nastoupil na vraždy, sloužil na protiteroristickém oddělení. A takoví týpci mají o životě poměrně jasno.

Přinesl jste do postavy majora Frýby něco ze sebe?

Já se snažím dát něco vlastního do každé role. O co konkrétně jsem ho obohatil, vám ale neřeknu. Zkrátka jsem do něj vložil kus Dvořáka.

Absolvoval jste na tuto roli nějaký speciální výcvik?

Učili nás manipulovat se zbraní a pohybovat se s ní. Na složitější věci je přímo na place poradce, kterého se můžeme kdykoliv zeptat na to, co potřebujeme.

Jak na profesi policisty nahlížíte?

S velkou úctou. Víím, že policisté zdaleka nejsou tak ocenění, jak by měli být, což je podle mě ostuda. Tito lidé se dennodenně setkávají s nehezky věcmi. Nejsem si jistý, jestli bych já osobně dokázal něco takového vstřebat. Nevím, jestli i oni někdy mají špatné sny, nebo to už považují za rutinu. Každopádně je to povolání, které je obdivuhodné.

A co akční scény? Baví vás, nebo jsou pro vás naopak noční můrou?

Akčních scén tady moc nebylo. Vždycky se předem ptám, jak daleko a jak rychle mám běžet. Už mám svůj věk a taky poslední dobou nemám úplně dobrou kondičku. Ale jinak jsou akční scény vždycky zpestřením.

Je něco, co vás překvapilo, když jste se dozvěděl více o policejní práci?

Překvapilo mě, jak rychle některé případy kriminalisté vyřeší. Říkají, že nejdůležitějších je prvních čtyřadvacet hodin. Často se jim podaří pachatele dopadnout nebo aspoň odhalit už během čtyř nebo pěti dnů. Před tím tedy klobouk dolů.

A vy sám coby divák máte kriminálky rád?

Ano, já osobně kriminálky sleduju dokonce moc rád.

A umíte předem odhadnout, kdo je vrah?

To vůbec. Nemám totiž moc analytické myšlení. Takže někdy zkouším tipovat, ale popravdě málokdy se trefím.

Na jakou kriminálku jste se v televizi díval naposledy?

Možná to překvapí, ale na jednu epizodu čtvrté série Kriminálky Anděl. A musím přiznat, že mě to dost bavilo. Přišlo mi zajímavé sledovat i to, jak ty postavy vypadaly v porovnání s aktuální sedmou sérií. A přistihl jsem se při tom, že sleduju i filmařskou stránku provedení – jak to bylo jinak snímáné, jinak svícené a podobně.

V jakém prostředí se vám natáčelo nejlépe? Město, příroda, nebo interiéry?

Víc si samozřejmě obecně užívám natáčení v exteriérech. Natáčení kriminálních výslechů na policejní služebně je mnohem náročnější – musíte se učit kopy textu, navíc jste zavřeni dvanáct hodin v ate-

liéru, kde mnohdy není dostatek čerstvého vzduchu a kde je spousta lidí. Člověk se tam mnohem dříve unaví a mozek mu začne vypovídat službu.

Jak se učíte texty? Máte na to nějaký osvědčený způsob?

To bohužel nemám. Kdybych ho měl, měl bych o dost spokojenější život. Od samotného začátku své profese s učením textů bojuju. Nejdřív se vždycky snažím porozumět tomu, o co ve scénáři běží. Je o mně známo, že si texty často podle sebe upravuju. A tady konkrétně to mám od dramaturga vyloženě povoleno. Mám jeho důvěru, a to moc oceňuju.

Stalo se vám někdy při natáčení něco vtipného, co byste chtěl sdílet?

Žádnou konkrétní historku nemám. Na natáčení Kriminálky Anděl je obecně dost veselo. Stará se o to především David (Švehlík) s Michalem (Novotným). Dost často spolu vedou takové zvláštní fiktivní rozhovory na různá témata. Nikdo z nás okolo v tu chvíli neví, jestli mluví vážně, nebo si všechny ty věci v ten daný okamžik vymýšlejí. Bývá to dost vtipné.

Jak si po náročném natáčecím dni odpočnete?

Na to existuje jediná odpověď – co nejvíc spát.

Jak byste stručně nalákal diváky na novou řadu Kriminálky Anděl?

Bude to výborný! K původní sestavě přibýlo nové obsazení. Sešla se tady parta, která opravdu funguje.

„Myslím, že jednou z nejzajímavějších věcí na Kriminálce Anděl je to, jak mezi sebou fungují kriminalisté v týmu a jaká mezi nimi panuje energie. V nové řadě se diváci mohou těšit na příchod nových postav do vyšetřovacího týmu. Vzhledem k tomu, že je ztvárňují výborní herci, bude to bezpochyby velmi atraktivní.“

David Švehlík, představitel
kapitána Tomáše Benkovského

Anotace prvních osmi epizod ze šestnácti

1. Cena eutanazie

Prahu ochromí série bombových útoků dronem. Útočník požaduje uzákonění eutanazie. Je to skutečný požadavek, anebo jen zastírací manévr, který má odvést pozornost? Kriminalisté musí v atmosféře strachu najít jakoukoli stopu. Podaří se jim předejít další katastrofě?

2. Doktor

V areálu nemocnice je zavražděn její ředitel. Bezúhonný obraz oběti se rychle hroutl pod náporu svědectví o korupci, nejasných zakázkách a osobních sporech. Kriminalisté narážejí na síť mlčení a neochoty svědků vypovídat. Kdo se chtěl zbavit vlivného muže?

3. Partička

Policie nalezne v rybníku havarované auto a v jeho kufru mrtvého, zbitého mladíka. Co se tu stalo? Jaká je vlastně příčina smrti? Stoppy vyšetřovatele postupně vedou mezi milovníky tuningových srazů a nelegálních nočních závodů.

„Při natáčení scén z pitevny je přítomná soudní lékařka, která dohlíží na to, aby vše probíhalo uvěřitelně, aby bylo všechno správně nachystané a přesně řečené. Povolání patoložky bych ve skutečnosti nezvládla, ale hrát si na ni je celkem zábava. Myslím, že lidé, kteří vykonávají podobné profese, se musí umět odpojit od svých emocí. My herci to máme právě naopak.“

Tereza Dočkalová, představitelka
soudní lékařky

„Marta Dancingerová přinesla do týmu svěží dívčí vítr. A Jiří Dvořák je pro mě nesmírně blízký člověk. Spolupracujeme a hrajeme spolu už mnoho let, takže z jeho příchodu jsem měl obrovskou radost. Je to velký profesionál, který nic neponechává náhodě. A na rozdíl ode mě vždycky umí všechny texty.“

Jiří Langmajer, představitel
kapitána Honzy Součka

4. Prstýnek

V pražském lesoparku je nalezena mrtvá běžkyně. Provedení činu nasvědčuje, že by se mohlo jednat o jedince, který ztratil veškeré zábrany a zároveň umí ztlumit stopy. Je vůbec možné dopadnout pachatele dřív, než si vybere další oběť?

5. Waterloo

V zámečnické dílně je nalezen mrtvý muž – vášnivý sběratel napoleonských artefaktů. Atmosféra rekonstrukcí bitev, přísné hierarchie a rivalita ve sběratelském světě vytváří výbušnou směs. Šlo o krádež, osobní mstu, nebo o roztržku mezi lidmi, kteří se přilíš ztotožnili s napoleonskými časy?

6. Záhada pokoje 402

Záhadná smrt ženy, jejíž tělo je nalezeno pod okny pražského hotelu, spustí složité vyšetřování. Oběť u sebe nemá doklady. Je to cizinka? Jak se žena do hotelu vůbec dostala? Jak je možné, že ji nikdo nepostrádá? A proč zmizela i pokojská, která se možná s obětí potkala?

7. Poslední hit

Mladá kapela slaví životní úspěch – jejich píseň má znít v evropské reklamě. Jenže manažer Karel tvrdí, že hlavní motiv složil on, a podpis smlouvy sabotuje. Ráno je nalezen mrtvý. Podezření padá na členy kapely, ambiciózního producenta i lidi z okolí hudebního byznysu. Jak se spor o píseň změnil v tragédii?

8. Smrt u kolejí

U železničních kolejí je nalezen mrtvý muž v pyžamu. Předchozí noc byl policií vykázán ze svého bytu. Vyšetřovatelé se zaměřují na možnou pomstu kvůli domácímu násilí a u toho objeví nečekané vazby na pašovaný kontraband. Případ je daleko složitější, než se zprvu zdálo.

Kriminálka Anděl patří k nejsledovanějším pořadům napříč tuzemskými televizními stanicemi, v průměru dosáhla v podzimní sezóně 2024 podílu na sledovanosti 28,55 % v cílové skupině 15–54.

Nejsledovanější byla 12. epizoda s názvem „Svědectví ze záhrobi“ odvysílaná 11. 11. 2024, sledovalo ji 1 297 000 diváků starších 4 let. (Zdroj dat: ATO – Nielsen, živě + TSO-3, ke dni: 10. 7. 2025)

„V nové řadě Kriminálky Anděl více vyšetřujeme ve dvojicích – máme detektivní páry. To znamená, že v rámci našeho kriminálního týmu více spolupracujeme. Rozšíření policejního týmu o Martu Dancingerovou a Jiřího Dvořáka nabídne divákům určitě ještě atraktivnější podívanou. Líbí se mi, že scénáře tohoto seriálu zpracovávají aktuální společenská témata. Vyšetřovali jsme například kauzu adoptivních dětí nebo případ vraždy homosexuálního páru. Některé z těchto příběhů jsou velmi emotivní.“

Helena Dvořáková, představitelka
kapitánky Jany Chládkové

REŽIE: Peter Bebjak, Martin Bystriansky, Ondrej Hrašika, Matúš Ryšan // **SCÉNÁŘ:** Tomáš Grombří, David Musil, Andrea Fuglíková, Dušan Brunclík, Jiří Suchý z Tábora, Petra Klabouchová, Evita Naušová, Tomáš Vávra, Jakub Haubert, Kryštof Robin, Lucie Veselá, Ondřej Nuslauer, Stanislav Adámek //

KAMERA: Martin Rau, Martin Jurčí // **ARCHITEKT:** Jaroslav Mačál // **PRODUCENTI DNA PRODUCTION:** Rastó Šesták, Peter Bebjak // **VÝKONNÁ PRODUCENTKA TV NOVA:** Lucie Brabcová // **KREATIVNÍ PRODUCENT TV NOVA:** Tomáš Grombří // **ZVUK:** Juraj Baláž // **KASKADÉR:** Luděk Jelen // **HRAJÍ:** D. Švehlík, J. Dvořák, J. Langmajer, H. Dvořáková, M. Novotný, M. Dancingerová, M. Taclík

Ulice se vrací na obrazovky TV Nova 18. srpna.
A bude se na co dívat! Další návraty, nové vztahy i pořádná překvapení...

ULICE

JEDNADVACÁTÁ SEZONA
ULICE JE TU!

Třetí dekáda Ulice
se hned rozjede na plný plyn,
navíc s jednou obrovskou
změnou při startu

Za pár dní to bude přesně dvacet let, co TV Nova začala vysílat denní seriál Ulice. Tehdy málokdo mohl čekat, že se z něj stane takový fenomén. Svou pověst nejnavštěvovanější a nejznámější ulice u nás si hodlá udržet i nadále, a tak letos poodkryje i nová zákoutí s novými postavami. Tvůrci hned na úvod všechny překvapí i jednou velkou změnou. Od začátku této sezony ztvárňuje postavu Adriany Peškové Sandra Nováková. Převzala tak žezlo po Šárce Krausové, jež Adrianu hrála od září 2012. Ta se na změně domluvila s tvůrci ve chvíli, kdy se jako Adriana měla vrátit do seriálu po více než pěti letech letos na jaře. „Kvůli dalším pracovním závazkům jsem se dohodla s producenty Ulice, že se na jaře vrátím jen na omezenou dobu, abych Adrianu tak trochu rehabilitovala v očích diváků. Nyní nastal čas se znovu rozloučit, s pokorou a vděčností za tuto krásnou

etapu. Jsem moc ráda, že jsem si mohla znovu zahrát s Rudolfem Hrušínským, Danuškou Syslovou, Martinem Fingerem, Lindou Rybovou, Jirkou Panznerem a dalšími. Za tuto příležitost Ulici děkuji. Byla to pro mě čest a radost,” říká k výměně **Šárka Krausová**.

Diváci nepřijdou ani o Soňu (**Lucie Vondráčková**), Vandu (**Kristýna Hrušínská**) s Luďkem (**Václav Frič**), ze kterých se před prázdninami stali rodiče, Magdu (**Veronika Čermáková**) s Petrem (**Jan Dolanský**), Báru (**Tereza Brodská**) i další oblíbené postavy. Hned na úvod zasáhnou do dění v seriálu také postavy z minulosti – Dalibor Pecháček, zvaný Pokladník (**Tomáš Kobr**), nebo Boženka Puklická (**Lucie Juříčková**). Kromě nich se předvede v plném nasazení také plukovník Mikeš (**Radim Fiala**) z kriminálky.

Adriana je zpět! A hned se strhne bouře...

Adriana (Sandra Nováková) se vrací z Austrálie i s dcerou Klárkou (Stella Polášková), kterou lákala na všechno možné, aby se stěhováním souhlasila. Jenže sliby chyby, realita je trochu jiná. Zatímco Adriana se radostně vítá se všemi blízkými a je šťastná, že může být opět s dědou (Rudolf Hrušínský), jeho Amálkou (Dana Syslová) či tátou (Martin Finger), Klárka by byla nejraději, kdyby sedly na první letadlo a vrátily se zpět. Pro ni je tu všechno šedivé, divné, cizí. Teprve nyní tak vyjde najevo, jaká je Adriana máma. Pro Klárku by se rozkrájela, chce pro ni to nejlepší, aniž by ji rozmazlovala. A protože bydlení nebude úplně podle jejich představ, jedna z prvních

věcí, kterou zde Adriana udělá, bude oznámení Klímovým, že jim neprodlouží nájemní smlouvu. Jejich byt si totiž vyhlédne pro sebe a Klárku. To nadělá docela zlou krev v domě i v rodině a povede k překvapivým rozhodnutím nejen u Vlastimila Peška, rozhodnutím, jež budou pro Adrianu docela podpásovkou. „Už sem prostě nepatřím,“ svěří se Eddiemu (Jiří Panzner) se slzami v očích. Ten pro ni bude mít nejen rameno na vyplakání. Bude to právě on, díky komu se to všechno začne pomalu lámat... Jak tuto těžkou zkoušku holky zvládnou? A jak se bude vyvíjet vztah Adriany a Eddieho?

„V jednu chvíli jsem se
docela vyděsila.“

Sandra Nováková jako Adriana Pešková

Bylo pro vás těžké rozhodnutí převzít roli Adrianu v seriálu Ulice? A co všechno jste zvažovala?

Když jsem šla na casting, zaslechla jsem něco o tom, že by mohlo jít o přebírání role Adrianu po Šárce Krausové. Popravdě jsem ale vůbec netušila, o co přesně jde. Seriál jsem samozřejmě znala, ale nikdy jsem nepatřila mezi jeho pravidelné diváky. Takže jsem ani neměla přehled o postavách, které v něm vystupují. Byla jsem hlavně vděčná, že jsem vyhrála konkurz a získala roli. Až postupně jsem se začala dozvídat víc – kdo Adriana vlastně

je, že je v seriálu od samého začátku a co všechno má za sebou. Od dramaturgyně Ivy Bergrové jsem pak dostala pět stran A4 s podrobně rozepsaným životopisem téhle postavy – a v tu chvíli jsem se docela vyděsila. Teprve tehdy mi začalo docházet, do čeho vlastně jdu... a jak moc velké to celé je.

Zažila jste už podobnou situaci, kdy jste přebírala roli po jiné herečce?

Jako herečka ne, ale jako divák ano. A právě proto si uvědomuji, jak moc to teď budu mít jako nová

Adriana těžké – hlavně kvůli divákům. Není jednoduché přijmout někoho nového v postavě, kterou jste si zvykli spojovat s konkrétní tváří, hlasem, energií. Vzpomínám si, jak jsem sledovala Rod draka, kde se v průběhu seriálu také vyměnila herečka – a musím říct, že jsem se s tím prvních pár dílů opravdu nemohla srovnat. A přesně tohle teď nejspíš čeká i mě. Chápu, že to pro diváky nebude jednoduché – a právě proto k tomu přistupuji s velkým respektem a pokorou. Doufám, že si na mě časem zvyknou.

V jarní sezoně 2025 Ulici sledovalo v průměru 30,23 % diváků cílové skupiny 15–54 u TV. V meziročním srovnání se jedná o nárůst podílu na sledovanosti o téměř dva procentní body. V uplynulé sezoně Ulice pravidelně k televizním obrazovkám přilákala v průměru 875 tisíc diváků starších 4 let.

Seriál je známý svou schopností oslovit mladší publikum. Ženy ve věkové kategorii 15–34 dosáhly přes 36 % podílu na sledovanosti. Popularitu si tento denní seriál získal také u mužů 15–24, jejichž share meziročně narostl o více než šest procentních bodů. V prvním pololetí letošního roku Ulice zaznamenala rekordní podíl na sledovanosti v cílové skupině 15–54. **Epizoda vysílaná dne 6. června 2025 vykázala 41,06 % (share 15–54), což je nejlepší výsledek za poslední tři roky.**

Zdroj dat: ATO – Nielsen, live+TSO-3

Vanda to jako máma projíždí na celé čáře... Kdo ji zachrání?

Vandě (Kristýna Hrušínská) a Ludkovi (Vasil Fridrich) se narodila těsně před prázdninami dcera Esterka. Kdo by čekal, že společný potomek ty dva spojí, byl by na velkém omylu. Vanda s malou bydlí u mámy (Miluše Šplechtová) a Marie (Jitka Smutná), které jí s Esterkou pomáhají, jak jen mohou. Jenže i kdyby se ty dvě rozkrájely, prostě to nestačí. Vanda sice šestinedělí jakž takž přežila, po něm je však u konce svých sil, fyzických i psychických. Esterka prostě geny po rodičích nezapře, a tak dává Vandě pořádně zabrat ve dne v noci. Vanda už je tak vyřízená, že malou dokonce zapomene v taxíku... A to je jen začátek! Jejich průšvihů bude přibývat geometrickou řadou, takže Ludkovi dojde velmi rych-

le trpělivost. Přestože zpočátku deklaroval, že na malou bude posílat jen peníze, teď se z něj stane přímo ukázkový táta. Zaškolovat ho budou za chodu Blanka (Linda Rybová) i Kristýna (Sára Korbelová), zatímco Evžen (Martin Finger) se bude jako děda angažovat na dvě stě procent u Klárky (Stella Polášková). Když už půjde opravdu do tuhého, Vanda najde nového anděla strážného v Rostovi (Jiří Černý).

Vanda a Luděk vnesou do Ulice opět tragikomický náboj. Jejich přešlapy budou humorné i dojemné, jejich vztah třaskavý jako vybuchující rachejtla. Ale kdo ví, třeba jim hvězdy konečně nadělí i lásku...

Magda a Petr – partnerská romantika i adrenalin

První společné prázdniny Magdy (Veronika Čermák Macková) a Petra (Jan Dolanský) budou přesně podle jejich představ – jen oni sami, zamilovaní až po uši, v přírodě, u vody, vše zalité srpnovým sluncem... Tedy jen do chvíle, kdy je v kempu přepadnou v rámci svého cyklovýletu Jirka (Ondřej Havel) s Martinou (Natálie Holíková). Společně strávený čas se nečekaně protáhne z jednoho oběda na několik dní, během kterých by Petr nejraději vystřelil Jirku na Mars kvůli jeho nebezpečné akčnosti. Stejný spád pak nabere i začátek školního roku. Novým ředitelem školy se totiž stane Ota Puklický (Filip Rajmont),

což je splněný sen jeho mámy Boženy (Lucie Juřčková). Bohužel začne už záhy narážet na neblahé dědictví po své předchůdkyni. Přestože se ve škole Soni (Lucie Vondráčková) zbavili, její stín je znovu všechny dožene. Dotkne se to samozřejmě také Magdy, Prokopa (Ondřej Studénka) nebo Eddieho (Jiří Panzer). Ke všemu se ukáže, že letošní prváci na gymplu nejsou žádná ořezávátka. Zejména Kolda (Per Komínek) se uvede takovým způsobem, že ihned získá Magdinu pozornost. Nebude to trvat dlouho a válečná sekera mezi těmi dvěma bude vykopána... Jak se podepíše dění ve škole na vztahu Magdy a Petra?

Jirka, Martina a jejich blízcí v hledáčku novodobé mafie...

Lumírova (Václav Svoboda) svatba s Kateřinou (Martina Randová) neunikla ani jeho starému známému Daliboru Pecháčkovi (Tomáš Kobr), kterému nikdo neřekne jinak než Pokladník. Šedá eminance mafie se po letech znovu zaměří na Ulici, kde má své nové zájmy. Jejich vykonavatelem je provozní kulečnickového klubu Václav Koníček (Robert Tyleček), který se ocitne velmi rychle pod tlakem kvůli starostovi Hložánkovi (Ondřej Havel). Pokud si Pokladník s Koníčkem mysleli, že budou mít od úředníků pokoj, šeredně se mýlili. Jirka se totiž začne až příliš zajímat o dění kolem klubu a brzy dá všem najevo, že se ani nenechá jakýmkoliv způsobem zmanipulovat. Bohužel nebude mít nejmenší tušení, s čím si začíná zahrávat.

To okamžitě dojde Lumírovi, který Pokladníka náhodou zahlédne. A protože velmi dobře ví, čeho je tento muž schopen, nenechá to jen tak. Jenže Pokladník je vždy o krok napřed, což znamená jediné – velkou hrozbu pro každého, kdo by se mu postavil do cesty... S kým vším si bude Pokladník vyřizovat své účty? A v kom najde překvapivě velmi silného soupeře? Lumír si ale užije své i s Lexíkem (Filip Hornýak), který vlítne do puberty rovnýma nohama. Ty tam jsou doby, kdy to byl hodný kluk, na kterého se Lumír mohl spolehnout. Teď spolu začnou docela slušně válčit. Jak bude probíhat u Nyklových krocení divoké zvěře? Kupodivu pod Kateřininou taktovkou...

Karla na hraně kvůli novému případu a svědkyni Agátě

Karlu (Markéta Stehlíková) naprosto pohltí nový případ, který začne vyšetřovat Jirka Herman (Jan Holík). Zkušená kriminalistka si na místě činu hned všimne vyplašené teenagerky, očividně v šoku. Karla zjistí, že se jmenuje Agáta (Josefína Marková) a že byla nechtěnou svědkyní toho, co se u ní doma odehrálo. Agáta ze sebe jen vypraví: „Ona se jenom bránila.“ Víc už nikomu neřekne. Zpočátku jasný případ se začne celkem záhy komplikovat, stejně jako Karlin přístup k vyšetřování. Hermanova partačka se bude snažit Agátu chránit, přitom jí je ale jasné, že bez jejího svědectví se nepodaří správně poskládat všechny střípky případu. Jenže čím více bude Karla s Agátou

v kontaktu, tím více se bude dostávat na hranu policejních předpisů. Pak už bude jen otázkou času, kdy to začne řešit i její šéf, plukovník Mikeš (Radim Fiala). Co všechno udělá Karla pro Agátu a co bude kvůli tomu v sázce? Karlino pracovní nasazení začne ovlivňovat i chod celé rodiny, do níž už neodmyslitelně patří kromě Márových rodičů také teta Běta (Dana Batulková). A právě ta se stane Milošovou (Jiří Štréb) novou múzou. Ti dva budou mít svá malá tajemství, kterým by ráda přišla na kloub Věrka (Milena Steinmasslová). Spiklenectví Běty a Miloše bude stejně vtipné jako Věrčino pátrání i celý sled trapasů a nedorozumění. Co všechno se může skrývat za vášnivým zájmem o poezii?

Sezona lásky v Království hraček

Bára (Tereza Brodská) se vrátí z dovolené jako trojnásobná babička, navíc i pěkně spálená. Ani to jí ale nezabrání v setkání s Pavlem (Petr Stach) hned, jak dorazí domů. To, co mezi nimi zůstalo viset přes celé léto, se vyřeší, jen co stanou tvář v tvář. Vzápětí se však ukáže, že Bára nebyla o prázdninách úplně svatá a že o ni byl docela velký zájem. Pavel tak bude postaven před nepříjemné dilema. Měl by o Báru zabojet, nebo tuhle kapitolu s definitivní platností uzavřít? Samotná Bára v tom má jasno: „S Pavlem bych ráda měla opravdový vztah, se vším všudy.“ Zamilovaný je i Lukáš (Jiří Maryško). Zakouká se do Šárky (Malvína Pachlová) z kavárny, takže jeho

spotřeba kávy rázem stoupne o tři sta procent. Zato s jeho odvahou dát Šárce najevo, co k ní cítí, to bude o dost horší. Dokonce i Vašek (Antonín Měkota) mu začne radit, jak na to. A nebude sám. S cennými radami i vtipky na jeho účet přispěchají také Pavel s Rošťou (Jiří Černý). Nikdo přitom nebude tušit, že i Rošta řeší srdeční záležitosti kvůli Vandě (Kristýna Hrušínská), která je pro něj pověstným zakázaným ovocem... Která dáma je ta pravá? Po prázdninách se zničehonic vrátí také Sára (Ema Klangová Businská). Samozřejmě bude mít spoustu novinek, jež začnou dělat velké starosti hlavně Anče (Ljuba Krbová). Co vězí za Sářiným nevyzpytatelným chováním?

Klímovi se stěhují, ale... Vzpoura proti Adrianě i boj se Soňou

Nastává přesně to, čeho se Michal (Karel Klement) obával. Klímovi se musí přesunout nazpět do Libverdy, aby se Iva (Hana Baroňová) mohla postarat o svou maminku a být jí k ruce při dlouhodobé rekonvalescenci. Michal nechce o stěhování ani slyšet, protože by tím pádem přišel o svou lásku Žofku (Kateřina Ujfaluši) i o kámoše. Není divu, že udělá vše pro to, aby mohl zůstat doma spolu s Anežkou (Karolína Lipovská). Velké spiklenectví ale bude jen zahřívacím kolem pro boj o byt, který se rozpoutá mezi Klímovými a Adrianou (Sandra Nováková) kvůli neprodlení nájemní smlouvy. Zákonitě tak na sebe narazí dvě tvrdé soupeřky –

Anežka a Adriana. Jejich střety budou hodně vyhrcoené. Anežčina partička vytáhne do otevřeného boje v reálu i na sociálních sítích. To vše ve chvíli, kdy Marka (Jan Dlouhý) položí kopačky od Adély (Karolína Synková). Ke všemu vyjde najevo, že se z něj stal pořádný paroháč. Aby toho nebylo málo, z Berlína se tajně vrátí Erik (Adam Seidl). Okamžitě se přihlásí svým kámošům, zato rodičům se hodlá vyhnout obloukem. Jenže jak na potvoru narazí na mámu (Lucie Vondráčková), která se nejen jemu předvede ve své staré dobré formě... Jak dopadne válka kvůli bytu Klímových? A jak boj se Soňou, jež si opět hodlá prosadit svou?

IG & FB: @uliceserial
YT & TikTok: @tvnovaofficial

VÝKONNÁ PRODUCENTKA: Janka Maršíková // **KREATIVNÍ PRODUCENT:** Mario Kubaš // **ŠÉFDRAMATURG:** Iva Bergrová // **REŽIJNÍ SUPERVIZE:** Braňo Holíček // **ŠÉFAUTOŘI:** Magdaléna Frydrych Gregorová, Tomáš Vávra // **DRAMATURGIE:** Ivana Slámová, Jakub Roll, Jakub Režný // **SCENÁRISTÉ:** Tomáš Holeček, Adam Pražák, Eva Taubrová, Adam Svozil, Vladimír Cihelka, Michal Jakl, Ondřej Sysel, Egon L. Tobiáš, Petra Ušelová, Barbora Petrů, Jana Kynclová // **REŽIE:** Natálie Císařovská, Juraj Deák, Kryštof Hanzlík, Andrea Horečná, Peter Chmela, Luboš Kučera, Stanislav Sládeček, Jakub Wehrenberg // **HLAVNÍ KAMERA:** Tomáš Andrlé, Jan J. Filip, Míro Gábor, David Hahn, Marek Janda, Martin Kubala, Martin Přeták, Ondřej Belica // **HUDBA:** Petr Malásek, Karel Holas // **HUDEBNÍ REŽIE:** Roman Čadek, Lukáš Políška // **ARCHITEKTI:** Hynek Dřížhal, Jan Vlasák, Václav Novák, Kateřina Koutská, Adam Pitra, Jaroslav Holota, Nikola Tempř

Lucie Urbánková – PR
lucie.urbankova@nova.cz, +420 725 712 446

ZÁBAVNÝ PODZIM PLNÝ HVĚZDNÝCH HOSTŮ

Do improvizální arény se vrátí ty největší hvězdy českého a slovenského showbyznysu, aby předvedly, že když se chce, tak Možné je všechno! A na fanoušky nejoblíbenější vědomostní soutěže v Česku čeká obrovské překvapení – nový lovec Žolík.

MOŽNÉ JE VŠECHNO!

HVĚZDNÁ IMPROVIZAČNÍ SHOW SE VRACÍ!

Na podzim se na obrazovky vrací show Možné je všechno!, ve které oblíbení herci, komici i další známé osobnosti zažijí chvíle, kdy musí prokázat svůj smysl pro humor, pohotovost a schopnost improvizace. Často je čeká vystoupení z komfortní zóny i překonání sebe sama – a diváci je uvidí v situacích, ve kterých je dosud neznali a nikde jinde takto neviděli.

Jednotlivými ztřeštěnými úkoly, napínavými hrami a nelehkými výzvami je a diváky provede moderátor Aleš Háma. Součástí každého dílu Možné je všechno! je „Šikmá plocha“, na které hvězdní hosté hrají vtipné scénky odehrávající se uvnitř místnosti, která je postavena pod 22,5stupňovým úhlem.

Pozvání producenta a režiséra Pepeho Majeského i tentokrát přijaly špičky českého showbyznysu.

„Doufám, že mě při moderování nechají si i trochu zahrát“

Aleš Háma

Jak se těšíte na moderování show Možné je všechno!?

Na Možné je všechno! se opravdu moc těším. Pavel Zedníček mi oficiálně předal žezlo a já doufám, že na něj navážu spontánností a improvizací. A taky doufám, že mě občas nechají si nějakou hru i zahrát.

Moderátor se ale samotných her neúčastní. Nebude vám to, jako herci, líto?

Rád bych si samozřejmě zahrál, improvizace mě hrozně baví. Ale chápu, že moje role bude hlavně organizační – řídit, dávat úkoly, udržovat pořad v tempu. I tak ale věřím, že se občas k nějaké hře přiletu, protože hravý typ, to já rozhodně jsem.

Která hra z Možné je všechno! je vaše nejoblíbenější?

Těch oblíbených je víc, ale kdybych měl vypíchnout jednu, tak rozhodně Šikmá plocha. To je pokaždé absolutní nářez – dějí se tam šílené věci a nikdy to není stejné, v tom je ta hra skvělá. Jsem zvědavý, jak si s ní nové osazenstvo pohraje, a doufám, že já osobně se na „šikmou plochu“ nedostanu při své moderaci.

Jaký máte vztah k improvizaci?

Improvizace mě vždycky bavila a pořád bavi. Věnoval jsem se jí už na konzervatoři a kdo zná moji práci s Ondrou Sokolem, tak ví, že se improvizace rozhodně nebojíme. Změny a nečekané zvraty mám rád a rád a rád se s nimi poperu a rád je řeším.

Vzpomínáte si na situaci, kdy jste při moderování musel improvizovat?

Při moderování se improvizuje často, ale ideálně na základě připravených scénářů a bodů. Třeba při našem prvním společném Českém slávikovi s Ondrou Sokolem, když měl pan Janeček svůj velmi svérázný projev, jsme museli rychle improvizovat tak, aby zůstal večer elegantní a nikoho jsme neurazili. Improvizace je pro mě výzva, díky které je tahle práce pestrá a člověk musí být neustále ve střehu.

Asi se nevyhnete srovnání s Pavlem Zedníčkem...

Pavel Zedníček je legenda, které si nesmírně vážím – nejen jako herce, ale i jako moderátora. Sledoval jsem ho v punčočkách už v Malém televizním kabaretu, později jako

adolescent v Kufru a dalších pořadech. Je to nejoblíbenější postava i v seriálu Jedna rodina a skvělý člověk. Pro mě je velkou ctí, že po Pavlovi mohu převzít pomyslné žezlo, a udělám maximum, abych nezklamal.

Na koho z herců, zpěváků nebo známých osobností se nejvíc těšíte, až k vám dorazí do studia?

Ta plejáda hostů je opravdu pestrá, takže je těžké vybrat jednoho nebo dva. Ale z té první řady byli pilíři Kuba Štáfek a Ondra Sokol, a klidně by to tak mohlo i zůstat letos. Moc se ale těším i na další výrazné osobnosti české zábavy, třeba na Hanku Vagnerovou nebo Petru Nesvačilovou.

Prázdniny se pomalu krátí. Už jste byl na dovolené, nebo vás teprve čeká?

Letos jsem měl krásnou dovolenou v Andalusii a na jihu Portugalska, kde jsme s manželkou cestovali obytným autem a jen tak se toulali. Bylo to úžasné. Putoval jsem i po České republice, jezdil na festivaly a folklorní akce a už počtvrté jsem byl ve Skotsku, které miluju.

NA LOVU A NA LOVU: HVĚZDNÝ SPECIÁL

Nejúspěšnější vědomostní show v Česku Na lovu vysílá TV Nova každý všední den po půl šesté večer. Premiéra nových dílů odstartuje v pondělí 18. srpna.

Letos se tým super chytrých lovců rozroste o nového člena. Novým lovcem se stává jeden z nejuznávanějších českých moderátorů Libor Bouček, který přijal lovecké jméno Žolík. Libor poprvé zazářil jako soutěžící ve Hvězdném speciálu Na lovu, kde následně dostal od Kalkulátora pobídku stát se lovcem. Poté přišla seriózní nabídka z TV Nova, Libor výzvu přijal, absolvoval náročné testování a uspěl. Divákům se v nové roli Žolíka poprvé představí už začátkem září.

Zatímco ve všední dny mohou diváci spolu se soutěžícími hádat odpovědi v klasické verzi Na lovu, v neděli

po 18. hodině jsou pro ně připraveny Hvězdné speciály s delší stopáží, ve kterých se do vědomostního souboje s lovcí pouštějí známé osobnosti, aby vyhrály peníze pro charitu. Aby díly, ve kterých lovec celebrity ve finálové štvanci porazí, nekončily úplně smutně, získá v rámci projektu Nova pomáhá každý hráč pro svou charitu za účast 30 tisíc korun.

V podzimní sezoně se do souboje s lovcem pustí například Zorka Hejdová, Ilona Csáková, Jitka Ježková, Kristýna Leichtová, Miloš Pokorný, Lou Fanánek Hagen, Xindl X, Vilém Čok nebo Vavřínek Hradilek.

Premiérové epizody pořadu Na lovu dosáhly v prvním pololetí průměrného šaru 27,89 % (15-54), ve 4+ pořad sledovalo 750 tisíc diváků. Nejvyšší share dosáhl pořad v cílové skupině Ž45-54 – 31,38 %.

Premiéry pořadu Na lovu: Hvězdný speciál zaznamenaly v první polovině roku průměrného šaru 22,46 % (15-54), ve 4+ pak pořad sledovalo 587 tisíc. Nejvyšší share dosáhl pořad také v cílové skupině Ž45-54 – 28,08 %.*

*Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere, živě+TS0-3

„Těším se, až diváci uvidí Libora Boučka jako lovce“

Kreativní producentka
Veronika Mikysková

Libor Bouček, známý moderátor, se stal novým lovcem. Jak k tomu došlo?

Libor si k nám přišel zahrát do Hvězdného speciálu a absolutně nás ohromil. Hrál fantasticky, a tak mu Kalkulátor, proti kterému soutěžil, navrhl, jestli by si nechtěl roli lovce zkusit. Nápad nás zaujal, proto jsme ho nejprve probrali v produkci a následně i s vedením televize. Poté už následovala samotná nabídka Liborovi, kterou přijal. Pozvali jsme ho na testovací kolečko – sadu testů, které na začátku absolvovali všichni lovci – a byl v nich skvělý. To ho legitimovalo, aby se lovcem opravdu mohl stát. Mám z toho obrovskou radost. Obdivuju ho za to, že je ochotný, jako tak známá osobnost, ukázat lidem, co ví a co neví. Zariskoval, ale po několika natočených dílech mohl říct, že je skvělý. Zároveň oceňuji pokoru, s jakou k této roli přistoupil.

Přece jen jde o známou osobnost. Zvažovali jste dlouho, zda Libora na roli lovce oslovit?

To není rozhodnutí, které by mohla udělat jen produkce pořadu. Probrali jsme to s vedením televize a samozřejmě jsme zvažovali různá rizika, například jestli si diváci nebudou myslet, že se tam dostal jen

díky tomu, že je známý. Ale Libor nás přesvědčil tím, co opravdu ví, a také tím, jak moc má samotnou soutěž rád. Přesvědčil nás i záplem, s jakým se pustil do příprav a tréninku lovce. Pak už nebylo pochyb a těším se, až ho diváci v této nové roli uvidí.

Jak vzniklo jeho lovecké jméno – Žolík?

Žolík je proměnná karta, která může zásadně zamíchat hrou a dá se využít různými způsoby. Diváci, a možná i soutěžící, zpočátku nebudou vědět, co od něj čekat. Zároveň má dvě tváře – veřejnost ho zná jako moderátora, ale teď se představí i jako lovec.

Jak na Žolíka reagovali soutěžící?

Než se Libor poprvé objevil jako lovec, pouštěli jsme soutěžícím nejprve jen jeho fotografii s novou identitou Žolíka. Reakce byly hodně zajímavé – lidé nevěřili, že by to mohl být skutečně Libor Bouček. Když pak opravdu přišel, bylo vidět, že mají radost, že si mohou zahrát proti takové osobnosti. Za sebe si moc vážím, že můžeme mít v podvečerním televizním formátu dvě tak silné osobnosti, jakými jsou Ondřej Sokol a Libor Bouček.

„O svém instinktu lovce jsem netušil, ale naskočil mi automaticky“

Žolík Libor Bouček

Libore, když jste slyšel od Kalkulátora výzvu, abyste si zkusil roli lovce, co jste si myslel? A co pak, když jste dostal seriózní nabídku od televize Nova?

Bylo to překvapující i vzhledem k tomu, jací jsou lovci, jaký mají přístup a jak vybranou společností jsou. A ano, je to prostě výzva a je mi jasné, že abych ji splnil, čeká mne dlouhá cesta. Ale jsem

fanoušek a milovník kvízů. Navíc je z mého pohledu všeobecný přehled jednou z premis výkonu mého povolání. Tak jsem tu výzvu tak nějak vzal za výzvu velmi osobní.

Než jste byl ve Hvězdném speciálu Na lovu, jaký byl váš vztah k té soutěži?

Tu soutěž znám důkladně a přiznám se, že jsem záviděl týmu

TV Nova, že se k ní dostal a že ji připravoval. Je to jeden z mála formátů, který může trvat nesmírně dlouho, je-li o něj pečováno profesionálně a s láskou. A to v případě týmu Veroniky (Mikyskové), Lenky (Rychtecké) a Michala (Čecha) je.

Máte rád hádanky a kvízy?

Ano, stačí se podívat na to, co mne živí, a odpověď je nasnadě. S pa-

nem Prachařem například jedeme kvíz téměř celoživotní.

Máte za sebou natáčení pár dílů. Jak se zatím hodnotíte?

To bych nechal na divácích. Nejsem schopen sebereflexe. Jako by se člověk vrátil na začátek kariéry. Ale prozradím jeden detail – ani jsem netušil o svém loveckém instinktu. Ten prostě naskočil.

Na kamery jste zvyklý, měl jste vůbec trému?

Velkou. Moderuji jiné pořady a jinde. Tohle je absolutně jiná poloha – přišel jsem si zahrát na lovce. Poprvé. S riziky toho, že když nebudu dobrý, lidi logicky zpochybní mé místo tam. Zvláštní druh odpovědnosti. Vůči divákům i sobě.

Jak se na roli lovce připravujete? Lze to nějak trénovat?

Lze. Internet nabízí desetitisíce kvízových otázek.

Lovci tvoří výbornou partu. Tráví spolu dokonce hodně volného času. Chodí na hospodské kvízy a dokonce spolu jezdí na dovolenou. Jak jste mezi ně zapadl?

To je taky dotaz spíš na ně. Strašně mě baví v televizi a jako pro fanouška pro mne byla čest, že už jsem členem jejich whatsappové skupiny. A ano, i v ní probíhá trénink. Jsou výjimeční v tom, že přes často možná omamnou televizní iluzi excelují dál ve svých profesích. A to zaslouží obdiv.

Velmi zábavnou složkou Na lově je konverzace Ondřeje Sokola s lovci. Jak se vyvíjí vztah mezi Ondrou a novým lovcem Žolíkem?

Je to, řekl bych, setkání dvou zkušených televizních moderátorů, kteří se mají lidsky rádi. A to dlouho. Vždyť já si ho pamatuju, když se před 23 lety v Činoheráku objevil jeho Osiřelý západ a já jako student produkce pochopil, že je

tu výjimečná osobnost. A teď se potkáváme. Další radost v práci. Sakra, já mám štěstí!

Vy patříte k nejlepším a nejuznávanějším moderátorům v Česku, jak hodnotíte Ondru coby moderátora?

Mám štěstí, že toho nestíhá víc. V rámci uživení mé rodiny mu doporučuji věnovat se hlavně herectví a tvorbě. Co mám říct!? Je skvěle!

Žolík je v kartách taková divoká karta. Může nahradit jakoukoli jinou kartu. Jak vznikla tato přezdívka pro vás coby lovce?

Já už ani nevím, jak to vzniklo, ale je to přesný.

Na závěr jedna osobní otázka – jak reagovala vaše rodina, když jste jim oznámil, že budete novým lovcem?

Takže ty zas budeš míň doma?

„Já bych Liborovi popřál snad jedině štěstí na otázky, protože na moderátora už štěstí měl, snad i víc, než si zaslouží. ☺ Ne, vážně mu přeju, aby ho to bavilo, jako to celé roky baví celou naši loveckou rodinu.“

Vzkaz Žolíkovi od **Ondřeje Sokola**

Lovci nejen o Žolíkovi

Lovecká parta se opět rozrůstá. Jaký je nový lovec?

Kalkulátor: S Liborem jsem absolvoval skvělý souboj ve VIP dílu a byl vynikající. Potkali jsme se pak na promo focení a je strašně fajn. Přinese do týmu svěží vítr a pro diváky bude skvělým lákadlem.

Belladonna: Libor je ze své nové role opravdu nadšený, takže mezi nás skvěle zapadne. Zatím jsme neměli moc času strávit spolu delší chvíle, ale to určitě brzy napravíme.

Doktor Vševěd: Na to, že je celebrita, tak úplně skvělý. ☺ Ne, vážně – prostě normální člověk.

Kvízová dáma: S Liborem se známe už několik let z různých akcí a vždy na mě působil jako profík s velkým rozhledem, skvělými vyjadřovacími schopnostmi a smyslem pro humor.

I při natáčení Na lově mě v žádném z těchto ohledů nezklamal.

Bandita: Libora znám dlouho z televize i rádia, a proto mě příjemně překvapilo, s jakou pokorou a odpovědností k nové roli přistoupil. Je vidět, jak široký má přehled, a myslím, že k nám skvěle zapadl. A osobně jsem rád, že už nejsem nejnovější člen tohoto báječného týmu.

Pan Lišák: Libor Bouček na mě působí extrémně pohodově, má skvělý smysl pro humor. Naši loveckou partu výborně doplňuje.

Jeho lovecké jméno je Žolík. Co vám to připomíná?

Kalkulátor: Je to karta, která může zásadně změnit průběh hry. Stejně tak bude Libor působit i v soutěži a souboje s ním budou pro diváky atraktivní.

Belladonna: Žolíky jsem nejčastěji hrála na táboře během poobědového klidu, kdy jsme karty hráli snad každý den.

Doktor Vševěd: Já karty moc nehraju...

Kvízová dáma: Překvapení, jedinečnost, možnost využít různými způsoby.

Bandita: Žolíky jsem hrával s babičkou, která už bohužel není mezi námi, takže mi to připomíná prázdninové dny plné pohody. A mít žolíka v ruce – nebo v týmu – vždy znamená výhodu. Myslím, že s Liborem to pro soutěžící bude stejné.

Pan Lišák: Žolík byl vytvořen jako trumfová karta. Později se stal součástí i dalších karetních her, kde často funguje jako divoká karta. A přesně takto Libora vnímám i já.

Jako divokou kartu ve sportu, která dovede výrazně proměnit dynamiku celé soutěže.

Dokáže vás po letech natáčení Na lovu ještě něco překvapit?

Kalkulátor: Už máloco. Je to trochu stereotyp – někdy se daří, jindy se motám a vymýšlím blbosti. I na tyhle kotrmelce jsem si zvykl, máme je všichni, snad kromě Jirky.

Belladonna: Určitě ano. Přijde soutěžící s neuvěřitelným příběhem, objeví se zajímavá otázka, nad kterou se člověk rád zamyslí. A vždy mě překvapí, když Doktor Vševed nezná odpověď.

Doktor Vševed: Pořád. Soutěžící jsou stále lepší a často překvapí i ti, od kterých by to člověk nečekal.

Kvízová dáma: Každá hra je jiná – jsou jiní soutěžící, jiné otázky a Ondra má jiné vtípky. O překvapení tedy rozhodně není nouze.

Bandita: Nejvíce mě překvapuje, jak milí jsou lidé, když mě potkají na ulici nebo na akcích Novy. Tolik radosti, kterou mají třeba děti, když se vyfotíme, je pro mě k nezaplacení.

Pan Lišák: Může se zdát, že za těch pár let natáčení může pro lovce natáčení Na lovu působit jako rutina. Já to tak nevnímám, zvláště finálová štvanič je občas „adrenalinový zážitek“, kdy až na loveckém křesle leckdy zjistíte, jestli váš mozek pracuje na plné obrátky, nebo je v úspornějším režimu.

Jak vás pořad změnil?

Kalkulátor: Na začátku jsem byl hodně nervózní a bál se cokoli říct,

dnes už si z toho dělám legraci. Člověk nemůže vědět všechno.

Belladonna: Naše vědomosti už asi stagnují, ale určitě jsme získali „loveckou intuici“. Dokážeme si lépe zapamatovat zajímavosti a ve finálové štvanič odhadnout směr otázky. To je superschopnost, která se hodí.

Doktor Vševed: Mám méně trémy, vystupování před lidmi zvládám suverénně a kamera mě nerozhodí. A vím, že „lidi z televize“ jsou prostě jen lidi.

Kvízová dáma: S nervozitou je to lepší než dřív, i když trochu zůstává. Díky pořadu víc sleduji dění kolem sebe a častěji si zapamatuju i věci, které bych dříve přehlédla. ☺

Bandita: Nervozita pomalu opadá, ukázal jsem, že mezi skvělými lovci nejsem omylem. A mám radost, že jsem zacelil mezery v biologii – kytičky už jsou kamarádky!

Pan Lišák: Myslím si, že oproti mým začátkům nervozita již celkem ustoupila. Natáčení si snažím hlavně užívat. Pokrok v rámci vědomostí pociťuji zejména v rámci přírodních věd, ale zdokonalovat se snažím neustále, a to ve všech oblastech.

Vzpomenete si na situaci, kdy byste se nejraději vypařili?

Kalkulátor: Spousta otázek, které znám, ale pod tlakem zkrátka nevypadnou – například kolikátou květnovou neděli je Den matek, kolik tupých úhlů může mít čtyřúhelník nebo která barva je na italské vlajce vlevo. Říkám tomu nevynucené chyby, které by člověk mimo studio neudělal.

Belladonna: Nejradši bych se vypařila vždy, když mám mluvit před větší skupinou lidí. Ale už jsem se v tom trochu naučila chodit.

Doktor Vševed: Některé zkoušky nebo úřední jednání, kde z vás někdo dělá blbce. Ale radši to nebudu rozvádět.

Kvízová dáma: Občas špatně pochopím otázku a odpovím nesmysl nebo si nevzpomenu na známé jméno. Dřív jsem se tím trápila, dnes to házím za hlavu.

Bandita: Na lovu takových situací bylo dost. Ale nejvíce vzpomínám na dětství, kdy mi trvalo roky zjistit, že sedadla na stadionu v Bělé pod Bezdězem tvoří nápis „SK Bělá“. Stačilo se podívat z druhé strany.

Pan Lišák: Nejčastěji si v Na lovu vyčítám, pokud chybně odpovím na otázku z mého oboru, což je v mém případě právo. To bych se nejraději opravdu vypařil. Rovněž se mi párkrát stalo, že jsem ve finálové štvanič odpovídal suverénně a s jistotou. Škoda jen, že jsem otázku špatně pochopil a odpovídal jsem tedy na úplně jinou otázku, než která padla. ☺

Chystáte se na společnou dovolenou a pozvete i Žolíka?

Kalkulátor: Ano, chystáme se v půlce srpna do Budapešti a Žolíka samozřejmě zveme.

Belladonna: Letos máme naplánovanou Budapešť, termín jsme domlouvali ještě předtím, než Libor přijal roli lovce, ale pozvali jsme ho a doufáme, že se k nám připojí.

Doktor Vševed: Destinaci už máme a Žolík je samozřejmě součástí týmu, takže ano.

Kvízová dáma: Těším se na Budapešť a budu ráda, pokud si Libor najde čas a připojí se.

Bandita: Pokud bude moci, rádi ho uvítáme, příjemných spolucestovatelů není nikdy dost. Na Budapešť se těším, s partou to bude určitě lepší než sólo.

Pan Lišák: V Budapešti jsem doposud nebyl, o to víc se tam s lovci těším. Žolíka určitě pozveme.

Jak vypadá vaše vysněná dovolená?

Kalkulátor: Sport, cestování, přírodní památky, hrady, muzea. Na válení u moře moc nejsem.

Belladonna: Nejdřív bych měsíc jen ležela venku, jedla zmrzlinu a četla knihy. Pak bych byla připravená na cokoli dalšího.

Doktor Vševed: Někam daleko, ideálně s pocitem, že mi doma neběží povinnosti. Bohužel, Austrálie to letos nebude.

Kvízová dáma: Nemám ráda vedro, takže nějaká horská louka plná motýlů a já s foťákem.

Bandita: Ideálně sám v Alpách u jezera, s internetem, knihami a klidem.

Pan Lišák: Mou vysněnou destinací, kde bych někdy rád strávil klidně celé léto, je Nový Zéland.

Jakou knihu byste doporučili na dovolenou?

Kalkulátor: Nejsem na doporučování knih, ale třeba dobrého průvodce od Doktora Vševeda. ☺

Belladonna: Doporučuji Cestu z hrobu od Ivany Chřibkové, která pracuje v našem týmu. Je veselá, odlehčená a krátká – ideální na dovolenou.

Doktor Vševed: Tak samozřejmě nějakou moji. ☺ Ale vážně – také doporučuji Cestu z hrobu od Ivany Chřibkové.

Kvízová dáma: Zlodějka knih od Markuse Zusaka.

Bandita: Marťanské kroniky od Raye Bradburyho. Je tam všechno – od kritiky společnosti až po skvělé sci-fi prostředí.

Pan Lišák: Doporučil bych kterýkoli cestopis od Karla Čapka. Např. Anglické listy, Italské listy, Výlet do Španěl. Je to nesmírně poutavé čtení, někdy i dost nadčasové.

IG @nalovusuperlov
FB <https://www.facebook.com/nalovucesko>
YT & TikTok: @tvnovaofficial

Na lovu a Na lovu – Hvězdný speciál

KREATIVNÍ PRODUCENTKA: Veronika Mikysková // **REŽIE:** Michael Čech // **VÝKONNÁ PRODUCENTKA:** Lenka Rychtecká // **VEDOUcí PRODUKCE:** Tašo Andjelkovski // **HLAVNÍ KAMERAMAN:** Jozef Halász // **HLAVNÍ OSVĚTLOVAČ:** Michael Drba // **HLAVNÍ MASKÉRKA:** Adéla Portová // **MISTR ZVUKU:** Ondřej Moravec // **HLAVNÍ KOSTYMÉRKA:** Zuzana Straková // **DRAMATURGIE:** Martina Kučerová // **SCÉNÁŘ:** Dominik Landsman, Zuzana Hubeňáková, Natalie „Tali“ Schejbalová

Daniel Maršalík – Senior PR Manager
daniel.marsalik@nova.cz, +420 606 464 922

REALITA JE TO, CO ŽIJEME. PODZIMNÍ NÁLOŽ REALITY SHOW

Že je lev nejen kočkovitá šelma, nebo znamení zvěrokruhu diváky přesvědčí nová show Jáma lvová. Do Hell's Kitchen se diváci vypraví za Janem Punčochářem, který bude hledat toho nejlepšího kuchaře do své restaurace. Zorka Hejdová bude opět úřadovat na své ambasádě lásky a diváky provede dalšími řadami Love Island a Bachelor.

JÁMA LVOVÁ

Jakkoliv se může zdát, že hlavním motivem, proč se podnikatelé chtěli účastnit Jámy Lvové, jsou peníze, byl tím pravým důvodem sen. A právě peníze v podobě investic jsou prostředkem k jeho naplnění.

Ať už se jednalo o nápad načrtnutý na kusu papíru v kapse, nebo o podnik balancující několik let na hranici mezi červenou a černou v nekompromisním světě čísel, jedno mají všichni podnikatelé v první sérii Jámy Lvové společné. A to je touha jít si za svým snem.

V našich pěti investorech, kteří jejich pozici z vlastní zkušenosti moc dobře znají, mohou najít naději.

Naději, že jejich úsilí nepřijde nazmar.

Podnikatelé tedy přicházejí pro možnost posunout své podnikání na novou úroveň, ale i lvi mohou získat zajímavou investiční příležitost.

A právě tento oboustranně prospěšný duch pořadu mě na tomto formátu baví a fascinuje.

Jan Bělohlový, kreativní producent Jámy Lvové

Pět úspěšných byznysmenů, pět nebezpečných lvů, kteří přišli investovat vlastní peníze. A pět příležitostí, jak proměnit své sny ve skutečnost. Odvážní podnikatelé, kteří na úspěch stále čekají, se poperou s našimi „lvů“ o svůj další osud.

Pravidla jsou jednoduchá – podnikatel požádá o investici výměnou za procenta ve své vlastní firmě. V aréně, která mění životy, se rozhodne, kdo odejde domů poražený a kdo vstoupí do světa velkého byznysu.

O ty nejlepší nabídky se utkají tito lvi.

Jáma lvová je televizní reality show, ve které podnikatelé, většinou ti začínající, představují své nápady, produkty nebo firmy skupině investorů – takzvaných lvů – s cílem získat finanční investici výměnou za podíl ve své firmě.

Vše startuje tzv. pitchem, tedy prezentací, ve které podnikatel představí svůj produkt nebo službu, popíše obchodní model a řekne, o kolik peněz investory žádá. Následují konkrétní a velmi

detailní otázky, a to přímo od investorů. Lvi kladou dotazy ohledně firmy, zisků, nákladů, plánů, růstu a podobně. Poté přijde čas na nabídky a vyjednávání. V případě, že projekt lvů zaujme, mohou nabídnout investici, a to někdy i za tvrdých podmínek pro daného podnikatele. Například větší podíl, kontrolu, licenční poplatky a podobně. A na závěr se rozhodne, zda se „deal“ uskuteční, nebo ne. Podnikatel může nabídku přijmout, odmítnout nebo zkusit vyjednat lepší podmínky.

„Začínající podnikatelé jsou hybnou silou inovací a růstu. Věříme, že jejich odvaha a nápady si zaslouží pevné zázemí, a právě proto jim jako banka poskytujeme nejen finanční podporu, ale i odborné poradenství se zaměřením na finanční zdraví. Soutěž Jáma lvová je jedinečnou příležitostí, jak mohou podnikatelé představit své projekty, získat zpětnou vazbu od expertů a navázat důležité kontakty pro další obchodní růst. Podpora této soutěže je pro nás přirozeným krokem – chceme podporovat podnikavost, být u zrodu nových příběhů, které pozitivně mění svět kolem nás a pomáhají ekonomickému růstu a prosperitě.“

říká **Jan Jašek**, ředitel sítě Firemních center
v České spořitelně

Generálním partnerem pořadu je Česká spořitelna

„Člověk si vyzkouší na skoro padesátce projektů kde se musí rychle rozhodnout jestli ano nebo ne, jestli v tom má smysl pokračovat. To je určitě obrovská zkušenost“

Tomáš Huber, potravinářský inovátor

Co vás přivádí do Jámy lvové?

Mám za to, že v České republice je neskutečné množství projektů, lidí, podnikatelů, zkušených i těch začínajících, kteří mají dobrý nápad, vědí jak ho prezentovat a zároveň hledají příležitost jak ho ukázat. Já osobně bych byl rád u toho, když jdou tihle lidé se svojí „kůží na trh“. Přesně to se v Jámě lvové děje.

Vnímáte v tomhle nějaký progres za poslední roky, ať už jde o samotné nápady, prezentační schopnosti, chuť a vůli zasáhnout zahraniční trhy?

Určitě. Češi už umí vystrkovat růžky, ostatně je to vidět na mnoha velkých projektech, které přesáhly samu Českou republiku. Lidé se učí prezentovat, jde to stále dopředu, byť si myslím, že se stále neumíme odprezentovat tak, jak to umí v anglosaských zemích. Když Američané nebo Britové rozjedou své prezentace tak to je dál. Mám za to, že tohle by se mohlo vyučovat i na školách s tím, aby tam žáci, kterým to samozřejmě je „po srsti“

**Tomáš
Huber**

Spolu s kolegou Martinem Wallnerem vybudovali z obyčejného mūsli miliardovou značku. Jejich světové produkty se prodávají nejen v Česku, ale také na Slovensku, v Polsku, a dokonce i v Kanadě. Na investice má stejně vytříbený vkus jako na chuť – vždy sáhne po tom nejlepším.

byli tlačeni. Celkově už je to mnohem lepší než před lety.

Vy jste se v Jámě lvové, byť se tehdy jmenovala jinak, už kdysi objevil, ale ne jako investor. Tehdy jste se ucházel o investici vy sám. Neuspěl jste. Co vám to dalo?

Je to nějakých čtrnáct let zpátky. Hrozně to letí. V tomhle formátu jsme byli s kolegou a mým společníkem. Investici jsme si sice neodnesli, ale odnesli jsme si cenné rady. Padly tam nabídky, ale nakonec jsme se rozhodli neslevit ze svého požadavku. Radost nám udělalo, že investoři budou naši zákazníci. To pro nás bylo obrovsky důležité. Upřímně jsme tam tehdy šli s relativně vysokým očekáváním a na tu dobu, kdy jsme byli krátce na trhu, jsme valuci firmy dost nadhodnotili. Řekli jsme si, že to bude buď zajímavé nebo nebude nic a my půjdeme cestou bez investora. A to se také stalo.

Pro nás to byla první veřejná prezentace našeho projektu, první medializovaná a musí říct, že jsme

tehdy ani nevěděli jestli se to nakonec odvysílá, šlo to i pozdější čas, navíc o prázdninách. Vidělo nás ale hodně lidí a krátce po vysílání nám spadl web, což byla taková nešťastná, možná spíš tragikomická situace. To jsme si říkali: „to je průšvih, z toho nic nebude, těm lidem se nic nezobrazí a už se nevrátí.“ Plno zákazníků se ovšem vracelo ráno i druhý den, vlastně i následující dny. Posunulo nás to hrozně moc v tržbách. Zároveň ale plno lidí, našich zákazníků, po odvysílání začalo žít spolu s námi příběh Mixit. A doteď se k tomu lidé vrací a říkají nám, že nás tam poprvé viděli, že nám drželi palce a že je dobře, že jsme si stáli za svými argumenty a že jsme se tam v tu chvíli nedomluvili, protože ta nabídka od investorů byla, v tu chvíli, pro nás nevýhodná. Hrozně to pořád rezonuje. A to je i důvod, proč jsem se sem rozhodl „vrátit“. Možná i proto, aby se ten příběh uzavřel. Je to, podle mě, hezká ukázka toho, že to není jen nějaká pohádka, nějaký sen. Teď se sem vracím v pozici investora z úspěšné firmy, která pořád funguje.

Vy jste se svým produktem vytvořili samostatnou kategorii. Cereálie na objednávku. Jak jste přesvědčili Čechy, že by za něco takového měli platit?

Tenkrát byla situace na trhu taková, že cereálie byly, nebylo jich málo a člověk je našel v supermarketech nicméně celý ten trh byl pořád na začátku. Nebyla tam žádná valná kvalita. Většinou tam bylo jen pár ingrediencí ve spojení s ovsnými vločkami. Hodně se prodávaly třeba jen základní kukuřičné lupínky. A my jsme si řekli, že půjdeme cestou, kdy nabídneme lidem to, co ještě neznají. To se nám podařilo

u lyofilizovaného ovoce, které jsme prodávali samostatně jako první na trhu. V Česku určitě, ale myslím si, že i v rámci Evropy. To hlavní ale je, že jsme se snažili všechny ty směsi dělat bohaté tak, aby chutnaly i těm, co můsli nejl. A to tak, aby když někdo ochutná naše můsli, aby si řekl: „tohle je v pohodě a dá se to sníst“. V několika rozhovorech jsme tehdy i přiznali, že než jsme v tomhle segmentu začali podnikat, nesnídali jsme cereálie. Tehdy jsme byli mladí kluci, takže jsme do sebe ládovali rohlík s pochoutkovým salátem. Tyhlety „mňamky“ z kantýn.

Z toho co kolem sebe vidíme se může zdát, že většina investic jde v posledních letech do digitálních technologií a byznysem s nimi spojeným. Bude to stejně i v Jámě lvové?

Myšlím, že Jáma lvová je v tomto odlišná. Možná můžu prozradit, že jsme tu takových případů měli jen pár a oba byly tak trochu postavené na hlavu. Nebylo to ani opřené o čísla. V tomhle formátu nejsou aplikace a podobné věci to, co by divák chtěl vidět.

Co vás jako investora dokáže spolehlivě odradit?

Pro mě je základním výpočtem valuační, tedy to, jak si člověk firmu cení. Dokážu odhadnout jestli je firma v růstu. Nahlížím na různé firmy různý koeficientem valuační, ale pokud se k tomu nejsem schopen dopočítat žádným způsobem, tak je to určitý red flag. Někdo přišel, nahodil nějakou přemrštěnou cenu která buď vyjde nebo nevyjde nebo dorazil s jiným záměrem než získat skutečnou investici. Třeba měl potřebu zviditelnit se.

Máte to také tak, že dáte hodně na první dojem a samotnou prezentaci?

Prezentace je určitě velkou součástí a je tím klíčovým faktorem, protože první dojem musí člověk zanechat opravu silný. Má to velkou váhu.

V čem jste se za poslední roky jako investor a podnikatel nejvíce změnil a vyvinul. Co vám dalo rostoucí know how a zkušenosti?

U nás v práci každý den získáváte nějaké nové zkušenosti a dovednosti, řešíte situace, bavíte se s lidmi. Je to takový pozvolný vývoj. Teď to ale bylo natáčení Jámy lvové. Člověk si vyzkouší na skoro padesátce projektů kde se musí rychle rozhodnout jestli ano nebo ne, jestli v tom má smysl pokračovat. To je určitě obrovská zkušenost.

Býváte ještě někdy v podnikání hodně emotivní? Dokáže vás něco vytočit?

Snažím se na něco vzpomenout a můžu říct, že všeobecně nemám rád dvě věci. Když má někdo talent nebo sen ke kterému už „všechno má“ a pořád o tom jen mluví. Kdy by to začal, jak by to začal, ale pořád jen oddaluje start. To mě štve, nebo spíš vlastně mrzí, když vidím že jediný krok, který chybí, je sebrat tu odvalu. Rád bych ji nějakým způsobem dal nebo dodal, ale to u každého nejde. Můžu akorát trochu pošouchnout, že je ten nápad dobrý. No a když vidím nebo si myslím, že je nějaká věc ptákovina a zeptám se, jestli ten dotyčný nebo dotyčná onen produkt testoval a zjišťoval jestli to má smysl než na tom strávil, tedy spíš propadl,

mnoho hodin času a mnohdy i peněz, tak to je ta druhá věc. Navíc když mi v odpovědi přijde, že druhá strana toto nepovažuje za důležité. To mě dokáže vytočit, ale hlavně si myslím, že je to hrozná škoda. Peněz i času.

Když vám žadatel o investici řekne, že chce změnit svět, co byste mu na to řekli?

Popředu mu hodně štěstí a budu moc rád, když ho změní. K lepšímu. Každý produkt do určité míry mění svět, rozhodně ne celý, ale jeho malý kus určitě. Taková malá bublinka.

Co vás na podnikání nejvíc baví?

To že... chtěl jsem říct, že se neopakuji rutiny, ale ty člověk samozřejmě má a musí je v tom podnikání dělat. Ale kromě nich je tam spousta zajímavých věcí. Máte před sebou třeba nějakou významnou výzvu, něco se musíte naučit. Ne vždy to lze delegovat. Je mnoho situací, kdy musíte být ten první, kdo najde cestu.

Podnikání je náročné jak fyzicky tak duševně. U čeho relaxujete?

Sport. Když sportuje „na plný pecky“ tak zapomenete na všechno ostatní. Pak jsou to hodně výlety do přírody, ať už na kole nebo pěšky. S rodinou. Kolikrát i bez rodiny, to umím. Ale s rodinou se od toho podnikání víc vzdálíte a řešíte věci, které jsou bližší dětem. Jakýkoliv čas strávený s dětmi je osvobozující.

Co byl měl začínající podnikatel slyšet jako první?

Zpětnou vazbu a měl by u toho potlačit svoje ego. Zpětná vazba

od zkušenějších lidí může hodně pomoci vyvarovat se problémům nebo chybám a je lepší poslouchat kritiku než svoje ego. Když to řeknu natvrdo, je to lepší než nezkrachovat. Nebudte alfa samci, kteří nikdy nezmění názor.

A čím vás někdo dokáže obratem nadchnout?

Je to určitě energie, kterou lidé vkládají do svého podnikání. Když člověk vidí energetického člověka, který ví co dělá a ví co chce dělat a vkládá do toho svoji duši a jde do toho naplno včetně fyzického nasazení tak to je to co mě na tom nejvíc baví. V Jámě lvové takové lidi vyhledávám.

Pokud byste měl zmínit svůj největší byznysový omyl, to co vás nejvíc vyškolilo?

Kdysi jsem si myslel, že restaurace je jednoduchá věc a zjistil jsem, že to je jedna z nejtěžších záležitostí na světě. To bych velký byznysový omyl, ze kterého jsem se dával dlouho do kupy. Měl jsem tehdy s jedním investorem otevřenou rychlou občerstvení kde jste ale dostávali jídlo na talíř a zároveň byla otevřená kuchyně. V Praze. Nechytli jsme správné místo a fungovalo to akorát přes obědy, přičemž ty obědy byly hodně náročné a s relativně malou marží. Ve zkratce jsme to po roce uzavřeli a zbyl tam, bohužel, i nějaký dluh. To byla nepříjemná situace a navíc to šlo ruku v ruce se začátkem Mixitu. A možná ještě dodám, že já i kolega máme rádi stará auta. Takže vždycky když najdeme nějakou tu „kačku“, už jsme tedy hodně přibzdili, tak si koupíme nějaké to naše vysněné auto, většinou z dětských let. Nejde o žádné horentní

sumy, spíš jde o levnější záležitosti. Nicméně do téhle investice dáváte další a další peníze, a aby se vám to jednou vrátilo tak si musíte sám v sobě rozhodnout to auto prodat. To je dost těžké, máte k tomu vazbu. Zároveň to ale trvá hrozně dlouho. Když to koupíte hotové, nesáháte na to a necháte to někdo pod plachtou, tak to asi dává smysl, ale my s nimi chceme jezdit a plnit si ty dětské sny.

Máte v práci to, co byste už nemusel řešit, ale...

Asi je to řízení výroby, skladů, logistiky a expedice, kdy má člověk pocit, že do všeho musí kecat, ale zjišťuje, že tam je plno lepších kolegů, kteří mají fundovanější názor. Tím, že do toho kecá ze své pozice a oni se snaží to reflektovat...no může to i trochu zpomalovat tu správnou cestu. Snažím se téhle neřestí zbavit a nechat to na nich. Před pár lety jsme se stěhovali a hrozně mě bavilo dávat dohromady ten areál, abychom se tam mohli v daném termínu přesunout a začít jako firma fungovat. Teď jsme dávali dohromady nové produkty, to je super, to nás baví po celou dobu. Vymýšlet jaké další produkty zařadíte do portfolia je nejlepší věc.

„Nejvíc se mi vyplatila investice do vztahů, osobních i pracovních“

Jaroslav Svoboda, hotelový král

Co vás přivádí do Jámy lvoové?

Je to nová zkušenost, poznání a zejména výzva.

V hotelnictví jste si vyzkoušel rozličné role, a to číšníka, kuchaře, recepčního a supervisora. Teď jste šéfem hotelové sítě do které patří třicet hotelů s více než sedmi tisíci lůžky. Kdy vám došlo, že to je něco, u čeho pravděpodobně zůstanete celý život a co vás na té práci nejvíce baví?

Já jsem své mámě už v osmi letech řekl, že chci být ředitelem hotelu. Pak už jsem to rozhodnutí neměnil. Jsem celoživotní hoteliér a dost pochybuju o tom, že by se to ještě změnilo. Jak to vzniklo? V těch osmi letech jsem přišel ze školy, kde proběhla rozprava čím chceme být. Děti říkaly, že chtějí být kosmonauty, protože se tehdy začalo létat do vesmíru a podobné záležitosti. Mně se líbilo, že být ředitelem hotelu tohle je čistá práce. Je to o tom dělat lidem radost a zároveň to není fádní a skloubí se v tom spousta oborů. Viděl jsem v tom i kreativitu. Nejvíc mě dlouhodobě baví práce s lidmi a činností, kde mohu vidět rychlý výsledek. To, co nám něco přináší, zlepšuje práci kolegům, servis zákazníkům a kde

můžu pomoci k realizaci. To mě baví nejvíc. A také obchodovat, prodávat.

Jak vypadá běžný den šéfa hotelové sítě?

Chodím po kavárnách, od rána do večera. Takhle se „poflakuju“ a je to poměrně příjemné. Jsem hodně na schůzkách, a to celoživotně. Znám to možná legračně, ale ve skutečnosti to tak je. Děláním si schůzky v našich podnicích, restauracích, barech, a to z několika důvodů. Jednak je tam dobrá atmosféra a pak tam vidím také to, jak host přijímá službu, kterou mu dáváme. Sleduju lidi kolem sebe. Často mě tam něco dalšího napadne a inspiroval. K tomu vedu i své kolegy, aby měli oči otevřené a pořád se dívali na to, co můžeme zlepšovat. Řeším i operativu, ale samozřejmě respektuju systém, který máme nastavený. Tím myslím, že mezi mnou a číšníkem, který mě obsluhuje je několik manažerských úrovní a když se mi něco nelíbí, tak to neříkám přímo onomu číšníkovi, ale musím to říct konkrétnímu manažerovi. Osobně mě ale velmi těší, že věci, které vidím a posílám dál se dostávají až úplně „dolů“, tedy k našemu koncovému zákazníkovi, a to dost rychle. Řeším operativu tím způsobem, že dávám podněty. Nebo mě

u toho napadá, že musíme změnit systém a máme dělat něco jinak. Tím myslím jak ve prospěch zákazníka, tak zaměstnance.

Jaký jste investor? Baví vás spíše tradiční a konzervativní záležitosti, nebo máte chuť riskovat a jít do totálně neprobádaného pole?

Nemám chuť riskovat a chodit do něčeho co neznám. V tom je ta naše síla a výhoda. V naší hotelové síti děláme to, že investujeme pouze v našem byznysu. To se nám vyplácí. Já odmítám spekulovat na burze nebo někde jinde a věnuji se výhradně investicím do nákupu hotelů a do hotelového provozu. Vždycky když jsem udělal něco jiného tak se mi to nevyplatilo. Před rokem jsem si vyzkoušel zahraniční měnu, koupil jsem dolar a v posledních týdnech jsem splakal nad výdělkem. Zas a znova se utvrzuji v tom, že se mám držet svého kopyta.

Vaše první velká investice?

První skutečně velkou investici jsem udělal s hotelem Kempinski v Praze. To byla instituce a ještě navíc v době krize. Velký deal. Ale jako svou první investici chápou to, že jsem od 17 let tvrdě pracoval, abych se něco naučil. A pak si třeba i pořídil slušné oblečení, abych v hotelu dobře vypadal a inspiroval své kolegy, které jsem k tomu vedl už jako manažer a zdůrazňoval jim, že bychom měli dokázat něco většího. Ale nejvíc se mi vyplatila investice do vztahů, osobních i pracovních. To je určitě největší investice, ta která se dlouhodobě vyplácí nejvíc.

V čem je investor Jaroslav Svoboda a specifický a co od něj můžou diváci čekat?

Investuji do věcí, které mají dobrou povahu, kterým věřím a které někomu nebo něčemu prospívají. Rozhodnutí je o dobré úvaze, počtu a vyhodnocení potenciálu toho daného projektu. Ale jak jsem říkal, nejvíce se mi vyplácí investice do lidí. Především do mladých lidí, a to aby rostli a aby si mohli plnit ten svůj sen a něčeho v životě dosáhnout. Tohle bych, a to musím zdůraznit, viděl jako větší investici než nakoupení hotelů.

Co vás jako investora naopak absolutně odradí, kdy okamžitě poznáte, že nemá smysl jít dál?

Charakter člověka nebo povaha věci do které se má investovat. To je to nejpodstatnější. Jestli je tam něco shnilého, tak ono jablko potom už nikdy neuzdravíte. Nechci se dávat dohromady s lidmi, kteří mají vadu charakteru. S lidmi, kteří to myslí nějak špatně a nepřemýšlí o tom, co by se mělo zlepšovat nebo jak někomu pomáhat. To mě pak nezajímá.

Dáte hodně na první dojem?

Pro mě rozhodující není, protože ze své zkušenosti vím, že první dojem může klamat. Nenechám se cíleně odradit prvním dojmem, přestože je negativní. Možná je to i dané tím, že jsem optimista a snažím se na všem vidět něco dobrého.

Je ještě něco, co vás dokáže vytočit?

Jsem emotivní člověk, takže mě naštve, když to chce někdo odfláknout nebo hledá snadnou cestu,

je namyšlený a myslí si, že všichni budou chtít jeho produkt, rovnou po celém světě, kupovat. To se mi nelíbí a to mě dokáže vytočit. Vadí mi, že tam není pokora. O té si myslím, že je důležitá.

Vzpomenete si na svůj největší byznysový omyl?

Ne, a to ze dvou důvodů. Jednak se dívám na to, co je vepředu, takže když se mi něco nedaří tak se z toho snažím poučit a vidět v tom výhodu. Druhá věc je že jsem určitě udělal určité investice špatně. Ono se nakonec v delším horizontu ukázalo, že je to dobré nebo že si z toho něco můžu vzít něco, co mě poučí. Vyloženě propadák vám, naštěstí, neumím ani říct.

U čeho relaxujete?

Jednoznačně sport. Jsem nadšený sportovec a sportuji se svými kolegy a spolupracovníky. To mě hodně baví a nabíjí. Běhám, hraju fotbal, stolní tenis. Baví mě jak individuální tak skupinové.

Jaká je vaše oblíbená turistická destinace?

Provozujeme především městské hotely takže cestuju nejraději po Evropě do vybraných měst, což mě inspiroval pro mou další práci a napadají mě tam věci, které by se u nás mohly zlepšit a zavést. To je to, co mě baví a zároveň si u toho odpočinu.

„Dám na první kontakt a podání ruky. Pro mě je to velmi důležité, okamžitě totiž poznám, jestli si ten člověk věří, nebo ne“

Barbora Haberová Snopková,
módní lvice a jedna z nejvlivnějších žen českého sportu

Co vás přivádí do investorské role v pořadu Jáma lvoová?

Barbora Snopková Haberová: Loni na podzim mě TV Nova oslovila, jestli bych měla zájem zúčastnit se nového konceptu reality show. Přiznám se, že jsem ze začátku vůbec netušila, o jaký formát pořadu se jedná, ale princip se mi hned zalíbil. Vnímám to tak, že podnikatelům, kteří před nás předstupují a prezentují svoje projekty, můžeme pomoci plnit jejich sny a zároveň je trochu nasměrovat. A to platí i v případě, kdy do nich neinvestujeme. Jsem přesvědčená, že každý z nás investorů jim může dát rady, díky nimž svůj projekt dokážou posunout někam dál.

V minulosti jste pracovala na řídících funkcích v České poště, jako generální manažerka hokejového klubu HC Sparta Praha, pak jste se přesunula do dozorčí rady klubu a teď jste si otevřela v centru Prahy půjčovnu luxusních šatů The Dress Prague. To jsou hodně odlišné věci. Státní instituce, hokejový klub a vlastní byznys. Má vaše profesní dráha nějakou spojující linku?

Vystudovala jsem právnickou fakultu a následně jsem si vy-

Barbora Snopková Haberová

Roky šéfovala největšímu tuzemskému hokejovému klubu – pražské Spartě, kde působila donedávna i v dozorčí radě. Jako viceprezidentka Aliance evropských hokejových klubů byla nejvýše postavenou ženou tohoto sportu v Evropě, ale dnes se naplno věnuje jedné ze svých největších vášní – a tou je móda. Je majitelkou obchodů ICON a exkluzivní půjčovny společenských šatů The Dress Prague. Podnikatelům přináší vkus, tah na branku i chladnou hlavu.

zkoušela vše od státní sféry po soukromý sektor. V době, kdy jsem byla zaměstnaná, jsem už podnikala. Dokázala jsem si, že zvládnou pracovat v korporátu, ale také být státním zaměstnancem, a zároveň mít přesah do podnikatelského sektoru. Řekla bych, že spojující linkou je snaha dělat svou práci dobře. V módě podnikám už přes třináct let a vlastním multibrandové obchody. Koncept The Dress Prague, který jsme otevřela na Staroměstském náměstí je nejnovější firmou v mém portfoliu. V podnikání jsem si módu vybrala zcela přirozeně, neboť mi vždy byla blízká. Už když jsem byla malá, tak jsme s maminkou často společně šily, pletly a háčkovaly.

Co dostanu jako zákazník, když dorazím do The Dress Prague?

Pevně věřím, že stoprocentní servis a skvělý zážitek, zejména pokud jste žena. Mužům nabízíme například šití na míru nebo zapůjčení smokingů, ale primárně se specializujeme na ženy. Naším klientkám nabízíme komplexní službu tak, aby si vše zvládly vyřešit v klidu na jednom místě.

V průběhu necelých dvou let, kdy The Dress Prague existuje, jsme

již nakoupili kolem šesti set šatů k zapůjčení, a to od velikostí 2XS až po 3XL. Hodně jsme se zaměřili i na větší velikosti, Já říkám na normální ženy. Kromě toho ale disponujeme i stovkami kusů doplňků. Usilujeme o to, abychom měli naši nabídku co nejpestřejší, takže se u nás setkáte s tvorbou nejen českých, ale i zahraničních módních designérů.

Když jste pracovala v HC Sparta Praha, tak se hodně mluvilo o tom, že je to „práce v mužském kolektivu“ a ona řídící funkce obsažená ženou byla v hokeji na evropské poměry unikát. Co vám práce v těchto převážně mužských kolektivech dala?

Ono to nebylo jen o Spartě a hokeji. Ať jsem byla v jakémkoliv zaměstnání, tak na těch vyšších postech byl vždy trend takový – a upřímně si myslím, že ještě dlouho bude, že na nich jsou většinou muži. Ať to byla státní správa, nebo HC Sparta, pokaždé okolo mě bylo daleko víc mužů než žen. I v České poště jsem byla jediná žena. Osobně s tím nemám problém, s muži se mi pracuje velmi dobře, ale jsem zastáncem mixu. Byla bych ráda, kdyby to bylo všude namíchané, protože jak muži mohou obohatit ženy, tak ženy mohou obohatit muže a skvěle se to doplňuje.

Pojďme na investování. Je nějaká oblast, která vám v tuto chvíli dává největší smysl, co se týče investic, klidně i z toho, co jste viděla během natáčení Jámy lvoové?

Mám pravidlo, že neinvestuji do ničeho, čemu absolutně nerozumím. Takovou oblastí jsou třeba digitální aplikace a IT obecně. Abych pravdu řekla, tak to je pro mě skoro španělská vesnice. Ale vzhledem

ke své rodině, lidem okolo mě a zkušenostem se na druhou stranu nebojím do jisté míry vystoupit ze své komfortní zóny a investovat mimo svůj obor. Řekla bych, že kromě zmíněného IT nemám další velká omezení.

Co má tedy potenciál vás obohatit nadchnout?

Může to být móda, můžou to být doplňky pro zvířata, potravinové výrobky, prostě cokoli, co mi bude dávat byznysově smysl. Například u domácích mazlíčků vidím obrovský potenciál, vnímám totiž, že lidé jsou ochotni pro své chlupaté miláčky udělat téměř cokoli. Minimálně já tedy ano. Těch možností a směrů je ale mnohem více, jen v mém investorském pohledu je to vždy jakýsi celkový balíček: člověk, který jde prezentovat, jeho chemie a energie a samozřejmě samotný nápad plus to, jestli jeho byznys potřebuje někam nasměrovat, ať už jde o marketingovou, nebo finanční posilu. To už je pokaždé o aktuálním případě.

Vy se v pořadu potkáváte se spoustou lidí a máte časově omezený úsek na to, abyste dotyčného poznali. Dá se poznat, že uchazeči o investice mají na to, aby zvládli ten enormní psychický tlak, který s sebou podnikání nese?

Mám za to, že to poznáme během pár otázek a odpovědí hned v mém začátku prezentací. Pro mě je to velmi důležité, okamžitě totiž poznám, jestli si ten člověk věří, nebo ne. Dám příklad – když dělám pohovory k sobě do firmy, tak je pro mě daleko důležitější, jakou má člověk energii, řeč těla a co z něj vyzařuje, než že bych se absolutně soustředila na jeho profesní nebo

podnikatelské zkušenosti. Pokládám to za extrémně důležité. Spousty věcí se naučíte nebo se v nich zdokonalíte, ale chemii či energii prostě nezvládnete ani předstírat. Z odpovědí a chování totiž během chvíle poznáte, jestli je to naučené a hrané. Člověk nikdy nevydrží dlouho v „rolí“ a časem, obzvláště tady před námi, když to není úplně jednoduché, z toho prostě vypadne.

A naopak. Co je největší „red flag“ nebo „no-go“ parametr, kdy si říkáte, že tady rozhodně ne?

To je těžká otázka, protože to u každého může být něco jiného. Opět se vrátím k řeči těla, vystupování, ale také to můžou být absolutně nerealné představy, nadnesené požadavky či neznalost trhu. Je toho moc, co mi v hlavě spustí výstražné světýlko.

Co by měl začínající podnikatel slyšet od někoho, jako jste vy?

Myslím, že jak v Jámě lvoové spolu s ostatními investory posloucháme příběhy a snažíme se aktérům radit a směřovat je, tak je nás poznat, jak jsme odlišní, a navíc každý z jiného oboru. Máme jiné způsoby, jak k věcem, lidem i podnikání přistupujeme. Mám za to, že když je podnikatel chytrý, tak i přesto, že se do něj nezainvestuje, si může od každého z nás něco odnést. Byť to něj vždy nemusí být vždy jasně čitelné „na první dobrou“.

Vzpomenete si vy sama na svůj zásadní byznysový omyl nebo špatnou investici? Na něco, pokud to tak můžeme říct, co vás vyškolilo?

Někdy tady slyšíme příběhy, u kterých je naprosto regulérní otázka,

kteřou už si třeba i samotní žadatelé o investici dříve položili, a to, zda v tom vůbec pokračovat. To se mi v mém podnikání nikdy – a tady musím říct zaplaťpánbůh – nestalo. Ale chyby jinak dělá každý, já jsem například před několika lety na doporučení investovala do dvou start-upů, které nedopadly. To je život a svět byznysu.

V čem jste se jako investor nebo manažer na fídicích pozicích nejvíce vyvinula v poslední době?

Myslím, že každý úrok stranou nebo pád vás posouvá někam dál a je asi jen na inteligenci, vnímavosti a výdrži dotyčného, zda to přijme a něco zásadního a podnětného si z toho odnese. Podnikatelé, kteří nás oslovují, mají samozřejmě osobitě životní i byznysové příběhy a dost z nich si z toho naštěstí bere ponaučení. Někdy i takové, že se rozhodnou vydat trochu jiným směrem. A pak se klidně může stát, že do nich příště zainvestujeme.

Jaký to je pocit investovat svoje vlastní peníze do někoho, koho znáte jen pár minut a vidíte ho poprvé v životě, přičemž jste konfrontováni s jeho byznysovou ideou?

Tady musíte reagovat na ten zmíněný mix faktorů spojených s tím, jak vystupuje, jak je vám sympatický, jak prezentuje, jak reaguje. Z těchto odpovědí si vytáhnete jeho životní a podnikatelské hodnoty. Z našeho pohledu je to samozřejmě velký risk, ale myslím si, že nás pět už je natolik zkušených, abychom dokázali odhadnout, jestli to spolu s podnikatelem budeme moci zvládnout, nebo ne.

Co když vám žadatel o investici řekne, že chce se svým projektem změnit svět, jak byste reagovala?

V případě, že bude mít produkt, který by svět mohl opravdu změnit, tak kladně a půjdu do toho s ním. K tomu je ale dlouhá cesta, než se na něčem domluvíte.

Je něco, čím vás žadatel dokáže vytočit?

To nejcennější, co každý z nás má, je čas. Když sem přijde někdo, kdo není připravený, a vy vidíte, slyšíte a hlavně víte – klidně po druhé otázce, že je to něco, co je absolutně mimo, tak mě to svým způsobem nadzvedne ze židle. To je pak totiž ztráta času pro nás všechny. A když se navíc takový člověk chová arogantně, tak přiznávám, že to má u mě hodně špatné.

A děje se něco takového v Jámě lvové?

Úplná arogance určitě ne, nicméně když se lidí začnete ptát na základní čísla, která by měli znát, a oni se absolutně neorientují, přičemž si jdou pro nemalou investici – čímž myslím, že ti podnikatelé si nejsou reálně schopni spočítat, jaká je hodnota jejich firmy, tak to není úplně ideální. A s tímhle se setkáváme poměrně často.

Co vás osobně na podnikání nejvíce baví?

Různorodost. Rozhodně. Žádný den není stejný. Musíte reagovat na trh, na situaci, na klienta.

Podnikání je náročná věc. U čeho relaxujete?

Vždycky jsem říkala, že mám tu výhodu, že byznysy, kterým se věnuji, nejsou stejné. Přecházím vlastně z firmy do firmy, čímž trochu odpočívám – já vlastně tak trochu relaxuju prací. Ve volném čase pak ráda sleduji dokumenty nebo reality TV. To přiznávám. Někdy si říkám, že jsem měla vystudovat psychologii a ne práva. Baví mě reality show typu Bachelor a Love Island, je to zajímavý psychologický vhled do jiných lidí.

Dostala jste někdy nějakou byznysovou radu, kterou ráda předáváte dál nebo ve vás zůstala? Setkala jste se někdy s mentorem, který vás hodně ovlivnil a inspiroval?

Vypíchla bych dvě věci. Jednu radu mi dal můj táta. To ani nebylo ve smyslu podnikání – byla jsem tehdy ještě relativně mladá. Šlo o rčení: „Přesnost je výsadou králů.“ Osobně se snažím být všude na schůzkách a jednáních buď s předstihem, nebo včas, a když nastane nějaký problém, tak té protistraně dávám s dostatečným předstihem vědět, že může nebo nastane nějaké zpoždění. Asi to i souvisí s mým vnímáním důležitosti času. Nerada plýtvám tím svým, ale cením si i času ostatních.

A v pracovním životě mi jeden dotyčný řekl – to bylo u HC Sparta Praha, že když půjdu ke klukům do kabiny, tak musím chodit zásadně bez telefonu. A tím myslím, že ho nemám mít přímo v ruce ani jinde u sebe. Dávám tím jasně najevo důležitost situace, to, že jim v tuto chvíli věnujete sto procentní čas a pozornost. Myslím, že tohle platí, nejenom když míříte do hokejové kabiny.

„V životě se snažím hledat výzvy a právě Jámu lvovou беру jako jednu z těch největších. Je to formát, kde my investoři musíme nonstop přemýšlet a analyzovat. Také mě hodně zajímá, jaké projekty tu vznikají a jaké možnosti na trhu jsou“

Václav Staněk, produktový vizionář

Co vás přivádí do Jámy lvové?

Když mi bylo třináct let, sledoval jsem s velkým napětím všechny díly obdobného pořadu. S nadšením a vášní jsem pozoroval všechny podnikatele, kteří měli tu odvahu a šli přednést svůj nápad před porotu úspěšných investorů. Nasával jsem nápady a přemýšlel, jaký byznys jednou rozjedu já.

Nikdy jsem si nedokázal představit, že bych byl právě na straně investorů a o to spíše jsem si nenechal tuhle příležitost ujít. Stejně tak to byla zvědavost. V životě se snažím hledat výzvy a právě Jámu lvovou беру jako jednu z těch největších, zejména kvůli tomu, že půjde o televizní pořad s velkým zásahem. Navíc je to formát, kde my investoři musíme nonstop přemýšlet a analyzovat. Také mě hodně zajímá, jaké projekty tu vznikají a jaké možnosti na trhu jsou.

Vaše investice a firmy spojuje řemeslná výroba, potažmo fyzické

produkty. Laikům se ale může zdát, že digitální produkty teď válcují, co se týče investování, naprosto vše. Jak jste ve svém podnikatelském uvažování došel k tomu, že se chcete zabývat výrobou obuvi a ještě ve Zlínském kraji?

Když jsem se rozhodl, že začnu prodávat boty, všichni se na mě dívali jako na blázná. Vyrůstal jsem v době, kdy frčely spíš aplikace, weby a marketingové služby. Těch důvodů, proč jsem se rozhodl pro obuv, bylo několik. Velkou roli hrálo to, že jsem ze Zlína a že jsem měl k obuvnictví celý život blízko. To máš Baťa byl už od třinácti let mým vzorem, četl jsem knihy o tom, jak sám podnikal, a zároveň jsme měli obuvnictví i v rodině. Můj dědeček byl vyučený obuvník, můj otec také. Do téhle oblasti jsem tak přirozeně víc pronikl.

Někdy v sedmnácti letech jsem si předsevzal vizi, že bych byl rád, kdybych mohl pomoci tomu, aby

se v České republice zase vyráběly boty – a to nejlépe ve Zlíně. Tato vize se nám zatím daří naplňovat. Velká příležitost se nám ukázala před dvěma lety. Firma Botas, která byla založena v roce 1949, tehdy šla do likvidace. My jsme mohli být těmi, kdo zabrání tomu, aby Botas zmizel z povrchu zemského, respektive aby ta značka mohla ještě zažít slávu, která vrcholila někdy v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století. Tak jsme do toho šli.

Vy jste Vasky založil krátce po svých osmnáctých narozeninách. To je doba, kdy většina dospívajících může spíše tápat, co chce v životě dělat a jaké je jejich místo na světě. Vy jste měl jasno. Zároveň jste studoval na gymnáziu. Čím to, že jste byl jinde než většina vrstevníků?

Už jako malý jsem měl velké ambice. Na počátku jsem se realizoval zejména ve sportu. Za mlada jsem zkoušel být dobrý ve fotbale, pak jsem zjistil, že rychle běhám. Od třinácti do osmnácti let jsem se věnoval profesionálně atletice. Tam se mi i dařilo dosahovat dílčích úspěchů, ať už to byly zlaté medaile z mistrovství České republiky (pozn. Václav Staněk je čtyřnásobný mistr ČR v běhu na osm set metrů). Vrcholem pro mě bylo mistrovství světa v Kolumbii. V běhu jsem se snažil naplňovat své ambice. I přesto jsem ale věděl, že většina sportovců končí kariéru ve dvaařiceti nebo pětatřiceti. To tělo už potom prostě nezvládá tolik. Věděl jsem, že mě čeká konec a intenzivně řešil, co budu dělat potom. A tuhle otázku jsem si dával od třinácti let, přičemž prozradím, že od třinácti jsem měl rovněž jasno, že bych chtěl tvořit, vymýšlet

a dělat věci podle sebe. Škola mě zas tak moc nebavila, všichni nám říkali, co máme dělat a já vždycky chtěl mít možnost tvořit. V hlavě se mi formovalo, že budu podnikat, a hledal jsem, co to bude. To, že budu vymýšlet a vyrábět boty, se objevilo poměrně brzy.

Jak se to stalo? Chodil jste se dívat do výroby, ponořil jste se do knih o zmiňovaném Tomáši Baťovi nebo...

Od rozhodnutí, že budu podnikatel jsem se na reálný byznys začal připravovat hlavně četbou. Já jsem vlastně nikdy nečetl nic jiného než publikace o osobním rozvoji a naučnou literaturu, ať už šlo o publikace spojené s marketingem a obchodem, o tom jak mluvit, jak vyjednávat nebo různé životopisy úspěšných podnikatelů. Na dnešním YouTube najdete cokoli – od toho, jak postavit stoleček a ptačí budku až po to, jak vystavět gigantický byznys. Dnešní doba je krásná v tom, že know-how těch největších person světa a podnikatelů známe. Stačí se zeptat na internetu a je.

Jak často jste se v byznysu a vlastně i v životě setkával s ageismem?

Při mém vzhledu, kdy v sedmadvaceti nevypadám na svůj věk, a v osmnácti jsem vypadal na čtrnáct, jsem s tím opravdu trochu bojoval. Vlastně kamkoliv jsem přišel. Lidé to brali s rezervou a mnohdy i čekali na to, kdy přijde člověk, se kterým budou něco doopravdy řešit. Pochopil jsem, že to není jen i věku, ale spíš o tom, co tomu druhému můžete v byznysu přinést. V momentě, kdy jsme měli zajímavá čísla pro všechny

naše partnery, se ty karty otočily a zničehonic jsem svůj věk začal brát jako výhodu. A začal vnímat, že si mě partner zapamatuje a že možná uvidí potenciál v tom, že přichází něco nového.

Vy jste v útlém věku onemocněl diabetem prvního typu a kvůli tomu jste musel ukončit sportovní kariéru...

Ano, v osmnácti letech. Bylo to hektické období. Byl jsem v maturitním ročníku. Musel jsem se připravovat na zkoušku, u které jsem si říkal, že bych ji určitě měl absolvovat. Mimo to jsem se snažil dosahovat nejlepších výsledků v atletice. Pětkrát týdně trénink, nervy s tím spojené, vyčerpání. Ve vytrvalostním běhu napínáte tělo každý den a dostáváte z něj maximum. A do toho byznys. Když mi bylo osmnáct měla firma Vasky obrát okolo 1,5 milionu korun.. Už to byla firma, která měla náležitosti a já jsem musel makat. Zároveň jsem se trochu snažil žít i život, jaký žijí osmnáctiletí. Mít holku, trávit čas s kamarády a podobně. Těch věcí bylo moc. Málo jsem spal, hodně pracoval, ať už na ovále nebo v byznysu. A pak přišla cukrovka. Zjistil jsem to na reprezentačním soustředění, kde jsem říkal, že něco nehraje, že je něco špatně. Po návratu ze soustředění jsem měl vyhlášení nejúspěšnějšího sportovce zlínského kraje do osmnácti let a tak nějak ironicky to byl poslední den mé atletické kariéry, jelikož hned ráno jsem byl odvezen do nemocnice, kde mi diagnostikovali cukrovku...

V nemocnici, kde jsem ve finále strávil asi týden, jsem si pokládal otázku co dál. Vzdělávací systém, byznys, atletika. A poměrně rychle

jsem v té úvaze došel k tomu, že se na byznys připravuji od svých třinácti let a v atletice jsem už dosáhl takových výsledků, že si můžu říct, že jsem tomu dal maximum. Spokojil jsem se s tím, že nebudu mistr Evropy a pověsil jsem tretry na hřebík. Svoji energii ze sportu jsem tak mohl dát rozběhnutému podnikání.

Vím, že jsem tělo i hlavu přepínal a vzal jsem si z toho ponaučení. Vzpomínám si na první slzu, která mi vyhrkla, protože jsem věděl, co diabetes obnáší. Změní vám to celý svět.

I tak se v životě se snažím ničeho nelitovat. Přistupuji k tomu tak, že vše, co se děje, se dít má.

Vzpomínáte na nějaké zlomové okamžiky, co se týče byznysu?

Spoustu. Podpis „rizikových“ Příkopů – naší největší a nejdražší prodejny v období covidu, kdy bylo riziko, že dvanáct měsíců nebo tři roky budeme zavření doma. Já jsem to risknul a v říjnu 2021 jsem podepsal hodně těžkou smlouvu, která nás na začátku bolela, ale nakonec se ukázalo, že tenhle risk byl zároveň velkým ziskem. Pořád tam jsme. Dalším krokem bylo rozšiřování sortimentu, pochopení zákazníka. Tím myslím definici toho, kdo váš zákazník vlastně je a pro koho ty produkty děláte. Na začátku jsem si myslel, v sedmnácti letech, že budu vyrábět boty pro sedmnáctileté. Pak jsem zjistil, že tu hodnotu ruční výroby v obuvi vidí spíše dospělější.

Je něco, na co nevzpomínáte rád?

Začal jsem podnikat v osmnácti a od té doby jsem se investorsky

angažoval ve více projektech. Myslel jsem si, a popravdě jsem tu chybu udělal dvakrát, že čas je neomezený a že jej můžete delegovat do více projektů. Pak jsem rychle pochopil, že to nejde a začal jsem se soustředit na to co mi jde, a to je primárně ševcovina.

Moje tvrdě vykoupená rada v tomto zní: pokud se něčemu nemůžete věnovat na 100 %, tak si nastavte hranice, za které nemůžete jít. Stejně tak musí v daném projektu být osoba, které na 100 % věříte a silný důraz na kontrolu toho, co se v daném projektu děje.

Co je pro vás, jako investora, to, co vás spolehlivě odradí?

Otočím to. Za mě je zcela zásadní člověk. I když to v byznyse není občas úplně správné. Já mám rád dobrou srdce a lidi, kteří mají srdce na správném místě. Ty, co to myslí dobře. Nejenom byznysově, ale i lidsky. Za mě je to člověk jako founder – ten, který určuje, zda do projektu půjdu nebo nepůjdu. A pak hodně zkoumám funkčnost konkrétního byznys modelu, maržovost a možnosti růstu. Co se týče lidí, tak už při prvním momentu si vytvářím názor, ale jsem moc rád, když je mi vyvrácen nebo upraven.

Co by měl začínající podnikatel slyšet od investorů jako jste vy, tedy od Lvů, jako první?

Otázku: co je vaším cílem? Možná bych ještě doplnil, že se podnikatelé často dopouští omylu, včetně mě, že plán je realita. Je to cíl, kterého chceme dosáhnout, a musíme být připraveni na to, že to tak nemusí být.

Co vás na byznysu nejvíc baví?

Rozhodně tvorba. Myšlenka vzniká v hlavě a následně se z ní stane produkt. Největší zadostiučinění je pro mě to, když na ulici potkám někoho v našich botách.

V čem jste se jako investor v posledních letech nejvíce změnil?

Nevím, jestli to bude úplně lícovat s Jámou Lvovou, ale opatrnost. Jsem opatrnější a dívám se více na čísla.

Jaký pocit máte, když se v Jámě Lvové s někým seznámíte a během chvíle do něj investujete vlastní peníze?

Je to vzrušení i obava zároveň. V hlavě vám běží myšlenky: Udělal jsem dobře? Bude to fungovat? Budu si s daným podnikatelem rozumět? Na všechny otázky ještě chvíli nebudu znát odpovědi.

„V Jámě llové je extrémně zajímavý moment v tom, že vy si tam sednete do stoličky a do poslední chvíle nevíte. Netušíte jestli přijde muž nebo žena, máte nula informací“

Libor Váka, realitní magnát a developer

Libor Váka

Co vás přivádí do Jámy llové?

Jsem z podnikatelské rodiny, podnikání se věnuji prakticky od puberty. Fascinují mě ty začátky. Je to takové surové, nic není jasné, vše se dá rychle změnit. Je to kreativní proces, který mi učaroval už dávno. V Jámě mám možnost zažívat tento adrenalin znovu. Zároveň je to nová zkušenost. Já dnes a denně vystupuji na pódii a konferencích, kde děláme velké akce pro naše klienty a tohle je něco, co jsem si nikdy nevyzkoušel. Jednou jsem zažil přímý přenos, u konkurence, a úplně mě to uchvátilo.

Takže vás baví být na obrazovce?

Upřímně, je to zajímavé být na obrazovce, ale ne se koukat sám na sebe nebo se dívat na lidi, kteří mě sledují, ale vidět tu mašinerii a být její součástí. V nemovitostech i podnikání hraje komunikace a vystupování zásadní roli. Chci se inspirovat a učit od těch nejlepších. A to jsou lidi v televizi.

Jaký jste investor. Baví vás spíše tradiční a konzervativní věci nebo chcete jít do něčeho neprobádaného?

Já jsem především realitní investor. Investuji do nemovitostí. Tam jsem spíše konzervativní. Především v zadluženosti, hlídám si nízký poměr dluhu ve vztahu k hodnotě nemovitostí. A co se týče investování do podnikání, tam hledám byznysy, kterým dokážu pomoci rychle růst nebo je dokážu zapojit do mých současných aktivit. Můj přístup bude výrazně agresivnější a benevolentnější vůči uchazečům. Ta moje byznysová noha, nebo spíše dvě nohy, jsou finančně zdravé a stabilní a já si v tuhle chvíli můžu dovolovat jít do většího rizika.

O jakých projektech Jáma llová bude?

Přijde mi, že to co diváci uvidí, bude dost hmotné. A těch hmotných věcí tam vidím tolik, že mě to až překvapuje. Osobně neřeším jestli je něco nebo není hmotné. Mám to

fifty fifty. Nemovitosti jsou něco, na co si sáhnou, zároveň ta druhá byznysová noha, což jsou služby pro naše investory a klienty, tak to je v uvozovkách abstraktní, to je poradenství. Na to si nesáhnete.

Kolik nemovitostí vlastníte?

Dnes jsem v situaci, že vlastním několik velkých bytových domů. Od Prahy až po Karlovy Vary. Je tam řádově stořícet až stopadesát bytů. Ten rozkol říkám proto, že my děláme inženýring, development a stavební rekonstrukce. Vy můžete udělat bytový dům, kde bude hodně bytů, ale malých a nebo bytový dům, kde bude málo bytů, ale velkých.

Jsou nějaké nemovitosti, které vy osobně řadíte ve svém portfoliu hodně vysoko?

Nemovitost na kterou jsem nejvíce pyšný. To je jednoznačně panelový dům na karlovarsku. Kupoval jsem ho v roce 2018 a bral jsem si na to tehdy první větší financování a šel jsem do obrovského rizika. Nevěděl jsem co bude a nakonec to byla jedna z mých nejlepších investic v nemovitostech. Co se týče částky tak se bavíme v řádech desítek milionů korun. Celý ten panelák jsem musel zrekonstruovat sám. Tedy ne vlastníma rukama, to zas ne, nejsem stavař, a je mi líto důležité to říct. Měl jsem tam obvodové panelákové zdivo a vybudoval jsem z toho pětadvacet bytů a komerční prostory. Tam jsem do toho dal kus sebe. A taky se mi podařilo koupit dva zajímavé objekty deset kilometrů od Klínovce. Teď to celé projektujeme, děláme vizualizace a mám pocit, že to bude moc pěkné a že by to mohla být jedna z vlajkových lodí mého portfolia.

Jak moc náročné je pronajímat byty když jich máte tolik?

Pokud to děláte dobře, tak to náročné není. Dneska mají lidé utkvělou představu v tom, že koupím nejlevnější bytovou jednotku, tu někomu pronajmu a nějak to mydlím. Já mám ale jiný přístup se zaměřením na kvalitní nemovitosti, kvalitní lokality a ještě se snažíme najít přidanou hodnotu. Víte, když máte bydlení v Krušných horách, obec kolem patnácti tisíc obyvatel, tak to bydlení uděláme nadstandardní, když o tom přemýšlíme. Dáme tam fotovoltaiku, dáme tam čerpadlo, podlahové topení, vestavěné spotřebiče. A přineseme tam něco, co tam není. Tím se vám pak k nájmu hlásí zajímavější lidé, se kterými je radost pracovat a pronajímat jim to. Tuhle strategii si držím.

Co vás jako investora dokáže rychle odradit?

Samotný produkt například zbraně. A pokud se na to dívám typologicky, tedy kdo do Jámy llové přijde, tak pokud je mi ten člověk nesympatický, tak mám na začátku jasno. U malých byznysů, hraje osobnost zakladatele zásadní roli.

Co by měl začínající podnikatel slyšet jako první?

Od nás investorů? Dobře si to spočítej.

Vzpomenete si na svůj největší byznysový omyl?

Já jsem v devatenácti letech založil firmu na obnovitelné zdroje. Velmi se nám tu dařilo, za pár let jsme udělali obrát 500 milionů korun. To se psal rok 2010. Já jsem se tenkrát rozhodl, že budu

expandovat do Polska, Maďarska a Slovenska. Visegrádská čtyřka. Fotovoltaika se, v rodinných domech, velmi rozvíjela. Já jsem si připravil a sestavil byznys plán, který zafungoval v České republice. Vůbec jsem si ale neuvědomil, že jdu do jiné země, že tam může být nějaký mentální náraz. Vlastně jsem okopíroval model a šel jsem s tím ven. No a začal jsem a zjistil, že to vůbec nefunguje. Startovali jsme Slovenskem a já jsem tam během pár měsíců nechal asi tři sta tisíc euro a věděl jsem, že jsem vedle jak ta jedle a bohužel taky, že touhle cestou to nepůjde. Navíc jsem si tam vybral špatné lidi. Nakonec jsem to nechal, odepsal a ta expanze se prostě nepovedla. Skončilo to.

Jakým vývojem jste si jako investor, kromě téhle epizody, prošel?

Čím jsem zkušenější a čím déle podnikám, tím víc si uvědomuji, že firma je zejména o kvalitních lidech. Takže já jsem v situaci, kdy rozdávám velmi široké kompetence a ty firmy dnes už řídí někdo jiný...

Takže jste opustil mikromanagement?

Jasně, opustil jsem denní agendu řízení. Už jenom proto, že jsem si vytvořil vlastní stavební divizi, která zodpovídá za moje nemovitosti a já si s nimi dám jednou za měsíc oběd. Mám svého společníka a zároveň CEO, který vede služby pro realitní investory. Přesunul jsem se do role vizionáře a někoho, kdo otevírá dveře lidem z týmu na důležitých schůzkách. Výstup z dennodenní exekutivy, mi umožnil vidět věci s větším nadhledem. To se několikrát osvědčilo při zásad-

ních rozhodnutích. Baví mě, když se setkávám s klienty a vidím, že jsou spokojení a baví je práce s mým týmem. Neříkám, že je vše zalité sluncem, ale že tu firmu neřídím v nejmenším detailu. Moje hodnoty a principy fungování si firma nese dál. Některé věci, už teda dělají líp než jsem dělal já (smích). To je pro mě zatím vrchol.

Jakou roli u vás v investování hraje srdce, tím se ptám, když vidíte že ty čísla nejsou úplně ono, ale přesto...

Měl jsem tu v Jámě Ilové nedávno takové dva případy. V tom prvním, kdy jsem si říkal srdcem: to je bomba, jdu do toho. Čísla mi ale nevycházela, nicméně zainvestoval jsem. A pak se tam stalo to, že to srdce mi úplně neplesalo, ale šel jsem do těch dobrých čísel. Takže tak i tak.

Pro co se dokážete rychle nadchnout, nebo spíše díky čemu, se při investování nadchnete?

V Jámě Ilové je extrémně zajímavý moment v tom, že vy si tam sednete do stoličky a do poslední chvíle nevíte. Netušíte jestli přijde muž nebo žena, máte nula informací. A najednou se otevrou dveře a tam někdo vstoupí a ten první dojem tam hraje tak důležitou roli, že už po něm jsem schopný říct, zda budu investovat nebo ne. První slova, první intonace, první vizuál produktu.

Když na vás žadatel vypálí, že chce změnit svět, co mu řeknete?

Ať se uklidní (smích).

Jaký vlastně v Jámě Ilové jste, kontrolujete se nějak?

Já jsem si říkal, že nám pravděpodobně někdo role rozdá nebo si je vyprofilujeme. Ale byl jsem překvapený, když jsem zjistil, že máme naopak být sami sebou. Já tedy „hraju“ sám sebe. Jsem schopný projekt potopit do dvou minut, co jej vidím a pak jsem schopen se něčím hodinu a půl pitvat a hledat tam hluboké detaily a říct si: do toho jdu. A umím být velmi hodný. Ale také „nehodný“. Velmi přátelský i velmi tvrdý. A striktní.

Je něco, co vás od žadatelů dokáže spolehlivě vytočit?

Jasně, a to když někdo přijde bez pokory a je drzý.

Co vás na podnikání nejvíc baví?

Svoboda. To že vstanu a vlastně nevím, byť samozřejmě máme kalendáře, to trochu nadsazují, co budu dělat další den. Když se firmě přestane dařit, tak tam musí jít a musím to řešit. Mám pocit, že nedělám nikdy nic stejného. A taky vlastně řeším to co lidé, kteří přijdou do Jámy Ilové. Na denní bázi žádám o peníze. Když dělám své nemovitosti, tak si tam držím zadluženost 35 až 40 %, to mi banka půjčuje na mé projekty. Chodím tam osobně a žádám je.

HELL'S KITCHEN

ČESKO 2025

Na konci prázdnin se diváci mohou opět těšit na napínavou a dynamickou kulinářskou soutěž Hell's Kitchen Česko, tentokrát s Janem Punčochářem v roli šéfkuchaře. Ten si pro soutěžící připravil na každý večer jiné menu, včetně receptů, které jsou průřezem jeho hvězdné kariéry. Bude sledovat, jak si soutěžící vedou v kuchyni, jak zvládají práci pod tlakem a ve stresu.

O titul Hell's Kitchen Česko a finanční odměnu ve výši dvou a půl milionu korun se utkají nejen profesionální kuchaři, ale i výteční domácí kuchaři, pro které je vaření vášní a často sní o tom, že by se jednou mohli vysokou gastronomií živit. Vítěz či vítězka navíc získá nabídku pracovat v nové restauraci Jana Punčocháře.

Další novinkou letošní řady budou kapitáni jednotlivých týmů a výrazní „žolíci“, kteří do soutěže naskočí v jejím průběhu. Martin Hranáč se představí v roli majordoma, šéfa restaurace, a pokud soutěžící splní některou z výzev, odmění je. Postará se také o zábavu soutěžících a umožní divákům nahlédnout do zákulisí pořadu.

Ochutnat jídla soutěžících přijde řada známých hostů, například bývalý hokejový brankář Dominik Hašek s dcerou, zpěvačkou Dominikou, vítězka MasterChef Česko 2021 Besky s partnerem a hercem Adamem Vaculou, fotbalisté Jan Koller a Petr Švancara, influencerka Dominika Alagia, moderátorka Lejla Abbasová nebo módní návrhář Osmany Laffita.

Hell's Kitchen Česko slibuje divákům nejen napínavou podívanou plnou dramatických momentů, ale také inspiraci a pohled do světa profesionální gastronomie. Každá epizoda přinese nové zvraty, napětí a emoce a diváky nakazí vášní pro vaření.

„Honza Punčochář nemusí křičet, aby byl přísný“

Showrunner **Matěj Šámal**

Jaká je náplň práce showrunnera na projektu Hell's Kitchen Česko?

Společně s kolegou Radovanem Sibrtem máme celý projekt od úplného začátku až do konce ve svých rukou. Pracujeme na něm od scénáře přes casting až po spolupráci s Honzou Punčochářem a soutěžícími. Je to opravdu zajímavá práce a máme skvělý tým. S Radovanem se na téměř všem shodneme, takže práce jde vlastně hladce.

Hell's Kitchen Česko má nového šéfkuchaře a moderátora – Jana Punčocháře. Jak mu to jde?

Honza je skvělý. Nemusí křičet ani zvyšovat hlas, aby působil přísně. Respekt si získá přirozeně. Když něco řekne, poslouchají soutěžící každé slovo. Zároveň má i svou přívětivou stránku – když se někomu něco daří, umí to báječně ocenit. Na jednu stranu je opravdu milý, ale když je potřeba, dokáže být i velmi ostrý.

Jaké chystáte další novinky kromě osobnosti šéfkuchaře?

Největší novinkou jsou kapitáni,

kterí budou mít výraznou roli. Každý tým si zvolí svého vůdce, který má za úkol vést tým během služby v kuchyni. Dále připravujeme spoustu novinek, které jsou součástí hry – různá pravidla a proměny, ale ty bych zatím nerad prozrazoval.

Jakou roli v Hell's Kitchen Česko má Martin Hranáč?

Martin přijal roli majordoma. Jako vrchní číšník má na starost chod restaurace a je parťákem pro soutěžící. Když vyhrají nějakou výzvu, čeká je odměna, na kterou je bere právě Martin, a vždy si to spolu skvěle užijí. Martin se také stará o sociální síť Hell's Kitchen Česko, takže se můžeme těšit na spoustu zábavy.

Koho byste pozval ke sledování Hell's Kitchen Česko?

Hlavně diváky, které baví kuchařské show a mají rádi silné emoce. Mohu potvrdit, že letos máme opravdu výrazné postavy, emoce, humor a spoustu kulinářství. Bude to skvělá gastro show.

„V Hell's Kitchen Česko bude v každém díle jiné menu“

Šéfkuchař Jan Punčochář

V MasterChefovi jste byli tři moderátoři, v Hell's Kitchen Česko je to jen na vás. Jaká je to pro vás změna?

Samozřejmě obrovská. V MasterChefovi jsme si s klukama texty rozdělovali, mohli jsme na sebe reagovat a nestál jsem tam sám. Byla to úplně jiná role, navíc jsem tam působil spíš jako porotce. V Hell's Kitchen Česko jsem musel hodně zapracovat na svém projevu. Před natáčením jsem absolvoval mnoho hodin s kouči – ať už šlo o práci s hlasem, kurz moderování, nebo pohyb před kamerou. Tady už jsem měl být víc moderátorem než porotcem, což je pro mě zcela nová role.

Hell's Kitchen Česko není jen o výborném vaření. Co všechno budete u soutěžících hodnotit?

Sledoval jsem, jak se v kuchyni chovají, jak zvládají práci pod tlakem a ve stresu. Důležitá je i přirozená autorita a vůdčí schopnosti, které by se ale neměly zaměřovat za agrese nebo nátlak na ostatní. Velkým měřítkem je také týmová práce, protože bez spolupráce kuchař fungovat jednoduše nemůže. Aspektů k hodnocení je opravdu hodně.

Soutěžící budou často vařit pro hvězdné hosty. Kdo například zavítá do pekelné kuchyně?

Každý večer byla restaurace Hell's Kitchen Česko plná hostů. Mezi milými hosty byli například Dominik a Dominika Haškovi, hokejista Radko Gudas, kuchař, producent a herec Ivan Vodochodský, který je i můj kamarád, nebo legendární moderátor a hlasatel Saša Hemala. Hvězdných tváří ale dorazí opravdu hodně.

Jaké menu jste pro soutěžící připravil? Co budou vařit?

Tohle bude jedna z velkých změn oproti první řadě a mohu prozradit, že vaření rozhodně nebude jednoduché. Každý večer máme jiné menu – diváci se mohou těšit na francouzskou nebo italskou kuchyni, fine diningovou večeři, menu poskládané ze sladkovodních ryb nebo fúzi asijské kuchyně s českou. Bavilo mě i propojení s mojí osobou, kdy soutěžící dostanou recepty, které jsou průřezem mé kariéry.

Kromě finanční odměny získá vítěz možnost pracovat přímo pro vás. Co mu nabídnete?

Na podzim otevírám novou restauraci Šnycel na pražském Andělu

a právě v tomto podniku dostane vítěz nabídku pracovat. Bude mít možnost být u samotného otevření a zavedení zcela nového konceptu.

To je vaše úplně nová restaurace. V jaké fázi se aktuálně nachází?

Jsem ve finále a doufám, že první hosty přivítáme už na začátku letošního podzimu.

Úroveň českých restaurací od revoluce výrazně stoupla, k čemuž přispěly i televizní kulinářské pořady. Jak hodnotíte situaci v gastronomii v roce 2025?

Upřímně, já podobná hodnocení moc rád nemám. Vždy najdete skvělé koncepty, ale i takové, které s kvalitní gastronomií nemají moc společného. Stále vidím velký boom ve snídaňových bistrech, lidé si rádi zajdou ven na snídani. Zajímavé mi přijde, že za snídani složenou z vajíček, trochy zeleniny a kvalitního pečiva lidé utratí klidně 300 Kč, ale za hlavní chod ze skvělých surovin už jim to někdy přijde moc.

Jaké trendy v gastronomii aktuálně vnímáte?

Já osobně na trendy moc nedám. Momentálně je třeba módní uvádět

všechny detaily o surovinách – kde vyrůstala kráva, kde běhala slepice, jejíž vajíčka jsou na talíři. Pro mě jako spotřebitele je to zbytečné, protože když jídlo ochutnám, hned poznám, jaké suroviny jsou použité. Restaurace samotná to navíc často napoví. Já mám své české dodavatele na bylinky, houby a další suroviny už mnoho let, ale nepotřebuji je nikde zmiňovat. Přijde mi samozřejmé, že vařím z kvalitních surovin.

Kromě role šéfkuchaře už léta působíte i v televizi. Jak televize změnila váš profesní život?

Výrazně. Nejsem už jen v kuchyni, ale i před kamerou, což přináší mnoho změn. Ať už jde o určitý druh popularity, kdy vás lidé poznávají na ulici, nebo o očekávání, které od vás lidé mají. Moje primární

místo je ale stále v kuchyních mých podniků, nejvíce pak v restauraci Stůl.

Jste v druhé polovině léta. Byl jste někde na dovolené nebo se někde chystáte?

Byl jsem s manželkou na Mallorce, kde jsme si po dlouhé době skvěle odpočinuli. Také jsem si splnil sen a podnikl gastronomickou cestu do Singapuru, kde jsme objížďali krásné restaurace i autentický street food a ochutnávali místní speciality, které jsou fantasticky rozmanité.

Jak vypadá vaše ideální dovolená?

Já si užívám jen ideální dovolené, které jsou vždy spojené s gastronomií. Všechny cesty s rodinou

nebo přáteli plánuji podle toho, jakou kuchyni chceme ochutnat. Někdo plánuje dovolenou podle pláží nebo památek, já podle gastronomie.

Na co byste pozval diváky, proč by se měli dívat na druhou řadu Hell's Kitchen Česko?

Ve druhé řadě budou společně soutěžit amatérští i profesionální kuchaři, což přinese velké zpestření. Bude zajímavé sledovat, jak se s tím obě skupiny poperou. Těšit se můžete i na spoustu skvělých hostů a třešničkou na dortu bude geniální komik a skvělý týpek Martin Hranáč, který tu nebude jen v roli majordoma.

„U číšníků si všímám pozitivního přístupu a ochoty“

Majordomus **Martin Hranáč**

Jaká je vaše role v Hell's Kitchen Česko?

Mojí rolí je vrchní číšník. Povinnosti mám stejné jako ostatní, ale myslím, že štáb chtěl využít moji výšečnost a skutečnou profesi číšníka. Problém je, že asi nejsem ten nejlepší číšník, ale umím ve spoustě situací improvizovat, takže zákazník většinou nepozná chyby. ☺

Jak jste si sedl s šéfem pekelné kuchyně Janem Punčochářem?

Přiznám se, že jsem k němu měl velký respekt. Potkali jsme se nedávno při natáčení jiné akce a působil velmi profesionálně – ať už jako kuchař, tak svým vystupováním před kamerou. Jak bych ho popsal? Velmi vtipný a přátelský člověk, troufám si říct, že jsme si sedli. Tedy alespoň on mně ano. Jestli i já jemu, na to se budete muset zeptat Honzy.

Jste vyučený číšník, ale mnoho lidí vás zná z televize nebo sociálních sítí.

Jsem vyučený číšník a hned po škole jsem několik let v oboru pracoval. Pak jsem zkusil prorazit ve světě showbyznysu a později jsem se vrátil do restaurace. Teď už několik let pracuji v jedné restauraci v Berlíně, kde máme skvělý kolektiv.

Na co musí dobrý číšník dbát?

Dobrý číšník musí být milý k zákazníkům a být připraven plnit každé jejich přání. Málokdo si uvědomuje, že ani číšníci nemají každý den skvělou náladu. Profesionálita se pozná právě podle toho, že to na sobě nedají znát. Já osobně si u číšníků a personálu všímám hlavně pozitivního přístupu a ochoty.

Jak byste sám sebe ohodnotil jako kuchaře?

Mám asi pět oblíbených jídel, která vařím pořád dokola, a v těch jsem už fakt dobrý. Pokud chci něco speciálního, raději si zajdu do restaurace. Ve vaření jsem typický chlap – uvařím, ale zůstane po mně neskutečný nepořádek v kuchyni.

Jaké jsou nejčastější prohřešky číšníků u nás?

Jak jsem říkal, všímám si spíš pozitivních věcí, ochoty a dobrého přístupu. Nechci kritizovat, protože moc dobře vím, jak náročná je práce číšníka. Ne každý prohřešek je projevem neúcty k zákazníkovi, může za ním být i něco víc.

Jedním z vašich úkolů je starat se o zábavu soutěžících. Jak jste na to šel?

Asi bych neřekl, že mým úkolem bylo přímo „dělat zábavu“. Možná částečně ano, ale aby to fungovalo, je důležité, aby se všichni cítili dobře a uvolněně. Pak můžete házet vtipky, které mají pozitivní odezvu. Snažil jsem se být hlavně příjemný, a to nejen na soutěžících, ale i na štáb, který sice není vidět, ale je to právě on, kdo všechno tvoří a vede.

Necháte diváky nahlédnout do zákulisí? Na co byste diváky pozval?

To bych zatím nerad prozrazoval. Sledujte Hell's Kitchen Česko už od konce prázdnin a sami uvidíte. Určitě se můžete těšit na skvělé soutěžící a spoustu humorných situací, kdy jsem byl i já několikrát štábem nachytán. O vtipné momenty rozhodně nebude nouze. Však to uvidíte už brzy.

Máme před sebou závěr léta. Co dovolená? Když cestujete, zajímáte se o místní gastronomii?

Léto mám hlavně pracovní, trávím ho v restauraci. Když jsem v zahraničí, rád ochutnávám místní kuchyni a poznávám kulturu. I když v poslední době spíš na dovolené hlavně odpočívám.

TIKTOK: @hellskitchencesko
FACEBOOK: Hell's Kitchen Česko
INSTAGRAM: @hellskitchencesko
YOUTUBE: @hellskitchencesko

SHOWRUNNERS: Radovan Síbrt, Matěj Šámal // **VÝKONNÍ PRODUCENTI:** Alžběta Karásková, Karel Poupě // **PRODUCENT TV NOVA:** Tomáš Fišer // **REŽIE ZÁZNAMU:** Michal Varga // **SCÉNÁŘ:** Karel Wiencek // **DRAMATURGIE:** Tereza Zemanová // **CASTING:** Andrea Žbořáková, Šárka Vítovcová // **VEDOUcí PRODUKCE:** Josef Kolena // **HLAVNÍ KAMERAMAN:** Adam Kruliš // **MISTR ZVUKU:** František Šec // **CULINARY PRODUKCE:** Ondřej Kuracina, Zbyněk Bubeníček

Daniel Maršalík – Senior PR Manager
daniel.marsalik@nova.cz, +420 606 464 922

LOVE ISLAND

ČESKO & SLOVENSKO 2025

Nová vila, nový ostrov,
nová šance najít pod letním
sluncem lásku

Letošní pátá řada show Love Island Česko & Slovensko zavede diváky do nové destinace, kde se otevrou brány nové luxusní vily. Skupina odhodlaných singles sem přichází s nadějí, že právě tady najde někoho, s kým bude stát za to odejít ruku v ruce. Na Ostrově lásky však mohou nové vztahy vzniknout i skončit během jediného večera. Příchody nových bombshells, recouplingy, nečekané zvraty a citová rozhodnutí vytvářejí atmosféru, v níž se rychle ukáže, kdo hledá skutečné spojení a kdo jen hraje o přežití.

Pátá řada show Love Island Česko & Slovensko nabídne svěží tempo, silné momenty a příběhy, které se zapíší do paměti. Kdo si z tohoto léta odnese nejen výhru, ale i srdce někoho, koho bude chtít milovat i za branami vily? Účastníky i diváky na cestě za láskou opět provede ambasadorka Zorka Hejdová, která bude stát po boku těch, kdo se rozhodli svěřit svá srdce osudu. A diváci se opět mohou těšit na vtipný voice over Vaška Matějovského.

*„Love Island se vrací ve velkém stylu. Tentokrát se natáčí ve zbrusu nové vile, která je dle mého názoru ještě krásnější než ta, kde jsme točili dosud. Do luxusního prostředí opět přijdou krásní a charismatictí soutěžící, připravení bojovat nejen o lásku, ale také o srdce našich diváků. Nová série bude ještě dynamičtější, plná humoru, nečekaných zvratů a překvapivých rozhodnutí. Čeká nás vizuálně nejkrásnější reality show sezóny plná flirtu, vášně, zábavy a dramatických momentů, které nás všechny udrží přilepené k obrazovce,” říká polovina nového dua kreativních producentů **Ivan Huljak** a druhá polovina **Tereza Krčméry** jej doplňuje: „Musím se přiznat, že jsem největším fanouškem reality show a stát se kreativní součástí Love Island Česko & Slovensko je něco nepopsatelného. Je pro mě velmi důležité, aby naši diváci cítili to, co my na ostrově cítíme srdcem. Vášně, kamarádství, lásku, zlomená srdce, adrenalin a vlastně všechno, co prožíváme v každodenním životě. V reality show je opravdu možné najít lásku.”*

„Na dění v reality show se mě ptají právníci, lékaři, vysoce postavení manažeři“

Zorka Hejdomáková

Jak jako „ambasadorka lásky“ zatím hodnotíte výsledky své práce?

To je skvělá otázka, ale mám pocit, že mi tahle přezdívka přikládá větší zodpovědnost, než ve skutečnosti mám. Jsem „pouze“ průvodkyní na jejich cestě za láskou, ale svoje štěstí a svůj osud mají v rukou pouze samotní účastníci. Z počtu vztahů, které nám ale stále drží pohromadě a budují společně život, mám obrovskou radost – a je to jednoznačná odpověď na otázku, kterou dostávám velmi často: zda lze v reality show najít skutečnou lásku.

Naučily vás tyto pořady něco nového o lásce nebo lidských vztazích?

Rozhodně mě spíš utvrdily v tom, co už sama dávno vím – a to je síla komunikace. Jak naše srdíčka na Love Islandu, tak naše „růžičky“ se učí neustále mluvit otevřeně o svých pocitech a komunikovat

i drobné problémy – a to je podle mě pro vztah strašně důležité. Taký mnoho z nich už řeklo, že to pro ně byla velká škola komunikace a že jim to pomáhá i v osobním životě.

Jak se vám daří po skončení natáčení „vypnout“ od emocí a příběhů, které jste na místě sledovala?

Daří – nedaří. Pokaždé, když se vrátím z natáčení ohniště nebo ceremoniálu růží „domů“, ještě minimálně hodinu doznívají emoce a potřebuji všechno vstřebat. Takže i přes mnohdy extrémní únavu nikdy neusnu hned, ale ještě to zpracovávám.

Love Island půjde do své páté sezony, Bachelor do druhé. Lze diváky ještě něčím překvapit?

Rozhodně! Tak například v USA se momentálně natáčí neuvěřitelná 29. sezona Bachelor, a přesto každý rok nabídne nové zvraty

a zápletky. Ale i kdyby se jelo stále podle stejného scénáře, vznikne pokaždé naprosto jedinečná show. Ty příběhy totiž píšou účastníci sami – a pokaždé vznikne úplně jiná dějová linka.

Je pravda, že zatím se vám to vždy dařilo. Každý rok se divácká obec rozšiřuje. Překvapilo vás někdy, kdo vaše reality show sleduje?

Absolutně – a jsem nadšená, jak se naše spektrum diváků za ty roky rozšířilo. Jak u Love Islandu, kde už dávno neplatí, že je to show pro mladistvé, tak u Bachelor. A dokonce vnímám, že už to není ani kategorie „guilty pleasure“, ale je to prostě téma, o kterém se otevřeně baví kolegové v práci, kámoši u piva...

A to, že se mě na dění v show vyptávají na eventech, kde mě oslovují právníci, lékaři, vysoce postavení manažeři, je pro mě důkaz, že jsme dokázali zbourat mnoho

hranic a oslovujeme opravdu masové publikum – bez ohledu na věk, povolání, postavení. Je to fenomén současnosti.

Když sledujete dnešní seznamování mladých lidí, je tam něco, co vás překvapuje?

Vlastně asi nepřekvapuje, ale je to každopádně úplně jiné, než na co jsem z dřívějších dob byla zvyklá já. Sociální sítě jsou v tomhle pořadu obrovský game changer a určitě to přináší jak pozitivní, tak i negativní.

Bachelor i Love Island mají letos nové lokace. Myslíte, že je to pro show osvěžení? Těšíte se tam?

Obrovské osvěžení. Novou vilu pro Love Island jsem si tajně přála už vloni, protože jsem měla pocit, že v té dosavadní jsme se už trochu vyčerpali a jeli v zajetých kolejkách. Nový dům znamená nové možnosti a rozhodně vizuální osvěžení – pro diváky i pro mě. Navíc obě vily jsou podle mě krásné a opravdu jsem si je zamilovala, je mi tu moc dobře.

A už máte vybrané kostýmy? Jak vzniká jejich výběr a v jakém stylu to bude pro letošní sezonu obou pořadů?

Výběr kostýmů na obě show znamená několikaměsíční přípravu a spolupráci se stylisty. Na Bachelor mě obléká Filip Vaněk se Zuzkou Strakovou, na Love Island už čtvrtým rokem má osobní stylistka Daniela Pilná. Obou spoluprací si nesmírně vážím – a všichni jsou to lidé, které považuji za nejlepší v oboru. Finální slovo mám sice vždycky já, protože nakonec jsem to já, kdo se v outfitu musí před kamerou cítit dobře, ale dokážou se do mě vcítit a vystihnout mě.

Mnohé diváky vždy zajímá, jak vypadá váš běžný den během natáčení.

To je velmi, velmi rozdílné – opravdu každý den je jiný. Když natáčíme Bachelor, mám jeden volný den v týdnu, jinak jsem denně ve vile. Většinou v poledne začneme s přípravami, odpoledne natáčíme hru s děvčaty a pak následuje večerní cocktail party a ceremoniál růží až do nočních či ranních hodin. Při Love Islandu mám víc volného času a většinou točíme až večerní ohniště, takže přes den můžu být víc s rodinou a stíháme i objevovat krásy ostrova a tak.

Stalo se vám někdy, že jste dostala záchvat smíchu a musela jste přerušit natáčení?

To zase ne. Záchvat smíchu určitě – a myslím, že minimálně o jeden se u ohniště postaral „náš“ Spicy Pája – ale neumím si představit, co by se muselo stát, aby bylo nutné natáčení přerušit. To by z mé strany bylo spíš neprofesionální.

V poslední době vzniká hodně formátů, které reality show komentují. Vlastně i vy to děláte. Sledujete je nebo následné rozhovory s vypadlými? Baví vás, jak to někdo dělá?

Přiznám se, že to hodně vnímám, ale bohužel nic z toho nestíhám aktivně sledovat. Vidím jen útržky v rámci reels na sociálních sítích – a je to skvělé, že je tolik reakčních podcastů, protože se to dostává mezi další a další lidi a je to pro naši show to nejlepší promo. Miluju, kolik lidí tím žije a začíná den tím, co se stalo v rámci show uplynulý večer. Je to prostě živý organismus, který stále roste na popularitě – a to mě nesmírně těší.

BACHELOR ČESKO 2

Bachelor Česko
otevívá novou kapitolu
hledání lásky – upřímnější,
hlubší a plnou velkých
rozhodnutí

Úspěšná show Bachelor Česko se vrací s očekávanou druhou řadou, která přinese ještě více romantiky, dramatických zvratů a překvapivých momentů. V nové exotické destinaci se skupina dívek bude snažit získat přízeň charismatického Bachelora, který je připraven najít svůj ideální protějšek. Každá z dívek má svůj vlastní příběh, touhy i očekávání, ale jen jedna se stane vyvolenou, která získá poslední růži. Každý pohled, každé slovo a každý dotek může změnit

směr celého příběhu. Druhá série nabídne nejen romantické chvíle a emotivní ceremoniály růží, ale také jedinečný pohled do zákulisí: dívky budou mít při sobě neustále své vlastní kamery, prostřednictvím kterých budou sdílet své nejniternější myšlenky, obavy i naděje.

„Mohu slíbit, že se diváci a fanoušci druhé řady Bachelora mají opravdu na co těšit. Natáčeli jsme v nové vile, v krásném exotickém prostředí, a přidali jsme řadu

nečekaných zvratů. Bachelor letos vybírá svou vyvolenou z většího počtu žen a zároveň některé z nich bude moc poznat lépe v rámci delšího několikadenního rande. Také ceremoniál růží letos bude mít hned několik překvapivých podob. Mohu také prozradit, že poprvé nebude vše pouze v rukou Bachelora. Právo volby dostanou i samotné dámy. Tato série posune hranice romantické reality show na zcela novou úroveň,“ slibuje kreativní producentka **Kateřina Pavlík**.

TO NEJLEPŠÍ NA JEDNOM MÍSTĚ

**NA ÚSPĚŠNÉ
ONEPLAY ORIGINÁLY
TOHOTO ROKU NAVÁŽÍ
LETOS NA PODZIM HNED
DVĚ DOKUMENTÁRNÍ NOVINKY.
PŘÍPADY JIŘÍHO MARKOVIČE
PŘINESOU PORTRÉT JEDNOHO
NEOBYČEJNÉHO POLICAJTA
A PŘÍBĚH VZNIKU JEHO VÝJIMEČNÉ
METODY. DIVÁCI SE PODÍVAJÍ
DO SRDCE FOTBALOVÉHO KLUBU
V DOKUMENTÁRNÍ SÉRII REŽISÉRA
MICHALA SAMIRA SLOVAN LIBEREC:
ZPÁTKY NA VRCHOL.
O SPORTU, JEN TROCHU JINAK,
BUDE I NOVÝ SERIÁL
V REŽII MARKA NAJBRTA
ŠTĚSTÍČKU NAPROTI.**

PŘÍPADY JIŘÍHO MARKOVIČE

**JAK VZNIKLA METODA MARKOVIČ?
ČTYŘDÍLNÁ DOKUMENTÁRNÍ SÉRIE MAPUJÍCÍ
ŽIVOT A KARIÉRU JIŘÍHO MARKOVIČE.**

Diváci budou moci opět nahlédnout do života a kariéry Jiřího Markoviče, legendárního kriminalisty, jehož metody zásadně ovlivnily vyšetřování zločinů v Československu. Tentokrát ale velmi zevrubně a z jiného úhlu. Jeho cestami je provedou ti nejpovolanější – kolegové i rodina. Ale také historikové, soudci, psychiatři a další osobnosti, které byly součástí jeho případů.

Za dokusérií stojí tvůrci hrané Metody Markovič – scenárista **Jaroslav Hruška**, producent **Lukáš Mráček** a kreativní producent Oneplay **Tomáš Hruška**.

Sledují klíčové momenty v jeho profesním životě od počátků na obvodním oddělení přes jeho příchod do elitní „mordparty“ až po jeho největší případy. Kromě odhalení jeho metod, jako je například práce se sadistickými pachateli, se zaměří i na osobní příběh Jiřího Markoviče, jeho profesní vztahy a unikátní přístup k vyšetřování. Pro zachování maximální míry pravdivosti a autenticity pracují s dostupnými vyšetřovacími a soudními spisy, dokumenty, videozáznamy, fotografiemi a dalšími, nikdy nezveřejněnými archivními materiály.

SCÉNÁŘ A REŽIE: Jaroslav Hruška // **KAMERA:** Lukáš Marek // **DRAMATURGIE:** Ivo Trajkov // **ZVUK:** Vladimír Chrástil // **STŘIH:** František Týmal, Tomáš Nováček, Lucie Haladová // **PRODUCENT** **BLUE HILLS PICTURES:** Lukáš Mráček // **KREATIVNÍ PRODUCENT** **ONEPLAY:** Tomáš Hruška

Série Metoda Markovič: Hojer se stala nepřehlédnutelnou událostí jarní sezony v roce 2024. Na mezinárodním festivalu televizní tvorby Serial Killer získala jako vůbec první tuzemský seriál hlavní cenu. Záhy po premiéře se stala historicky nejúspěšnějším formátem značky Voyo Originál. Seriál získal deset nominací na Českého lva, z toho tři proměnil. Odnese si také cenu České filmové kritiky. Aktuálně finišují přípravy nové řady Metoda Markovič: Straka.

ROZHOVOR S KREATIVNÍM PRODUCENTEM TOMÁŠEM HRUŠKOU, SCENÁRISTOU JAROSLAVEM HRUŠKOU A PRODUCENTEM BLUEHILLS PICTURES LUKÁŠEM MRÁČKEM

Dokážete odhadnout, kolik času, rozhovorů, archivních materiálů a vyšetřovacích spisů jste během příprav strávili s Jiřím Markovičem, jeho rodinou a kolegy?

Jaroslav Hruška: Rešerše a sběr materiálu probíhaly už během příprav obou sérií. Poslední víc jak rok jsme potom strávili intenzivním studiem materiálů a rozhovory s rodinou a pamětníky.

Tomáš Hruška: Se samotným Jiřím Markovičem jsme samozřejmě na dokumentu již nepracovali, ale troufám si říct, že díky rozhovorům s kolegy a s rodinou jsme ho poznali ještě lépe. Ten čas se opravdu odhaduje těžko, protože jsme kromě dokumentu zároveň pracovali i na druhé sérii Metody Markovič. Ale bylo to opravdu hodně měsíců. U Hojera nebo Straky se procházel jeden konkrétní, i když obsáhlý spis, u dokumentu musel Jára projít

spisy k pěti případům, které se v sérii objevují.

Lukáš Mráček: Když bychom počítali již natáčení během setkání s panem Markovičem nad případy Hojera a Straky, bavíme se o letech. V případě samotného natáčení s rodinou, kamarády a kolegy to byl poměrně dost intenzivní poslední více než rok. Počty rozhovorů, jak těch námi natočených, tak těch, které se nám podařilo získat nebo najít, jdou do desítek.

A co se týče spisů a stránek, jsou to vyšší tisíce.

Na podzim přicházíte s dokumentární sérií. Navazuje přímo na hrané projekty Metoda Markovič: Hojer a Straka, nebo je spíš rozšiřuje a doplňuje?

Tomáš Hruška: Dokument by měl fungovat samostatně, ale zároveň by měl pro fanoušky Metody Markovič doplnit celkový obraz. Náš dokument je vlastně takové potvrzení, že Jiří Markovič byl opravdu takový, jakého jsme ho zobrazili v hrané sérii. Nic jsme si nevycucali z prstu.

Jaroslav Hruška: Dokumentární sérii by si měl užít i divák, který Metodu Markovič: Hojer neviděl. Přinášíme pět nových případů Jiřího Markoviče. Z toho minimálně jeden z nich nebyl až do dnešní doby pro širší veřejnost zpracován a informovanost o něm je (i mezi znalci true crime) poměrně malá. Divákům, kteří už sérii Metoda Markovič: Hojer viděli, by měl dokument rozšířit a prokreslit obraz Jiřího Markoviče. No a v neposlední řadě doufáme, že dokumentární série navnadí některé diváky i na novou sérii Metoda Markovič: Straka.

Lukáš Mráček: Po velkém úspěchu Metoda Markovič: Hojer si mnoho lidí kladlo otázku, zda některé scény nejsou přehnané a tzv. vycucané z prstu a zda celá ta „metoda“ není tak trochu na hraně. To nás samozřejmě motivovalo k tomu, dát lidem nahlédnout tzv. pod pokličku a ukázat, jak se pan Markovič stal jednou z policejních legend, a že ta jeho metoda, aniž by to někdo nazýval metodou, je skutečná a jedinečná. Diváky bereme do období začátku půso-

bení Jiřího Markoviče u policie až k jeho velkým případům, tedy jedná se skutečně o takové rozšíření obou sérií.

Oba hrané seriály pracují se specifickou vizualitou, stylizací. Najdou něco podobného i diváci dokumentu?

Jaroslav Hruška: Určitě by se mělo jednat o ucelený zážitek. Zvolili jsme poněkud specifický formát, který je rozkročený někde na pomezí mezi detektivkou a dokumentem. Na diváky by měl kromě samotných informací působit i specifický vizuál, stylizace, tempo vyprávění. Doufáme, že se nám to s pomocí kamerama-na Lukáše Marka, grafika Lukáše Fišárka a střihačů Lucie Haladové, Františka Týmala a Tomáše Nováčka podaří.

Tomáš Hruška: Myslím, že i dokument bude pro diváky vizuálně zajímavý, máme natočených spoustu netradičních „pokrýváků“. Fotografie a texty ze spisů budou netradičně graficky zpracované. Jsme na pomezí true crime, kde diváky v každém dílu čeká vyšetřování a portrét Jiřího Markoviče.

Lukáš Mráček: Samozřejmě doufáme, že divák u dokumentární série ocení nejen zajímavá témata a příběh, ale i vizuální stránku celého projektu.

Jiří Markovič byl mediálně známou osobností, často komentoval i aktuální případy. Co nového dokument přináší – nejen fakticky, ale třeba i v osobní rovině?

Lukáš Mráček: Díky výpovědím jeho rodiny (manželka, dcera

a syn) bude mít divák možnost dozvědět se i něco z jeho soukromí, a to jak o jeho práci, tak o něm samotném a o tom, jak ho vnímali jeho nejbližší. Nejen jejich odvaha vystoupit, ale i jejich podpora formovaly pana Markoviče a umožnily mu stát se legendou české a československé kriminalistiky.

Jaroslav Hruška: Podařilo se nám také sehnat množství výpovědí samotného Jiřího Markoviče. Některé z nich nebyly dosud nikde publikovány. Dokument tak bude unikátní příležitostí dozvědět se, jaké názory na život a svoji práci měl přímo Jiří Markovič. V tom vidím, tři roky po smrti samotného Jiřího Markoviče, největší přínos celého dokumentu.

Tomáš Hruška: Máme autentické výpovědi Jiřího Markoviče na přích několika dekadami a je až neuvěřitelné, jak byl konzistentní a neústupný ve svých názorech a pohledu na život. Byl velká osobnost.

Se samotným Jiřím Markovičem jste ještě stihli pracovat během vývoje hraných sérií. Dodnes jste v kontaktu s jeho rodinou i kolegy. Proměnil se váš pohled na něj v čase?

Jaroslav Hruška: Vlastně ani ne. Někde na úplném začátku jsem tušil, že by to mohla být zajímavá figura, a čím víc se o něm dozvídám, tím víc se mi to potvrzuje. Ty roky strávené „v jeho společnosti“ stály za to.

Tomáš Hruška: Souhlasím, můj pohled na něj se neustále vyvíjí, mám pocit, že nás pořád inspiruje. Svoji neuvěřitelnou empatií i filozofováním nad lidským údělem.

Lukáš Mráček: Také ne, naopak mě jen utvrdil v tom, že pan Markovič byl a je legendou a jeho přístup byl naprosto jedinečný.

Maigret, Morse, Barnaby, Colombo... Fiktivní detektivové mají často originální přístup a charismatické zvláštnosti. Která z vlastností Jiřího Markoviče by ho předurčovala stát se hrdinou detektivního románu?

Jaroslav Hruška: Určitě empatie a obecně schopnost pracovat s lidmi. V tom byl, bez diskuse, naprosto výjimečný.

Lukáš Mráček: S fiktivními detektivy měl pan Markovič společné rysy a vlastnosti, jako například neuvěřitelnou trpělivost a píli. Jistě to byla také ohromná zvědavost a tendence se neustále vzdělávat dokonce i v dobách, kdy už vyšetřoval své největší případy.

Tomáš Hruška: Já bych ještě doplnil, že byl životní optimista, věřil v dobré konce. A byl neuvěřitelně psychicky odolný, myslím, že byl prototyp člověka, který by mohl dělat například terapeuta.

Myslíte, že by se Jiří Markovič sám považoval za legendu? Nebo jak by podle vás on sám nazval dokument o něm?

Jaroslav Hruška: Myslím, že v termínech jako legenda vůbec nepřemýšlel. Jak už to u „legend“ bývá, byl naopak velice skromný. Asi by se spokojil s tím, celý dokument pojmenovat třeba prostě jenom „Jirka“ nebo „Jirka Markovič“.

Tomáš Hruška: Je to tak, podle mě sám sebe viděl jako člověka,

který rád a dobře dělá svoji práci, ne jako legendu.

Lukáš Mráček: I když se stal živoucí legendou a mnozí na něj takto ještě za jeho života jistě nahlíželi, on sám by se takto neoznačil. Dělal to, co dělal, a jak nejlépe uměl.

Podle jakého klíče jste vybírali případy, které se v dokumentu objeví? A proč jste je chtěli ukázat právě v této podobě?

Jaroslav Hruška: Chtěli jsme vybrat takové případy, které jsme zatím nevyprávěli. Důležitým kritériem bylo, aby každý takový případ byl určitým milníkem v kariéře Jiřího Markoviče, aby se v něm do určité míry zrcadlila doba a tehdejší práce policie a soudů a (a to v neposlední řadě) aby se na úspěšném vyřešení podílela některá z charakterových vlastností Jiřího Markoviče.

Tomáš Hruška: Některé případy, které v sérii máme, ještě nebyly nikde zpracované. Zároveň na každém z nich pracoval se specialisty z různých oborů – forenzními psychology, balistiky, sexuology atd.

Lukáš Mráček: Asi každý případ je vždy jedinečný a naší snahou bylo přiblížit divákovi ty, které byly pro pana Markoviče zásadní, ať už nějakým specifickým způsobem, anebo ovlivnily jeho působení u policie.

S kým jste případy konzultovali a kdo v dokumentu promluví?

Tomáš Hruška: Troufám si tvrdit, že jsme vyzpovídali skoro všechny Markovičovy nejbližší spolupracovníky.

Jaroslav Hruška: Oslovili jsme opravdu celou řadu spolupracovníků Jiřího Markoviče a také odborníků na jednotlivé forenzní vědy. Za všechny jmenujme Ivana Smekala, Luboše Fialu, JUDr. Pavla Kroulíka a ředitele policejního muzea Radka Galáše. A samozřejmě nesmí chybět rodina Jiřího Markoviče.

Lukáš Mráček: Měli jsme to štěstí, že mnoho očitých svědků, kteří zažili pana Markoviče profesně, souhlasilo s rozhovorem. Velké díky samozřejmě patří jeho rodině. Důležitý byl pro nás i rozhovor z druhé strany, ale nechtěli bychom divákům zatím prozrazovat více.

Dokument pracuje s obrazem policisty, který měl své metody, zásady i limity. Jak jste hledali hranici mezi investigací a poctou osobnosti?

Jaroslav Hruška: Snažili jsme se v první řadě dát do souvislostí případ a osobu vyšetřovatele. Nakolik charakter policisty může ovlivnit výsledek vyšetřování. Základní myšlenkou bylo říct, že takhle tehdy pracovala policie a že byla úspěšná nebo neúspěšná do velké míry i díky lidem, kteří ji tehdy tvořili. Vytvořit poctu nebyl záměr, ale to nevylučuje, že to nakonec pocta jedné výjimečné osobnosti bude.

Tomáš Hruška: No my při té naší „investigaci“ přicházeli na spoustu detailů, které pan Markovič vědomě a důsledně v případech dělal, a vycházelo mu to. Nesnažíme se dělat poctu, ale fakta hovoří sama za sebe. ☺

Lukáš Mráček: Pro sebe jsme si vytvořili pracovní název „Vypadá takhle policajt?“, který jsme zvolili a který si mnoho lidí kladlo a klade. Opravdu takhle může vypadat policajt? Lidský, empatický, legenda? Snažili jsme se nejen pro sebe, ale i pro diváky na tuto otázku odpovědět někde na pomezí osobnostního dokumentu a true crime, hlavně pak skrze případy, které pan Markovič vyšetřoval.

Co byste si přáli, aby si diváci po zhlédnutí dokumentu odnesli – o práci kriminalisty, o Jiřím Markovičovi nebo třeba o spravedlnosti jako takové?

Jaroslav Hruška: Snad že jsou kriminalisté obyčejní lidé z masa a kostí, tak jako my ostatní. Obyčejní lidé, kteří jenom vykonávají neobyčejnou (a ne vždy příjemnou) práci.

Tomáš Hruška: Že by bylo dobře, kdyby každý dělal práci, které ho naplňuje a ve které je dobrý. Tak jako Jiří Markovič. A že i vyšetřovatel z vražd může být humanista. Lukáš Mráček: Že i obyčejnej kluk ze Zlatých Hor se může stát legendou... And for all the Rockies in the world, I love you!

SLOVAN LIBEREC: ZPÁTKY NA VRCHOL

**DOKUMENTÁRNÍ SERIÁL
O PROFESIONÁLNÍM FOTBALOVÉM
KLUBU, KTERÝ TOUŽÍ PO NÁVRATU
NA VRCHOL**

Desetidílný dokumentární seriál o profesionálním fotbalovém klubu, který touží po návratu na vrchol. A o lidech, kteří touží s ním. Od nového majitele Ondřeje Kanii po oddanou fanynku Štěpánku. Od generálního ředitele Jana Nezmara po kustoda „Kuldu“. Od trenéra Radoslava Kováče po hvězdu týmu Michala Hlavatého.

Tolik a mnohem víc tváří může mít láska k fotbalu. Prožijte s nimi rok uvnitř jejich klubu. Co obnáší předsezónní cíl skončit v lize do šestého místa? Jak se domlouvají přestupy nebo výměna trenéra? Co se stane, když nový majitel do klíčových funkcí dosadí vedle klubové legendy vlastní manželku? Proč musí nigerijský záložník Ghali tak dlouho čekat, než zase obejmou svou ženu? Kdy hraje kustod Kulda celému týmu na kytaru Kryštofy? A trápí trávniče Mirka víc sníh nebo žížaly?

Nebyl lepší čas, kdy natočit
sérii o Slovanu Liberec, než
v době zásadních změn.

„Kdybych nebyl režisér, nejspíš bych působil ve fotbale, který je mou celoživotní, až fanatickou vášní. Jednak jsem ho hrával v Turnově, což je město právě nedaleko Liberce, ale hlavně jsem si udělal licenci na rozhodčího, abych mohl být hře co nejbližší,“ říká režisér **Michal Samir**.

Producentem série je produkční společnost Barletta, která stojí za Oneplay originály jako Iveta a Málo mě znáš v čele s producenty Majou Hamplovou a Matějem Chlupáčkem.

„VĚDĚL JSEM, ŽE KDYŽ UŽ DO TOHOTO DOKUMENTU PŮJDEME, TAK JSEM PŘIPRAVEN PUSTIT ŠTÁB PRAKTICKY KAMKOLIV“

— ONDŘEJ KANIA

Jak se zpětně díváte na rozhodnutí koupit tuzemský fotbalový klub Slovan Liberec a ještě přistoupit na spolupráci s Oneplay s tím, že vznikne dokumentární seriál o celé sezóně?

K té první části vaší otázky: na koupi Slovanu se dívám velmi pozitivně, protože si myslím, že to bylo dobré rozhodnutí. Jednak nás to baví a také si myslím, že se za ten rok a půl potvrdilo, že to z čistě investičního hlediska byla dobrá a hlavně funkční volba. Koneckonců je to vidět na tom, kolik lidí kupuje kluby v první a druhé lize. Vnímám, že je to trh, který je hodně na vzestupu, a myslím si, že ještě na vzestupu bude a ne

zrovna málo. Nicméně v době, kdy jsme kupovali Slovan Liberec, to takto úplně nebylo. My jsme byli reálně první. To rozhodnutí tak vnímám jednoznačně pozitivně.

Co se týče dokumentárního seriálu, tak to byla dobrá zkušenost. Mě osobně to bavilo. Pracovali jsme se strašně fajn lidmi a už jsem viděl i pár fragmentů a líbí se mi to, protože to tvůrci od začátku pojali tak, jak je to z mého pohledu správné. Tedy tak, že to není načančaná, šablonovitá a že je to absolutně autentické. Já jsem to takhle chtěl a věděl jsem, že když už do toho půjdeme, tak jsem připraven pustit štáb prakticky kamkoliv. Ve srovnání s ostatními dokusériemi tohoto typu ze světa,

teď jsem jednu zrovna sledoval, mi přijde, že jsou natočené podle jedné šablony, kdy to vypadá všechno stejně. Akorát jsou tam vždy jiné kulisy a jiní lidé.

Myslím, že Mike Samir to pojal úplně jinak a že hodně pomohlo to, že jeho štáb měl přístup všude a měl jsem velice omezený filtr v tom, kam až štáb pustíme a kam až ne. Věřím, že ten výsledný seriál bude zajímavý a že to bude lidi bavit.

Kdo za vámi s tím nápadem přišel? To nebyla vaše iniciativa?

Tohle je zajímavé, protože já jsem začal vyjednávat o vstupu do Slovanu Liberec na konci září 2023 a samozřejmě tomu jednání už

předcházela poměrně promyšlená zhruba půlroční úvaha. Něco podobného jako seriál v mých myšlenkách docela figurovalo, protože jsem to viděl v zahraničí. Sunderland, Wrexham, série od Amazonu, kde to je ale jedna šablona, akorát se mění klub. Nicméně tohle mě napadlo jako jedna z věcí, která by mohla dlouhodobě pomoci značce a zájmu o klub. Nad tím jsem přemýšlel a bylo zajímavé, že se mi někdo ozval. Bylo to tak, že týden nebo dva po našem vstupu do klubu, to už si nejsem jistý, jsme měli spolu s mou manželkou domluvenou schůzku s produkčním týmem a ředitelem vývoje na TV Nova a Oneplay Michalem Reitlerem. Ten samý den jsme měli ještě jednání s Jaroslavem Tvrdíkem a Martinem Říhou, který je CEO Slavia Praha. Ta schůzka na Slavii se hodně prodlužovala, takže já jsem zůstal se slávisty a žena mířila za štábem. Přišel jsem tedy pozdě, běželo to už asi hodinu a žena mi pak říkala, že se jí ten návrh moc líbil. Když jsem přišel já, všichni z toho jednání byli velmi pozitivní, tak jsem rovnou vypálil, že nic takového nepřípadá v úvahu. Nicméně pak jsme o tom ještě dlouho mluvili a celé to začalo dávat smysl.

Mluvil jste o tom, že tento seriál může Slovan Liberec posílit. Co si od toho vlastně slibujete?

My sami nevíme. Upřímně to neumím konkrétně říct. Od začátku jsme věděli, že něco takového tady nikdy nevzniklo, a nikdo z našich partnerů si myslím neumí představit, jak to vlastně vypadá a co to může přinést. Také nám došlo, že pro natáčení takového seriálu moc partnerů nezískáte, zároveň jsme se nechtěli omezovat product

placementem a podobně, ale řekli jsme si, že necháme tvůrce natáčet a uvidíme, co z toho bude. Beru to tak, že přinejhorším to bude věc, kdy naši nebo i jiní fotbaloví fanoušci naprosto autenticky uvidí, jak funguje pozadí prvoligového klubu. Samozřejmě to potom může navýšit zájem o klub, sledovanost zápasů, vstupné, permanentky a tak podobně, ale to neumíme říct. Třeba to lidi moc zajímat nebude, třeba jo. Nevíme, ale přišlo nám to jako zajímavý průkopnický nápad.

Jak se vůbec událo, že jste managementu a hráčům oznámil, že se bude točit? Proběhla nějaká diskuze?

Diskuze neprobíhala. V mých projektech, když jde o zásadní věci, tak diskuze většinou neprobíhá. Já úplně nejsem typ, který by ty diskuze v zásadních, strategických otázkách vedl, a nenechávám o nich demokraticky hlasovat. Samozřejmě jsem to všem vysvětlil, zejména Honzovi Nezmarovi jako generálnímu řediteli klubu. Všichni jsme si vědomí toho, že ten klub jede dvě linky. Tu sportovní, ze které plynou zásadní příjmy, do té se příliš nepletu já, a potom je tu ta linka obchodně marketingová, ze které plynou také zásadní příjmy, a do té se mi zase neplete Honza. Myslím si, že jsme v tomhle všichni na jedné lodi, a vysvětlili jsme si, že to dlouhodobě může mít na náš klub pozitivní vliv. Nebyl v tom žádný problém.

Slovan už vlastníte přes rok. Jak velkou část času vám to bere? Máte čas ještě na jiné aktivity?

Já, alespoň co se týče dennodenní operativy, tak s klubem nemám

příliš společného, takže operativou zatížený nejsem. Moje žena, z pozice předsedkyně správní rady, která klub formálně řídí, dělá spoustu věcí, ať už jde o schvalování strategických rozhodnutí, ať už jde o nákupy, prodeje, rozpočty, investice, diskuse s minoritním akcionářem a tak dále. Samozřejmě, než jdou zásadní záležitosti na správní radu, tak ta diskuze probíhá na úrovni mě a generálního ředitele klubu. Dvakrát do roka máme přestupní období, tam jsou nějaké cíle z hlediska nákupů a prodejů, to spolu hodně aktivně řešíme. A pak jsou tu dlouhodobé projekty. Realizovali jsme partnerství v Africe s akademii, chceme stavět naši vlastní akademii a záležitosti tohoto typu. Tomu se věnuji já. Zmíněná akademie je můj projekt, protože je třeba ji postavit. Na to potřebujete peníze, developery, podporu města a kraje a tak dále. To je asi jediná věc, kterou operativně řeším. Ten klub má manažerskou strukturu a procesy a žije na denní bázi bez nás. Fungujeme jako standardní vlastníci, kteří jsou v kontrolních orgánech, které mají kontrolní a schvalovací úlohu a definují dlouhodobou strategii.

Během sezony jste zažil jak zapamatováníhodné výhry, tak prohry. Jak moc se vás ta sportovní stránka, jako majitele klubu, dotýká?

Určitě se nás to hodně dotýká a dotýkalo. Celý podzim byl velmi složitý. Dopadl o dost hůř, než jsme si všichni mysleli. Nebylo to jednoduché, ale my jsme docela zvyklí z podnikání, že přichází období, která jsou super, a pak období, kdy přijdou velké krize a přecházky. Není to nic, co bychom

nezažili. V tenhle moment musíte vědět, co se stalo, proč se to stalo, a musíte mít plán, jak z toho ven. Naše úloha majitelů, tedy mě a mojí ženy, je ta, abychom byli poslední, kdo bude nějak panikařit nebo schízovat. My musíme být ve firmě nebo klubu podpora pro všechny. Samozřejmě pokud to jsou správní lidé, tedy ti, kteří mají ten problém posunout a vyřešit. To tak prostě je. Když v té situaci jste, tak si uvědomujete, že teď to bude nějakou chvíli bolet, ale je to součást života.

Byla to vaše první sezona ve fotbale. Dokážete vypíchnout něco, co vám udělalo opravdu radost?

Vždycky když ten klub vyhraje, tak je to nejlepší pocit na světě, a když prohraje, tak je to nejhorší pocit na světě. Každá ta jednotlivá výhra byla skvělá a žijete z toho celý týden. Každá prohra je zas taková, že jste z toho celý týden deprimovaný. Je to strašně důležité. Zvlášť u pro nás takhle velké investice s přesahem i do soukromí a rodinného života. Pokud vstoupíte do fotbalu, tak je to možná ještě horší, než když vstoupíte do politiky. Je to extrémně sledované a emotivní. Můžeme říct, že to bylo dobré rozhodnutí, že to nebyl nesmysl a rozhodnutí, které hnala touha nebo dětský sen. Bylo to racionální rozhodnutí, které předčilo – v dobrém – asi všechna naše očekávání.

A co vás rok v profesionálním fotbale naučil? Přece jenom jde o dost specifické prostředí.

Nic mě zásadně nepřekvapilo a myslím, že nám hodně pomáhá, že já ani moje žena nejsme příliš sociální typy lidí. Nechodíme na akce, nechodíme moc mezi lidmi. Máme úzký okruh lidí, se kterými se vídáme, a třeba v tom prvním půlroce nikdo z naší rodiny nemohl otevřít internet, aniž by se k nim nedostalo něco o mně. Tohle bylo nezvyklé, ale utvrdilo nás to v tom, že pro nás je cestou větší uzavřenost. Teď máme malé dítě a hodně nad tím přemýšlíme. Nejsme ty typy lidí, kteří využívají každého pozvání na společenské akce a rádi se setkávají s různými zajímavými lidmi. To tak není. My jdeme na fotbal a případně, to bylo ještě předtím, než se narodil syn, zajdeme na operu, na balet nebo do kina. To je asi tak všechno. Stačí nám být jednou týdně na stadionu, kde jsou tisíce lidí, a pak celý ten týden už s lidmi moc do styku přicházet nemusíme. *(smích)*

REŽIE: Michal Samir // **KREATIVNÍ PRODUCENT**
ONEPLAY: Matěj Podzimek // **PRODUCENTI BARLETTA**
PRODUCTIONS: Maja Hamplová, Matěj Chlupáček

ŠTĚSTÍČKU NAPROTI

VE FOTBALE JE NEJDŮLEŽITĚJŠÍ NAHRÁVKA

Doted si pamatuji moment, kdy jsme se s tvůrci a za pomoci vyšetřovatelů z protikorupční expozitury pustili do prozkoumávání slavné minulosti české kopané. A znovu objevili ten krásný paradox: svět postavený na pravidlech a v něm systém založený na jejich porušování.

Propadli jsme prostředí šifer, narážek a slovních hříček. Prostředí, kde muži mluví a ženy mají pravdu.

Bylo nehoráznou zábavou inspirovat se tím pro příběh dvou part. Sledovat, jak se ta policejní snaží „nachytat“ tu rozhodcovsko-bafuňářskou. A díky odposlechům zjistit, že na fotbale je nejdůležitější nahrávka... Protože nikdy nevíte, kdo vás poslouchá.

A v neposlední řadě nás lákalo udělat kriminálku bez mrtvoly. Povedlo se: během natáčení tohoto seriálu nebyla zabita žádná postava. Propichují se gumy, pálí oblečení, vyhrožuje se, vyšetřuje... Ale nikdo nemusí umřít. A dokonce i ten sport to přežije.

Co dodat... Fotbal je jako žižkovský vysílač. Můžete ho ignorovat, ale stejně na vás odněkud vykukne.

Tak se pojdte podívat, co se dělo v jeho stínu.

— **MATĚJ PODZIMEK, KREATIVNÍ
PRODUCENT ŠTĚSTÍČKU NAPROTI**

ANOTACE

ŠESTIDÍLNÝ ONEPLAY ORIGINÁL

Na brněnskou expozituru protikorupční policejní jednotky přichází nový vyšetřovatel Marek (Václav Neužil). Na stole mu okamžitě přistane nikým nechtěná „popelka“ – případ drobného úplatkářství v nižší fotbalové soutěži. K tomu navíc vyfasuje dva svérázné operativce. Marek je ale sám nadšený trenér fotbalového potěru, a tak se do zdánlivě bezvýznamného případu zakousne. Brzy začne díky šfavnatým odposlechům a ve spolupráci se státní zástupkyní Alenou (Táňa Pauhofová) rozkrývat největší sportovní skandál v naší novodobé historii, korupční fotbalovou chobotnici zasahující svými chapadly až do první ligy.

Zároveň s tím sledujeme zoufalý boj fotbalového manažera a nevléčitelného srdcaře Ivana (Marek Daniel) o udržení jeho milovaného žižkovského klubu v první lize, v čemž mu vydatně pomáhá mazaný šéf komise rozhodčích Milan (Jiří Vyorálek).

Talentovaná fotbalová sudí Irča (Denisa Barešová) zatím zjišťuje, že prosadit se v čistě mužském světě čistými prostředky je i pro sebetalentovanější ženu pořádná fuška. Ale Irča se nevzdává, protože fotbal miluje a nechce ho nechat padnout do bláta.

Podnikatel Luboš (Andrej Polák) se do toho ze všech sil snaží plnit fotbalová přání svého slovenského otce, prezidenta hradištského klubu, v naději, že ho táta konečně začne mít rád.

Všichni jsou odhodláni udělat pro splnění svých snů maximum a někteří se nebojí ani nezákonných praktik. Každopádně všichni jdou štěstíčku naproti. Kdo z nich nakonec uvázne v Markově policejní síti? A bude dost pevná?

Producentem série je uznávaná produkční společnost Punk Film v čele s producenty Martinem Hůlvcem a Ondřejem Beránkem.

POSTAVY

VYŠETŘOVATEL MAREK (Václav Neužil)

Nově přichází na brněnskou expozituru protikorupční jednotky, kterému na stole okamžitě přistane spis týkající se drobného úplatkářství v nižších fotbalových soutěžích. Nadšený trenér fotbalového potěru, který se do zdánlivě bezvýznamné případu pořádně zakousne. Protože nechce chodit na zápasy, u kterých je dopředu jasné, jak dopadnou... Ženatý táta malého syna.

MANAŽER IVAN (Marek Daniel)

Nevyléčitelný srdcař a zároveň fotbalový manažer, který se stůj co stůj snaží udržet svůj milovaný klub v první lize. Jeho království se nachází na pražském Žižkově a zdá se, že Ivan je schopen domluvit se s každým. Co mu zbývá, když není nejsilnější pes... Oženil se s fotbalem, je to celý jeho život. Má rád italskou hudbu i módu.

ŠÉF KOMISE ROZHODČÍCH MILAN HŮLA (Jiří Vyorálek)

Mazaný funkcionář, bývalý rozhodčí, který umí pomoci „na správném místě“ a „správným lidem“. Muž, který dokáže zařídit, že tutovky přestanou být tutovkami a nad lečjakým sázkovým tiketem pak tečou potoky slz... Vtipný chlap se slabostí pro dobré kafe a přesvědčením, že „fotbal se sám neudělá“.

SUDÍ IRČA IRMANOVÁ (Denisa Barešová)

Talentovaná fotbalová rozhodčí, která zjišťuje, že prosadit se v ryze mužském, tvrdém a zatraceně šovinistickém světě jde bez penisu těžko. Irča je ale přesto rozhodnutá uspět. Co všechno bude muset udělat, aby překonala nepřízeň osudu? Navíc – kromě toho, že je žena – je také slušná a poctivá, a to v prostředí, kde se na nějaké fair play moc nehraje.

PODNIKATEL LUBOŠ KOCKA (Andrej Polák)

Ze všech sil se snaží plnit fotbalová přání svého tvrdého otce, prezidenta ambiciózního prvoligového klubu Hradiště. V naději, že ho jeho táta začne mít konečně rád. Člověk s velkou cílevědomostí a malým sebevědomím. Věčně druhý.

FUNKCIONÁŘ ALAN CÍLEK (Pavel Řezníček)

Bývalý rozhodčí, který usiluje o větší vliv ve fotbalovém prostředí. Nesouhlasí s pořádky, které tam panují, a chce je změnit. Elegán, co má styl i vychování.

PODNIKATEL ČESTMÍR (Václav Kopta)

Majitel provinčního prvoligového klubu, kterému nikdo neřekne jinak než Čestmírov. Porevoluční byznysmen s ostrými lokty, který umí přežít tam, kam slunce nedosvítí – tedy i na dně tabulky. Muž vášnivě trvající na svém šlechtickém původu.

STÁTNÍ ZÁSTUPKYNĚ ALENA (Táňa Pauhofová)

Nekompromisní právnička, kterou zajímá jen spravedlnost a kterou naopak vůbec nezajímá fotbal.

„JE TO TEDY TAKOVÁ DRSNĚJŠÍ KOMEDIE. HLAVNĚ JE TO ALE PŘÍBĚH Z PROSTŘEDÍ A HISTORIE FOTBALU“

— REŽISÉR MAREK NAJBRT

Jaký máte osobní vztah k fotbalu?

Jsem fotbalový fanoušek, fandím Bohemians, a to odmalička kvůli kloanům a Tondovi Panenkovi.

A hrajete nebo hrával jste?

V dětství jsem hrával fotbal za TJ Sokol Bílá Hora a hrál jsem ho dost špatně, takže žádná velká kariéra z toho nikdy nebyla. Teď hraju nohejbal, což je krásná česká hra, u které se člověk tolik neunaví.

Jak byste charakterizoval Šťěstíčku naproti?

Je to příběh z prostředí fotbalu a je to příběh tak trochu s nadhledem. Tím myslím, že se diváci dočkají hodně komediálnosti a je to tedy taková drsnější komedie. Hlavně je to ale příběh z prostředí a vlastně i historie fotbalu, protože se to celé odehrává před více než dvaceti lety. A berme to tak, že tehdy to fotbalové prostředí nebylo tak krásné a čisté jako je dnes. A o tom my vyprávíme, s nadhledem, který jsem zmiňoval, navíc s určitou nadsázkou a určitou nekompromisností.

Jak jste se ke Šťěstíčku dostal?

Oslovili mě zástupci produkční společnosti Punk Film, se kterými se znám od pohádky Čertí brko. Nějak vyhodnotili, že by to mohla

být látka pro mě. Po přečtení scénáře jsem to kvitoval a moc rád jsem to přijal. Šťěstíčko jsme chystali přes dva roky.

Seriál se odehrává v době, kdy český fotbal dominoval Evropě, zatímco v zákulisí panovala devadesátková pravidla. Jak byste tato pravidla charakterizoval?

Já jsem v tom fotbale nežil, takže vycházím z dobových materiálů, médií a našeho scénáře, takže nahlíženo těmito očima je to prostředí poměrně nekompromisní a poměrně drsné.

Jakou cestu podle vás český fotbal ušel od doby, kdy se o výsledcích rozhodovalo hlavně v zákulisí?

Jsem optimista a jako člověk, který se dívá na fotbal, chci věřit, že je to čistá hra. Pevně v to doufám a věřím, že všichni lidi kolem fotbalu dělají všechno pro to, aby to tak bylo.

Autory scénáře jsou Ondřej Gabriel a Tomáš Vávra. Ten první má za sebou kriticky adorovanou sérii Bez vědomí, ten druhý gigantický divácký hit Vyšehrad. To je hodně zajímavá souhra.

Moc se mi líbí, jak je ten scénář napsaný, jak jsou napsané dialogy

a s jakým je to humorem a znalostí toho fotbalového světa. Jsem rád, že jsem je potkal, a ten scénář je jeden z důvodů, proč jsem to vzal.

Je to vaše další spolupráce s Markem Danielem. Opět to bude velmi výrazná stylizace a velmi výrazný charakter. Dotvářeli jste ho spolu nějak?

Marek je na každé své roli zvyklý pracovat tak nějak od základu. Vždycky hledá nějaké zdroje a vstupní informace. Myslím, že už mnohokrát dokázal, že je schopný napodobovat jak konkrétní historické postavy, tak jen určité lidské typy, což je náš případ. Marek na tom pracoval opravdu pečlivě a sehnal si spoustu materiálů z fotbalového prostředí z té doby. Měli jsme nějaká sezení, zkoušky a řešili jsme hodně dialogy. Nebál bych se tu přípravu označit za hodně pečlivou.

A jeho protipól, vyšetřovatel Marek v podání Václava Neužila mladšího?

Je paradox, že postava Václava Neužila Marek se tady s Ivanem potká minimálně. Ty jejich linie jsou spíš paralelní, než že by se nějak zásadně protínaly. Ale v rámci gradace celého příběhu bude to jejich setkání vrcholné.

„CHLAPI SE BUDOU SMÁT NĚKTERÝM SITUACÍM ZE SPORTOVNÍHO PROSTŘEDÍ A ŽENY SE ZASE MOHOU SMÁT TOMU, JACÍ JSOU CHLAPI V NAŠEM PŘÍBĚHU IDIOTI“

— SCENÁRISTA ONDŘEJ GABRIEL

„JEDNOU Z TĚCH HUMORNÝCH VĚCÍ MOHOU BÝT I ODPOSLECHY, KTERÝMI JSME SE INSPIROVALI A KTERÉ MAJÍ ZÁKLAD V REÁLNÝCH KAUZÁCH“

— SCENÁRISTA TOMÁŠ VÁVRA

Jak dlouhá cesta uběhla od chvíle, kdy vznikla první stránka scénáře?

Tomáš Vávra: Fakticky jsou to asi dva roky, ale vzhledem k náročnosti práce s Ondřejem Gabrielem se to zdá jako pět let.

Ondřej Gabriel: Deset.

Co si představíte jako první, když se řekne fotbalové zákulisí.

Ondřej Gabriel: Kurvy.
Tomáš Vávra: Chlast.
Ondřej Gabriel: Chlebíčky.

Ten námět byl váš, nebo se jednalo o zakázku?

Ondřej Gabriel: Je to od začátku moje práce, vlastně od A do Z. On (pozn. Tomáš Vávra) se k tomu tak nějak přifařil. Já jsem se s ním nakonec musel rozdělit o peníze, což mně teda dost vadí.

Tomáš Vávra: Já jsem to pak musel celé přepsat.

Jak jste si tu práci rozdělili?

Tomáš Vávra: Po postavách a po linkách.

Ondřej Gabriel: Když tam bude nějaká postava někoho opravdu hodně štvtát, tak ji napsal Vávra. A když se divák s někým ztotožní a bude mu fandit, tak to jsem napsal já.

Ondřej, vy za sebou máte velmi oceňovanou sérii Bez vědomí, Tomáši, vy zase stojíte za hitem Vyšehrad. To je od sebe docela daleko.

Ondřej Gabriel: Je to daleko. Já dělám umění a Vávra dělá komerční sračky, ale nějak jsme se museli potkat.

Tomáš Vávra: On je ten kriticky oceňovaný a já jsem ten vtipný.

Máte nějaký background ve sportu, respektive ve fotbale? Hráli jste někdy, sledujete zápasy, chodíte fandit?

Tomáš Vávra: Občas koukám na zápasy...

Ondřej Gabriel: Řekni čeho.

Tomáš Vávra: Všeho.

Ondřej Gabriel: Řekni, čemu fandíš.

Tomáš Vávra: Fandím Slavii.

Ondřej Gabriel: Ano, ať to lidi vědí. Já fandím Spartě. Naštěstí tyhle kluby v seriálu nehrají zásadní roli, to by ani moc nešlo. Já hraju fotbal dodnes, a to je mi pětáctýřicet. Jako brankář.

Ten seriál se zabývá velkou korupční kauzou, která ve fotbale nenechá „kámen na kamení“, zároveň se odehrává na začátku tisíciletí, už je to trochu dobovka. Z čeho jste čerpali?

Tomáš Vávra: Snažili jsme se toho načerpat co nejvíc, takže jsme sáhli jak po knihách, tak po fotbalových historkách a všem, co bylo na internetu. Rešerše proběhla důkladná.

Ondřej Gabriel: Je potřeba vědět, že to není portrét jedné konkrétní kauzy. Je to portrét celého fotbalového prostředí a snažili jsme se tam i reflektovat nějaké fenomény, které jsou známé ze zahraničí. Je to takový mix fotbalového prostředí, které bylo v devadesátých letech zejména v České republice,

ale i jinde. Měli jsme i poradce z hospodářské kriminálky, bývalého vyšetřovatele. Ten nám byl velkou oporou, pokud jde o policejní záležitosti.

Tomáš Vávra: Jednou z těch humorných věcí mohou být i odposlechy, kterými jsme se inspirovali a které mají základ v reálných kauzách, ale mám za to, že těch vtipných situací je tam opravdu obrovské množství.

Ondřej Gabriel: Ten humor je podle mě široce rozkročený. Chlapi se budou smát některým situacím ze sportovního prostředí a ženy se zase mohou smát tomu, jací jsou chlapi v našem příběhu idioti.

Máte nějakou echt oblíbenou postavu?

Tomáš Vávra: Já jsem si oblíbil ty svoje, tedy ty, které jsem psal.

Ondřej Gabriel: To jsou které? Nevím o žádné.

Tomáš Vávra: Například Ivan (Marek Daniel), ta hlavní postava. Pak mám rád podnikatele Čestmíra (Václav Kopta).

Ondřej Gabriel: Jasně. Já mám rád Starého pána (pozn. Richard Stanke), to je největší drsoň v celém seriálu.

„NA IVANOVI MĚ NEJVÍC BAVÍ JEHO BÁSNICKÉ STŘEVO, FOTBALOVÉ BÁSNICKÉ STŘEVO. NA JEDNU STRANU JE KORUPČNÍK, ALE JE TO TAKY ZÁBAVNÝ CHLAPÍK“

— MAREK DANIEL

Kdo je Ivan, kterého ve Štěstíčku naproti hrajete?

O Ivanovi bych neřekl, že je to úplně kladná postava, ale má určité kladné, až bych řekl zábavné rysy. Nejvíc mě na něm baví jeho básnické střevo, fotbalové básnické střevo. Ivan je na jednu stranu korupčník, ale je to taky zábavný chlapík.

Je jednodušší hrát tyto spíše zábavné postavy?

Jakýkoliv rozpor, jak tady máme na jedné straně Ivana zábavného, na druhé straně korupčníka a na třetí muže v neustálém stresu

a neustálém tlaku, nabízí dynamiku, takže tyhle věci nabízí lepší prostor. Scénáře byly z mého pohledu fantasticky připravené, velice dobře se to četlo.

Co podle vás nesmí fotbalovému bafuňáři, jako je Ivan, chybět?

Řekl bych, že to jsou kvalitní hodinky, kvalitní náramek a kvalitní řetízek.

Jaký je Ivan manažer?

Neřekl bych, že je to drsný šéf. Je to takový pohodový týpek, který si jde ale tvrdě za svým cílem.

Jaký máte vy osobně vztah k fotbalu?

Dívám se většinou jen na mezistátní zápasy a fandím Bohemians.

Ten seriál je dobovka, vnímal jste kauzy spojené s fotbalem v nultých letech?

Samozřejmě, že jsem vnímal fotbalové kauzy, protože jsem obdivoval představení Petra Čtvrtníčka, ve kterém jsem i dvakrát zaskakoval za Josefa Poláška.

REŽIE: Marek Najbrt // **SCÉNÁŘ:** Ondřej Gabriel, Tomáš Vávra // **KREATIVNÍ PRODUCENT ONEPLAY:** Matěj Podzimek // **VÝKONNÁ PRODUCENTKA ONEPLAY:** Vladana Horná // **PRODUCENTI PUNK FILM:** Martin Hůlovec, Ondřej Beránek // **VÝKONNÝ PRODUCENT PUNK FILM:** Filip Čermák // **KAMERA:** Martin Štěpánek // **ARCHITEKT:** Jan Vlasák // **KOSTÝMY:** Andrea Králová // **STŘIH:** Michal Hýka // **HRAJÍ:** Václav Neužil, Marek Daniel, Denisa Barešová, Pavel Řezníček, Jiří Vyorálek, Václav Kopta, Táňa Pauhofová, Petra Bučková, Richard Stanke, Andrej Polák, Lukáš Latinák, Tereza Dočkalová, Jan Kolařík, Jan Hájek, Michal Dalecký, Robin Ferro, Marek Pospíchal, Lucie Žáčková, Šárka Krausová

ORDINACE V RŮŽOVÉ ZAHRADĚ 2

Ordinace v růžové zahradě 2 slaví v roce 2025 dvacet let od premiéry svého prvního dílu. A tak je i druhá sezona letošního roku, ta podzimní, speciální. Odstartovalo ji rozeslání hromadného emailu s erotickým obsahem. Dostala ho nedopatřením celá nemocnice, první podezřelý je celkem jasný, jenže se to začne celé zamotávat. Na stopu pachatele se neohroženě vydávají Martin Dejdar a Patricie Solaříková, sekundují jim Zlata Adamovská, Petr Štěpánek, Hana Kusanerová, Bára Štěpánová, Ivan Lupták a další.

Rodina Suchých zažívá drama až antického ražení. Bude se totiž řešit otázka zločinu, viny a trestu, samozřejmě v divácky atraktivní formě. Tomas Sean Pšenička je v celé historii Ordinace první herec, který je v dějové lince hlavní postavou, a je mu teprve dvacet. Jeho rodiče hrají Dana Morávková a Jan Čenský, takže diváci mohou očekávat herecky silné, psychologické rodinné drama, v němž se ve větší roli objeví ještě Daniel Krejčík.

Třetí dějová linka nabízí Mariku Šoposkou, Adama Bardyho, Mahulenu Bočanovou, Patrika Děrgela a jako novou hvězdu Ordinace Dianu Mórlovou jako protagonisty příběhu, který v komediální rovině ukazuje, kam až může zajít přehnaný zájem dvou babiček

o jednu vnučku. Znáte slavnou Válku Roseových? Tak to je válka ne manželů, nýbrž babiček. Přirozeně není tak drsná, ale hodně nadnesená, záměrně až nereálná.

Pro Ordinaci je jubilejní rok 2025 rokem velkých návratů, takže se diváci teď budou každý týden shledávat s Terezou Kostkovou jako Monikou Mandlovou. Tvůrci chtěli v aktuální sezoně přivést zpět na scénu některou ze silných a mezi lidmi oblíbených hrdinek, takže na Moniku Mandlovou padla celkem jasná a logická volba. Její příběh je plný atraktivních intrik a nečekaných zvratů, ale i milostného jiskření a strachem o zdraví Moničiny dcera a jejího ještě nenarozeného potomka. Kromě Terezy Kostkové se v příběhu objeví Robert Jaškóv, Martin Stránský nebo Romana Widenková.

„Podzim bude v Ordinaci také ve znamení smutného loučení. V roli zdravotní sestry Radky se totiž divákům naposledy představí Anička Slováčková. Na své výslovné přání točila, dokud to jen šlo, do posledních sil, které ještě měla. To dějově zasáhlo až do příběhů této sezony. Troufnu si za ni tvrdit, že přesně takhle by to Anička chtěla. Aby se s ní diváci do poslední chvíle smáli,“ dodává k novým příběhům kamenické nemocnice jejich kreativní producentka **Simona Matásková**.

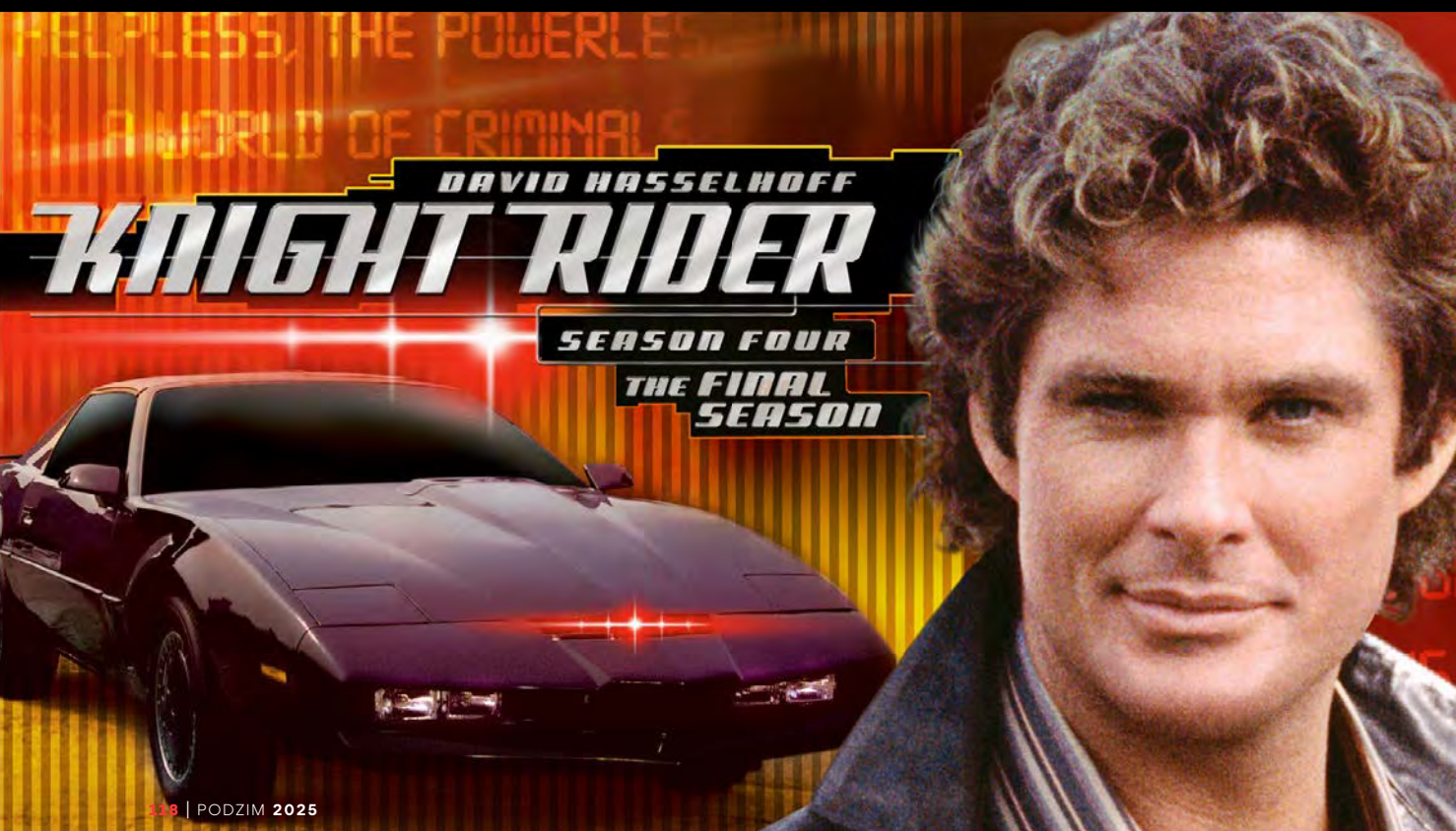
Premiérové díly Ordinace v růžové zahradě 2 jsou k dispozici na Oneplay vždy každé pondělí.

VESMÍR JMÉNEM RODINA NOVA. CO CHYSTAJÍ TEMATICKÉ STANICE?

nova ACTION

Všechno, co chcete mít!

Podzim na Nova Action bude nabitý napínavými seriály, adrenalinovými reality show a kultovními filmovými tituly, které nenechají diváky vydechnout. Na diváky čeká mix filmů, seriálů, reality show, hereckých legend a nekompromisní akce.

Příznivci silných strojů, oprav a nečekaných zápletek se mohou těšit na premiérové díly pořadů **Mechanici z Rust Valley**, **Top Gear** a napínavé jízdy v extrémních podmínkách v pořadu **Trucky na ledě**.

Na své si přijdou i fanoušci klasiky – do programu se vrací kultovní **Knight Rider** s Davidem Hasselhoffem, své místo zde má i nesmrtelná **Kobra 11**, kde Semir Gerkhan znovu vyráží do boje proti zločinu. Chybět nebudou ani oblíbené reality show, jako jsou **Mistři zastavárny**, **Mistři aukcí**, **Válka skladů: Texas**, **Válka skladů: Kanada** nebo **Pomozte autům** – pořady plné překvapivých nálezů, nečekaných obchodů a lidských příběhů. Do programu je zařazena i atraktivní reality show **Strážci hranic: Austrálie**, která přináší premiérovou XVII. řadu, a dramatické kriminální seriály jako

FBI nebo **Kriminálka New York**, kde se detektivové denně potýkají s temnou stranou velkoměst.

Filmové večery na Nova Action nabídnou skutečné legendy. Do vysílání míří nesmrtelné kriminální drama **Kmotr I.–III.**, mnoha cenami ověřené filmy **Gran Torino** a **Argo**, ale také kompletní kolekce „dirty harryovek“ s Clintem Eastwoodem – **Drsný Harry**, **Magnum Force**, **Vykonavatel**, **Náhlý úder** a **Sázka na smrt**. Milovníci science fiction se mohou těšit od 29. srpna na maraton deseti filmů **Star Trek** a kultovní akční sci-fi **Robocop**. V nabídce nechybí ani silné sportovní příběhy o odvaze a vytrvalosti – motivující snímky **Moneyball**, **Coach Carter** a dojemný come-back **Zpátky do ringu**.

nova
CINEMA

ZAOSTŘENO NA FILM

Stanice Nova Cinema vstupuje do nové sezony s pestrou nabídkou filmových titulů, které nadchnou milovníky kvalitní kinematografie, napětí i zábavy pro celou rodinu.

Diváci se mohou těšit na premiérové uvedení filmu **Fabelmanovi**, což je osobní příběh inspirovaný dětstvím Stevena Spielberga. Nabízí pohled na jeho rodinu, dospívání a vášeň pro film. Komedialní odlehčení přinese romantická novinka **Nic ve zlým**, zatímco drama **Paní Harrisová jede do Paříže** nabídne dávku módního snění. Mezi filmové premiéry roku patří i adrenalinový závodní snímek **Gran Turismo** inspirovaný skutečnými událostmi, biografický film **Ferrari**, který se zaměřuje na legendárního automobilového průkopníka, nebo dobový snímek **Amsterdam**.

Nova Cinema přinese i návraty oblíbených sérií. Milovníci sci-fi a dobrodružství si přijdou na své u titulů jako **Mad Max**, **Star Trek**, nebo série **Blade**. Kultovní dvoudílný projekt **Grind House – Planeta Teror** a **Auto zabiják** – nabídne výjimečný zážitek. Diváci si znovu užijí také sérii **Nezvratný osud (1–5)**, legendární trilogii **Pán prstenů** nebo temný svět **Hellboye**. Chybět nebudou ani ikonické postavy, jako je **Batman** (2022), tajemný **Constantine**, strážci lidského osudu ve filmu **Zdrojový kód**, nebo časový rébus v Nolanově mistrovském snímku **Tenet**. Z nabídky vynikají i klasiky

jako **Apollo 13**, **Velký Gatsby**, akční **Tango a Cash** či psychologické drama **Seznamte se, Joe Black**.

Na obrazovku se vrací filmy Davida Finchera – temné thrillery **Sedm**, **Zodiac** a komorní **Úkryt**. Milovníci francouzské komedie se mohou těšit na osvědčené hity jako **Taxi 2**, **Taxi 3**, legendární **Drž hubu!** a **Wasabi** s Jeanem Reno. Z domácí tvorby nebudou chybět Cimrmanovské klasiky jako **Nejistá sezóna**, **Rozpuštěný a vypuštěný** nebo **Jára Cimrman, ležící, spící**, které zůstávají milovanými stálicemi televizních obrazovek.

Nova Cinema myslí i na malé diváky a jejich rodiče. Pokračování úspěšných animovaných sérií **Já, padouch**, **Hotel Transylvánie** či **Zataženo, občas trakaře** přinesou příběhy plné humoru, fantazie a lásky k neobvyklým hrdinům. Pro fanoušky klasik jako **Vykoupení z věznice Shawshank**, napětí v **Nelítném souboji**, sci-fi dobrodružství nebo animované komedie, je Nova Cinema místem, kde každý večer znamená nový filmový zážitek.

nova FUN

Televizní stanice Nova Fun i letos nabídne pestrou paletu zábavy, která potěší každého fanouška kvalitních sitcomů a odlehčených seriálů. Znamé postavy, originální humor a situace ze života, které baví celé generace – to vše čeká diváky v nadcházející sezóně.

V seriálu **Chůva k pohledání** se vracíme do života energické Fran Fine, jejíž extravagantní styl a srdečný přístup zamíchá životem rodiny Maxwella Sheffielda. **Malý Sheldon**, spin-off ke kultovní Teorii velkého třesku, ukazuje, jak ta všechna začala – dětská genialita, nahléd a střet s texaskou realitou.

Diváci se mohou těšit i na seriálovou klasiku – v seriálu **Teorie velkého třesku** mohou sledovat život čtyř vědců, jejichž každodenní interakce s realitou a ženami vedou k nepřehlednému množství komických situací. Legendární **Přátelé** pak nabídnou znovu porci ikonického humoru z New Yorku – Rachel, Monica, Phoebe, Ross, Chandler a Joey jsou zkrátka nesmrtelní. **Dva a půl chlapa** přinesou nezaměnitelnou chemii mezi Charliem, Alanem a Jakem v domě plném chaosu a ironie.

K tomu se přidává **Svět podle Jima**, kde hlavní postava Jim Belushi ztělesňuje pohodáře, který se snaží balancovat mezi rodinou, prací a vlastní pohodlností – samozřejmě s humorem sobě vlastním. V seriálu **Máma** diváci nahlédnou do života matky a dcery, které navzdory náročné minulosti zvládají život s nadhledem a vtipem. A konečně slovenský fenomén **Susedia** přinese oblíbený humor ze sousedského života, který je tak blízký i českému divákovi.

A ani letos nebude chybět napětí, emoce a romantika – reality show **Love Island** přichází se svou čtvrtou řadou. Kdo si najde lásku pod horkým sluncem exotického ostrova tentokrát?

nova
GOLD

Podzim na Nova Gold bude opět ve znamení
špičkových detektivních sérií, legend kriminálního žánru
a charismatických hrdinů, kteří přinášejí napětí,
tajemství i lidské příběhy.

Diváci se mohou těšit na návrat oblíbených titulů i na některá premiérová uvedení. Na obrazovky se vrací neúnavný **poručík Columbo**, jehož nenápadný vzhled a brilantní analytická mysl dokážou rozplést i ty nejdokonalejší zločiny. Je zde i legendární spisovatelka detektivek a amatérská vyšetřovatelka **Jessica Fletcherová** v kultovním seriálu **To je vražda, napsala**.

Nova Gold letos zařazuje do programu i několik novinek či méně známých pokladů kriminálního žánru. **Inspektor George Gently** zavede diváky do Británie 60. let, kde řeší nejen vraždy, ale i společenské změny. Poprvé se na Nova Gold objeví také nové epizody populárního titulu **Námořní vyšetřovací služba**, které slibují akci i černý humor.

Milovníci psychologických krimi příběhů ocení **Myšlenky zločince**, kde tým FBI zkoumá mysl nebezpečných pachatelů. Fanoušky sci-fi a nadpřirozena potěší návrat seriálu **Médium**, v němž Allison DuBoisová využívá své schopnosti vidět duchy k řešení zločinů.

Kriminální žánr s nádechem exotiky je také součástí nabídky Nova Gold – v seriálu **Smrt v ráji** i v nava-
zující minisérii **Smrt v ráji: Návrat** se diváci ocitnou uprostřed karibských scenérií, kde však za krásnou fasádou číhá vražda. Poklidné britské vesničky, bystrý intelekt a starosvětský šarm přináší další lahůdka – čtyři slavné seriálové tituly se **Sherlockem Holmesem**.

Mezi výjimečné případy se zařadí i **Lovci zločinců**, kde moderní technologie pomáhají předvídat zločiny dřív, než se stanou, a také **Zločiny v zahradách** – temné a atmosférické příběhy z prostředí, které je idylické jen zdánlivě.

Nova Gold ale nabídne i jiné žánry, než detektivní – do programu se vrací i ikonický **Dr. House**, který svým neortodoxním přístupem dokáže rozluštit i ty nejzapeklitější případy... byť v nemocnici.

nova
LADY

Tematická stanice Nova Lady přinese i v roce 2025 bohatý program plný emocí, romantiky a oblíbených televizních stálic. Diváci se mohou těšit na nové premiéry, kultovní seriály, slavné telenovely a celou škálu filmů.

Letošní sezóna zahájí s velkým očekáváním **třetí řadou úspěšné romantické ságy Lásky z donucení**, která opět přinese silné city, romantiku a drama. Novinkou v programu bude také turecký seriál **Bahar**, sledující osud mladé ženy, která se po letech vrací do světa, o němž si myslela, že ho ztratila.

Premiérového uvedení se dočká i ikonické pokračování legendárního seriálu **Gilmorova děvčata: Rok v životě**, které naváže na příběh oblíbené dvojice matky a dcery. Uvedena bude i původní série **Gilmorova děvčata**.

Diváky čeká návrat i dalších stálic obrazovek. Chybět nebudou například kultovní **Čarodějky**, které i po letech neztrácejí nic ze své tajemnosti a kouzla. Pro

milovníky retro atmosféry se na obrazovky vrací **Melrose Place** a bude zde i **Pobřežní hlídka** – seriály, které definovaly 90. léta.

Srdce diváků si znovu získá i **Doktorka Quinnová**, lékařka na divokém americkém západě, a turecký seriál **Moje malá princezna**, který dojíímá svým příběhem o lásce otce k dceři.

Kromě hrané tvorby přinese Nova Lady i reality a lifestyle pořady – **MasterChef Česko** uspokojí chuť gurmánů, zatímco inspiraci pro domov a zahradu nabídnou pořady **Zahradní proměny** a **Vítejte doma**. Nebude chybět ani oblíbená česká klasika **Ordinace v růžové zahradě**.

Michal Prokeš

Head of Product PR
michal.prokes@nova.cz
+420 604 689 633

nova **oneplay**